

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-59-16

Druk nr 626
Warszawa, 14 czerwca 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o usługach
płatniczych oraz niektórych innych
ustaw** z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Ustawa określa również:
 - 1) podstawowe zasady funkcjonowania rynku krajowych transakcji płatniczych przy użyciu kart płatniczych;
 - 2) zasady funkcjonowania schematów płatniczych oraz zasady nadzoru nad tymi schematami.”;
- 2) w art. 2:
 - a) pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) agent rozliczeniowy – dostawcę prowadzącego działalność w zakresie świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, w tym agenta rozliczeniowego w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2015/751”;
 - b) pkt 15a otrzymuje brzmienie:

„15a) karta płatnicza – kartę uprawniającą do wypłaty gotówki lub umożliwiającą złożenie zlecenia płatniczego za pośrednictwem akceptanta lub agenta rozliczeniowego, akceptowaną przez akceptanta w celu otrzymania przez

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1916 oraz z 2015 r. poz. 1764, 1830 i 1893.

niego należnych mu środków, w tym kartę płatniczą w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia (UE) 2015/751;”;

- c) uchyla się pkt 15aa i 15ab,
- d) pkt 16a otrzymuje brzmienie:

„16a) krajowa transakcja płatnicza – transakcję płatniczą, w przypadku której dostawca płatnika i dostawca odbiorcy prowadzą działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym krajową transakcję płatniczą w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia (UE) 2015/751;”;
- e) pkt 19a–19b otrzymują brzmienie:

„19a) opłata interchange – opłatę interchange w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia (UE) 2015/751;

19aa) opłata akceptanta – opłatę akceptanta w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2015/751;

19ab) opłata systemowa – opłatę z tytułu transakcji płatniczej wykonywanej przy użyciu karty płatniczej lub instrumentu płatniczego opartego na karcie, o którym mowa w art. 2 pkt 20 rozporządzenia (UE) 2015/751, stanowiącą przychód organizacji kartowej;

19b) organizacja kartowa – podmiot, w tym określony organ lub organizację oraz podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 16 rozporządzenia (UE) 2015/751, określający zasady funkcjonowania systemu kart płatniczych oraz odpowiedzialny za podejmowanie decyzji dotyczących funkcjonowania systemu kart płatniczych;”;
- f) po pkt 19b dodaje się pkt 19c i 19d w brzmieniu:

„19c) organizacja płatnicza – organizację kartową oraz podmiot, w tym organ lub organizację, określający zasady funkcjonowania schematu płatniczego oraz odpowiedzialny za podejmowanie decyzji dotyczących funkcjonowania schematu płatniczego;

19d) podmiot uczestniczący – podmiot, który zawarł z organizacją płatniczą umowę, na podstawie której wydaje instrument płatniczy lub świadczy usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, w ramach schematu płatniczego;”;

- g) po pkt 24 dodaje się pkt 24a w brzmieniu:
„24a) przetwarzanie transakcji płatniczych – czynności o charakterze technicznym i operacyjnym, stanowiące etap wykonywania transakcji płatniczej, w szczególności obejmujące:
- a) inicjację transakcji, w tym weryfikację instrumentu płatniczego oraz użytkownika tego instrumentu,
 - b) sprawdzenie danych umożliwiających przeprowadzenie transakcji, w tym stanu rachunku, możliwości dokonania transakcji z wykorzystaniem instrumentu płatniczego oraz dostępności systemu łączności między dostawcami usług płatniczych,
 - c) generowanie potwierdzenia dokonania transakcji;”
- h) po pkt 26 dodaje się pkt 26a i 26b w brzmieniu:
„26a) schemat płatniczy – zbiór zasad przeprowadzania transakcji płatniczych, zasad wydawania i akceptowania przez dostawców usług płatniczych instrumentów płatniczych oraz zasad przetwarzania transakcji płatniczych wykonywanych przy użyciu instrumentów płatniczych oraz system kart płatniczych;
26b) system kart płatniczych – system kart płatniczych w rozumieniu art. 2 pkt 16 rozporządzenia (UE) 2015/751;”
- i) pkt 35a otrzymuje brzmienie:
„35a) wydawca instrumentu płatniczego – podmiot świadczący usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, w tym wydawcę w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2015/751;”
- 3) w art. 14:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
 - b) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Nadzór nad wykonywaniem działalności w zakresie usług płatniczych oraz wydawania i wykupu pieniądza elektronicznego zgodnie z ustawą oraz rozporządzeniem (UE) 2015/751, a w zakresie usług płatniczych w euro – również zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 (Dz. Urz. UE L 266 z 09.10.2009, str. 11, z późn. zm.), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego

i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającym wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz. Urz. UE L 94 z 30.03.2012, str. 22):”,

c) dodaje się ust. 2–10 w brzmieniu:

„2. Nadzór nad funkcjonowaniem schematów płatniczych, w tym w zakresie określonym w rozporządzeniu (UE) 2015/751, sprawuje Prezes NBP.

3. Czynności podejmowane przez KNF w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia (UE) 2015/751 przez dostawców, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 9, polegają w szczególności na:

- 1) monitorowaniu przestrzegania przepisów rozporządzenia (UE) 2015/751;
- 2) przeciwdziałaniu próbom naruszenia zakazu określonego w art. 5 rozporządzenia (UE) 2015/751.

4. W przypadku gdy dostawcy, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 9, naruszają:

- 1) ograniczenia w zakresie stosowania opłaty interchange określone w art. 3 lub art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/751,
- 2) zakaz określony w art. 5 rozporządzenia (UE) 2015/751,
- 3) obowiązki w zakresie stosowania co-brandingu i wyboru marki płatniczej lub aplikacji płatniczej, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/751,
- 4) obowiązki w zakresie rozdzielenia opłat (unblending), o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) 2015/751,
- 5) zakaz lub ograniczenia stosowania zasady honorowania wszystkich kart, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) 2015/751

– KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na tych dostawców karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo do wysokości 10% przychodu wykazanego w jego ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie wyższą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

5. W przypadku gdy dostawcy, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 9, nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki i zakazy określone w art. 11 i art. 12 rozporządzenia (UE) 2015/751, KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na tych dostawców karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

6. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w ust. 4 i 5, KNF uwzględnia w szczególności rodzaj i wagę naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) 2015/751, wpływ tego naruszenia na prawidłowe funkcjonowanie rynku usług płatniczych, rozmiar prowadzonej działalności oraz sytuację finansową dostawcy, który dokonał naruszenia.

7. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4 lub 5, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

8. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 4 i 5, stanowią dochód budżetu państwa.

9. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia zagrożenia niewykonania lub nienależytego wykonania przez dostawców, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 9, obowiązków określonych w rozporządzeniu (UE) 2015/751, KNF może w szczególności:

- 1) skierować do dostawcy zalecenia;
- 2) wystąpić do dostawcy o udzielenie informacji lub wyjaśnień.

10. W przypadku stwierdzenia naruszenia, o którym mowa odpowiednio w art. 3–5 i art. 8–12 rozporządzenia (UE) 2015/751, dokonanego przez unijną instytucję płatniczą, art. 107 ust. 1 i 3–8 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadkach, o których mowa w art. 107 ust. 3–5, KNF może zastosować środki określone w ust. 4 i 5.”;

4) uchyla się art. 34b;

5) art. 38a otrzymuje brzmienie:

„Art. 38a. 1. Organizacja kartowa, wydawca karty płatniczej oraz agent rozliczeniowy udostępniają na swoich stronach internetowych informację o aktualnych stawkach opłaty interchange.

2. Organizacja kartowa udostępnia informację o stawkach opłaty systemowej na swojej stronie internetowej.

3. Organizacja kartowa nie może pobierać opłaty z tytułu krajowej transakcji płatniczej przy użyciu karty płatniczej lub instrumentu opartego na karcie płatniczej, o którym mowa w art. 2 pkt 20 rozporządzenia (UE) 2015/751, wydanej w ramach umowy z inną organizacją kartową.”;

6) w art. 60 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wydanie zezwolenia obejmującego świadczenie usług, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, następuje po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP. Opinia Prezesa NBP obejmuje ocenę wniosku w zakresie zgodności z prawem oraz zapewnienia bezpieczeństwa i sprawności świadczenia usługi płatniczej.”;

7) w art. 61 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wnioskodawca oraz instytucja płatnicza, po uzyskaniu zezwolenia, niezwłocznie powiadamia KNF o każdej zmianie mającej wpływ na aktualność informacji i dokumentów dołączonych do wniosku zgodnie z ust. 1. Jeżeli powiadomienie zawiera informacje mające wpływ na sposób świadczenia usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, KNF niezwłocznie przekazuje te informacje Prezesowi NBP.”;

8) w art. 61a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Opinia, o której mowa w art. 60 ust. 3, jest wydawana przez Prezesa NBP w terminie miesiąca od dnia doręczenia wniosku przekazanego przez KNF.”;

9) po art. 68 dodaje się art. 68a w brzmieniu:

„Art. 68a. W przypadku powzięcia przez Prezesa NBP informacji, że działalność instytucji płatniczej w zakresie świadczenia usług płatniczych stanowiłaby zagrożenie dla stabilności systemu płatniczego, Prezes NBP zawiadamia o tym KNF.”;

10) w art. 99 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zapewnienie zgodności działalności krajowych instytucji płatniczych, w tym prowadzonej przez ich agentów i innych przedsiębiorców, za pośrednictwem których krajowa instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze lub dokonuje wykupu pieniądza elektronicznego, oraz podmioty wykonujące niektóre czynności operacyjne na podstawie umowy, o której mowa w art. 86 ust. 1, z przepisami ustawy, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2560/2001, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 i rozporządzenia (UE) 2015/751 oraz zezwoleniem, o którym mowa w art. 60 ust. 1;”;

- 11) uchyla się art. 132;
- 12) w art. 132z w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) zapewnienie zgodności działalności krajowych instytucji pieniądza elektronicznego, w tym prowadzonej przez ich agentów i innych przedsiębiorców, za pośrednictwem których krajowa instytucja pieniądza elektronicznego świadczy usługi płatnicze lub dokonuje wykupu pieniądza elektronicznego, oraz podmioty wykonujące niektóre czynności operacyjne na podstawie umowy, o której mowa w art. 132v ust. 1, z przepisami ustawy, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2560/2001, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 i rozporządzenia (UE) 2015/751 oraz zezwoleniem, o którym mowa w art. 132a ust. 1;”;
- 13) po dziale VIIa dodaje się dział VIIB w brzmieniu:

„DZIAŁ VIIB

Schematy płatnicze

Art. 132zl. Czynności podejmowane przez Prezesa NBP w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 14 ust. 2, polegają w szczególności na:

- 1) wydawaniu zgody na prowadzenie schematu płatniczego oraz zgody na zmianę zasad funkcjonowania schematu płatniczego;
- 2) dokonywaniu oceny funkcjonowania schematów płatniczych;
- 3) żądaniu przedstawienia informacji lub dokumentów niezbędnych do oceny funkcjonowania schematu płatniczego;
- 4) pozyskiwaniu informacji o prowadzonej działalności;
- 5) wydawaniu zaleceń;
- 6) wydawaniu decyzji o czasowym, częściowym albo całkowitym wstrzymaniu funkcjonowania schematu płatniczego albo uchyleniu zgody na prowadzenie schematu płatniczego;
- 7) nakładaniu kar pieniężnych.

Art. 132zm. 1. Prowadzenie schematu płatniczego wymaga zgody Prezesa NBP.

2. Zgody Prezesa NBP wymaga również zmiana zasad funkcjonowania schematu płatniczego.

3. Prezes NBP wydaje zgodę, o której mowa w ust. 1 i 2, jeżeli zasady funkcjonowania schematu płatniczego są ustalone według obiektywnych, równych i proporcjonalnych kryteriów, a ograniczenia w dostępie do tego schematu nie mogą być większe niż jest to konieczne dla ochrony przed określonymi rodzajami ryzyka, takimi jak ryzyko rozrachunkowe, ryzyko operacyjne i ryzyko biznesowe, oraz dla ochrony finansowej i operacyjnej stabilności schematu płatniczego.

Art. 132zn. 1. Organizacja płatnicza składa wniosek o wydanie zgody, o której mowa w art. 132zm ust. 1 lub 2, co najmniej na 3 miesiące przed planowanym rozpoczęciem funkcjonowania schematu płatniczego lub co najmniej na 3 miesiące przed planowanym wprowadzeniem zmian w zasadach funkcjonowania schematu płatniczego.

2. Za rozpoczęcie funkcjonowania schematu płatniczego, o którym mowa w ust. 1, uznaje się termin zawarcia pierwszej umowy o wydawanie danego instrumentu płatniczego z wydawcą prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub termin wydania pierwszego instrumentu płatniczego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, organizacja płatnicza załącza dokumenty i udostępnia informacje potwierdzające zgodność schematu płatniczego z wymogami określonymi w art. 132zp, a także wskazuje swoją nazwę i siedzibę oraz nazwę i siedzibę każdego podmiotu ponoszącego odpowiedzialność za działanie schematu zgodnie z tymi wymogami, wraz z określeniem jego zakresu odpowiedzialności.

4. Jeżeli schemat płatniczy jest systemem kart płatniczych, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, organizacja płatnicza załącza także dokumenty i udostępnia informacje potwierdzające zgodność ustalonych przez nią zasad funkcjonowania schematu płatniczego z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2015/751.

5. Prezes NBP odmawia wydania zgody, o której mowa w art. 132zm ust. 1 lub 2, jeżeli zasady funkcjonowania schematu płatniczego:

- 1) są niezgodne z przepisami prawa lub
- 2) nie zostało zapewnione bezpieczeństwo lub sprawność funkcjonowania schematu płatniczego albo systemu płatności, w którym jest dokonywane przetwarzanie, rozliczenie lub rozrachunek płatności w ramach schematu płatniczego, lub

3) nie spełniają wymogów określonych w art. 132zm ust. 3 lub art. 132zp ust. 4.

6. Prezes NBP wydaje decyzję w przedmiocie zgody, o której mowa w art. 132zm ust. 1 lub 2, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku lub jego uzupełnienia.

Art. 132zo. 1. Zgoda, o której mowa w art. 132zm ust. 1 lub 2, nie jest wymagana, jeżeli:

- 1) organizacja płatnicza jest jednocześnie jedynym wydawcą instrumentu płatniczego oraz jedynym podmiotem świadczącym usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, albo
- 2) zasady funkcjonowania schematu płatniczego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostały poddane ocenie przez odpowiedni organ nadzoru państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub odpowiedni organ Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, organizacja płatnicza informuje Prezesa NBP o spełnieniu warunków określonych w tym przepisie co najmniej na miesiąc przed planowanym terminem rozpoczęcia funkcjonowania schematu płatniczego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub co najmniej na miesiąc przed planowanym wprowadzeniem zmian w zasadach funkcjonowania schematu płatniczego; w takim przypadku organizacja płatnicza dołącza odpis odpowiedniego dokumentu potwierdzającego dokonanie oceny zasad funkcjonowania schematu płatniczego wraz z dokumentacją, która podlegała tej ocenie, oraz informację o rodzajach instrumentów płatniczych, które będą wydawane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Organizacja płatnicza może rozpocząć funkcjonowanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o ile Prezes NBP w terminie miesiąca od dnia przekazania dokumentów i informacji nie stwierdzi, że zasady funkcjonowania schematu płatniczego nie zapewniają w wystarczającym stopniu bezpieczeństwa lub sprawności funkcjonowania schematu płatniczego albo infrastruktury, systemów płatności lub schematów płatniczych, z którymi schemat płatniczy jest powiązany.

3. W przypadku stwierdzenia przez Prezesa NBP, że zasady funkcjonowania schematu płatniczego nie zapewniają w wystarczającym stopniu bezpieczeństwa lub sprawności funkcjonowania schematu płatniczego albo infrastruktury, systemów płatności lub schematów płatniczych, z którymi schemat płatniczy jest powiązany, wzywa on organizację płatniczą do wystąpienia z wnioskiem o uzyskanie zgody, o której mowa w art. 132zm ust. 1.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli schemat płatniczy jest systemem kart płatniczych, organizacja kartowa przekazuje Prezesowi NBP informacje potwierdzające zgodność ustalonych przez nią zasad funkcjonowania systemu kart płatniczych z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2015/751 co najmniej na 2 miesiące przed planowanym terminem rozpoczęcia funkcjonowania systemu kart płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. System kart płatniczych może rozpocząć funkcjonowanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli Prezes NBP w terminie 2 miesięcy od dnia przekazania informacji nie stwierdzi braku zgodności zasad funkcjonowania systemu kart płatniczych z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2015/751.

Art. 132zp. 1. Organizacja płatnicza odpowiada za zgodność funkcjonowania schematu płatniczego z przepisami prawa oraz zapewnienie bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania schematu płatniczego. Jeżeli za określone funkcje w ramach schematu płatniczego jest odpowiedzialny inny uczestnik, organizacja płatnicza wskazuje ten podmiot i określa zakres jego odpowiedzialności.

2. Nazwa schematu płatniczego powinna się jednoznacznie odróżniać od nazw innych schematów płatniczych oraz systemów płatności.

3. Zasady funkcjonowania schematu płatniczego:

- 1) określają jego nazwę oraz rodzaje instrumentów płatniczych oferowanych w ramach schematu;
- 2) wskazują waluty, w których będzie dokonywane przetwarzanie i rozliczanie transakcji płatniczych realizowanych instrumentami płatniczymi wydanymi w ramach schematu;
- 3) wskazują infrastrukturę, systemy płatności i schematy płatnicze, z którymi będzie związane funkcjonowanie schematu;
- 4) wskazują podmiot obsługujący transakcje w rozumieniu art. 2 pkt 28 rozporządzenia (UE) 2015/751, jeżeli schemat płatniczy jest czterostronnym systemem kart płatniczych, o którym mowa w art. 2 pkt 17 rozporządzenia (UE) 2015/751;
- 5) w sposób wyczerpujący i jednoznaczny określają wymagania dla wydawców, akceptantów, użytkowników i podmiotów, którym organizacja płatnicza powierza zadania związane z bieżącym funkcjonowaniem schematu, w tym dostawców

- infrastruktury technicznej, w szczególności umożliwiają ustalenie odpowiedzialności w zakresie przetwarzania i rozliczania transakcji płatniczych;
- 6) zapewniają przejrzystość przepływów środków pieniężnych pomiędzy podmiotami uczestniczącymi w schemacie oraz użytkownikami usług płatniczych;
 - 7) wskazują sposób zarządzania poszczególnymi rodzajami ryzyka, występującymi w związku z funkcjonowaniem schematu;
 - 8) zapewniają podmiotom uczestniczącym w schemacie oraz użytkownikom usług płatniczych rzetelną informację o ryzyku, w szczególności ryzyku finansowym, związanym z uczestnictwem w schemacie;
 - 9) zapewniają bezpieczne i sprawne przetwarzanie, rozliczanie i rozrachunek transakcji płatniczych, służące minimalizacji ryzyka finansowego w procesie przetwarzania, rozliczenia i rozrachunku;
 - 10) zapewniają poziom bezpieczeństwa, niezawodności i ciągłości działania schematu płatniczego adekwatny do poziomu generowanego ryzyka;
 - 11) nie powinny powodować zagrożeń dla stabilności systemu płatniczego;
 - 12) zapewniają skuteczność, rzetelność i przejrzystość zarządzania schematem;
 - 13) wskazują rozwiązania organizacyjne organizacji płatniczej w zakresie struktury i procedur podejmowania decyzji dotyczącej działalności polegającej na przetwarzaniu transakcji płatniczych oraz sposób ustalania kosztów tej działalności, jeżeli organizacja płatnicza nie jest jednocześnie jedynym wydawcą instrumentu płatniczego oraz jedynym podmiotem świadczącym usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, chyba że przetwarzanie transakcji płatniczych zostało powierzone podmiotowi trzeciemu.

4. Schemat płatniczy nie może wprowadzać:

- 1) ograniczeń dotyczących skutecznego udziału w innych schematach płatniczych;
- 2) zasad, które wprowadzałyby odmienny sposób traktowania między dostawcami wymienionymi w art. 4 ust. 2;
- 3) ograniczeń ze względu na rodzaj podmiotu lub formę prawną prowadzonej działalności.

Art. 132zr. 1. Organizacja płatnicza, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu kończącym dany kwartał, przekazuje do NBP kwartalne informacje o całkowitej liczbie i wartości przetworzonych i rozliczonych krajowych transakcji płatniczych oraz przekazuje niezwłocznie informacje o zdarzeniach

zaistniałych w związku z prowadzeniem schematu płatniczego mających lub mogących mieć negatywny wpływ na sprawne lub bezpieczne funkcjonowanie schematu, zaistniałych w związku z prowadzeniem schematu płatniczego.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do schematu płatniczego, o którym mowa w art. 132zo ust. 1 pkt 2, NBP może uzyskiwać od wskazanego przez organizację płatniczą właściwego organu nadzoru, jeżeli zakres i częstotliwość przekazywania tych informacji jest tożsamy.

3. Organizacja kartowa, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu kończącym dany kwartał, przekazuje do NBP kwartalne informacje niezbędne do sprawdzenia prawidłowości stosowania wysokości opłat interchange, o których mowa w art. 3 i art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/751.

4. Na żądanie Prezesa NBP organizacja płatnicza udostępnia NBP informacje i dokumenty w zakresie objętym art. 132zp ust. 3, niezbędne do oceny zgodności zasad funkcjonowania schematu płatniczego z przepisami prawa oraz zapewnienia bezpieczeństwa i sprawności jego funkcjonowania, w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania żądania. W uzasadnionych przypadkach Prezes NBP, na wniosek organizacji płatniczej, może przedłużyć termin na udostępnienie informacji i dokumentów o kolejne 2 tygodnie.

5. Organizacja płatnicza jest obowiązana przekazać NBP teksty jednolite dokumentów określających zasady funkcjonowania schematu płatniczego, w terminie miesiąca od dnia otrzymania zgody na zmianę zasad funkcjonowania schematu płatniczego.

6. Prezes NBP może wydawać organizacji płatniczej, w drodze decyzji, zalecenia w zakresie zapewnienia zgodności funkcjonowania schematu płatniczego z przepisami prawa, zapewnieniem bezpieczeństwa lub sprawności jego funkcjonowania, w terminie oznaczonym w zaleceniu.

7. Organizacja płatnicza, która nie wykonuje zalecenia, o którym mowa w ust. 6:

- 1) w zakresie naruszenia obowiązków określonych w art. 6–8, art. 10 lub art. 11 rozporządzenia (UE) 2015/751 podlega karze pieniężnej do 1.000.000 zł;
- 2) w zakresie naruszenia obowiązków określonych w art. 3, art. 4 lub art. 5 rozporządzenia (UE) 2015/751 podlega karze pieniężnej do 5.000.000 zł.

8. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w ust. 7, Prezes NBP uwzględnia w szczególności rodzaj i wagę naruszenia przepisów rozporządzenia (UE)

2015/751, wpływ tego naruszenia na prawidłowe funkcjonowanie rynku usług płatniczych, rozmiar prowadzonej działalności oraz sytuację finansową organizacji płatniczej, która dokonała naruszenia.

9. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 7, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 132zs. 1. Prezes NBP może wydać decyzję o czasowym, częściowym albo całkowitym wstrzymaniu funkcjonowania schematu płatniczego albo uchylić zgodę na prowadzenie schematu płatniczego w razie stwierdzenia, że:

- 1) działanie schematu płatniczego:
 - a) jest sprzeczne z przepisami prawa,
 - b) nie zapewnia bezpieczeństwa lub sprawności funkcjonowania schematu płatniczego,
 - c) stwarza zagrożenie dla użytkowników, stabilności systemu płatniczego, bezpieczeństwa lub sprawności funkcjonowania powiązanych systemów płatności;
- 2) schemat płatniczy nie funkcjonuje przez ostatnich 12 miesięcy;
- 3) organizacja płatnicza nie udostępniła we wskazanym terminie informacji i dokumentów, o których mowa w art. 132zr ust. 4;
- 4) organizacja płatnicza nie wykonała zalecenia wydanego przez Prezesa NBP w terminie oznaczonym w tym zaleceniu;
- 5) zmiany zasad funkcjonowania schematu płatniczego zostały dokonane bez uzyskania zgody, o której mowa w art. 132zm ust. 2.

2. Organizacja płatnicza zaprzestaje prowadzenia schematu płatniczego w zakresie i terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 132zt. 1. NBP prowadzi i zamieszcza na swojej stronie internetowej listę schematów płatniczych funkcjonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Lista zawiera informację o nazwie i siedzibie organizacji płatniczej lub innych podmiotach odpowiedzialnych za funkcjonowanie schematu, nazwie schematu płatniczego oraz rodzajach instrumentów płatniczych wydawanych w ramach tego schematu.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 132zs ust. 1, Prezes NBP zamieszcza na swojej stronie internetowej informację o czasowym, częściowym albo całkowitym wstrzymaniu funkcjonowania schematu płatniczego albo skreśla schemat z listy z dniem, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 132zu. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się do schematów płatniczych w zakresie, w jakim podlegają one zasadom oceny na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz. Urz. UE L 94 z 30.03.2012, str. 22) przez właściwe organy odpowiedzialne za zapewnienie przestrzegania tego rozporządzenia.

Art. 132zv. 1. Dokumenty i informacje, o których mowa w art. 132zn ust. 1 i 3 oraz art. 132zo ust. 2, są przekazywane w postaci elektronicznej.

2. Dokumenty i informacje, o których mowa w art. 132zr ust. 1 i 3, są przekazywane w postaci elektronicznej z wykorzystaniem odpowiednich certyfikatów wydanych przez NBP lub innych form uwierzytelniania stosowanych przez NBP.

Art. 132zw. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kryteria oceny schematu płatniczego, szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 132zn ust. 1 i art. 132zo ust. 3, oraz rodzaj dokumentów dołączanych do tego wniosku,
 - 2) szczegółowy zakres informacji oraz rodzaj dokumentów przekazywanych do NBP w przypadku, o którym mowa w art. 132zo ust. 2,
 - 3) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w art. 132zr ust. 1 i 3
- mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowości, bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania schematu płatniczego oraz infrastruktury, systemów płatności i schematów płatniczych powiązanych oraz kompletności i wiarygodności przekazywanych informacji i dokumentów.

Art. 132zz. Do decyzji Prezesa NBP stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.”;

- 14) po art. 152 dodaje się art. 152a w brzmieniu:

„Art. 152a. 1. Kto prowadzi schemat płatniczy bez wymaganej zgody Prezesa NBP lub nie będąc do jego prowadzenia uprawnionym w inny sposób, podlega grzywnie do 5.000.000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246 i 1036, z 2015 r. poz. 978 oraz z 2016 r. poz. 615) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1a dodaje się art. 1b w brzmieniu:

„Art. 1b. Nazwa systemu płatności powinna się jednoznacznie odróżniać od nazw innych systemów płatności, schematów płatniczych oraz usług płatniczych.”;

2) art. 4 i art. 5 otrzymują brzmienie:

„Art. 4. 1. Przepisy ustawy, przepisy art. 66, art. 67, art. 80 i art. 135–137 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe oraz przepisy art. 242, art. 244, art. 245, art. 254, art. 255 i art. 309 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, dotyczące skutków ogłoszenia upadłości lub otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego wobec podmiotu mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącego uczestnikiem systemu, stosuje się odpowiednio:

- 1) w razie wydania orzeczenia albo decyzji o likwidacji, zawieszeniu lub ograniczeniu prowadzenia działalności uczestnika, a także w razie podjęcia innych środków prawnych względem uczestnika, skutkujących zawieszeniem lub ograniczeniem realizacji zleceń rozrachunku w systemie dotyczącym tego uczestnika;
- 2) do orzeczeń, postanowień lub decyzji wydanych wobec tego uczestnika przez zagraniczny sąd lub inny organ w ramach zagranicznych postępowań upadłościowych.

2. Przepisy ustawy, przepisy art. 66, art. 67, art. 80 i art. 135–137 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe oraz przepisy art. 242, art. 244, art. 245, art. 254, art. 255 i art. 309 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, dotyczące skutków ogłoszenia upadłości lub otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego wobec podmiotu mającego siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącego uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych, stosuje się odpowiednio w razie podjęcia wobec tego podmiotu zagranicznego postępowania upadłościowego.

Art. 5. Skutki prawne wynikające z ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego lub podjęcia zagranicznego postępowania upadłościowego wobec podmiotu mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącego

uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych podlegających prawu innego państwa członkowskiego, odnoszące się do praw i obowiązków tego podmiotu pozostających w związku z uczestnictwem w takim systemie, są określone przez prawo właściwe dla tego systemu.”;

3) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. W razie ogłoszenia upadłości lub otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego wobec uczestnika systemu do jego praw i obowiązków związanych z uczestnictwem w systemie stosuje się przepisy prawa polskiego, z zastrzeżeniem art. 12.”;

4) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O ogłoszeniu upadłości lub otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego wobec podmiotu mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącego uczestnikiem podlegającego prawu polskiemu lub prawu innego państwa członkowskiego systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych, sąd powiadamia NBP w dniu wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości, podając jednocześnie godzinę jego wydania.”;

5) w art. 16:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prowadzenie systemów rozrachunku papierów wartościowych, z wyjątkiem systemów prowadzonych przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 lub ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz systemów prowadzonych przez NBP, wymaga zezwolenia KNF na prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, wydanego na podstawie art. 68a ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub zezwolenia KNF na świadczenie usług rozliczeniowych jako kontrahent centralny, wydanego na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1), lub zezwolenia KNF na prowadzenie działalności jako depozyt papierów wartościowych, wydanego na podstawie art. 16

ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1).”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Podmiot prowadzący system jest obowiązany przekazać NBP teksty jednolite dokumentów określających zasady funkcjonowania systemu, w terminie miesiąca od dnia otrzymania zgody, o której mowa w ust. 3.”;

6) w art. 17:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek składa się do Prezesa NBP co najmniej na 3 miesiące przed planowanym terminem rozpoczęcia funkcjonowania systemu, określając w nim nazwę systemu, waluty, w których będą dokonywane rozliczenia lub rozrachunek w ramach systemu, zasady funkcjonowania systemu oraz dołączając:

1) dokumenty wskazujące:

- a) zadania podmiotu, który będzie prowadził system, lub prowadzącego system,
- b) kryteria uczestnictwa w systemie, w tym wymagania dla uczestników systemu oraz zasady nabywania lub utraty statusu uczestnika,
- c) moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią,
- d) zasady przekazywania, wprowadzania i wykonywania zleceń rozrachunku w systemie,
- e) zasady zarządzania poszczególnymi rodzajami ryzyka, występującymi w związku z funkcjonowaniem systemu,
- f) zakres wzajemnej odpowiedzialności uczestników systemu i podmiotu prowadzącego system,
- g) formę prawną podmiotu zamierzającego prowadzić system;

2) wzory umów określające prawne powiązania pomiędzy uczestnikami oraz pomiędzy niebędącym uczestnikiem podmiotem prowadzącym system

a uczestnikami, związane z uczestnictwem w systemie oraz jego funkcjonowaniem;

- 3) oświadczenie o planowanym terminie rozpoczęcia funkcjonowania systemu, przy czym za rozpoczęcie funkcjonowania systemu uważa się wprowadzenie do systemu pierwszego zlecenia rozrachunku, o którym mowa w art. 1 pkt 12 lit. a.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmioty, które uzyskały zgodę na prowadzenie systemu płatności, informują Prezesa NBP o:

- 1) rozpoczęciu funkcjonowania systemu, dołączając listę jego uczestników,
- 2) zmianie listy uczestników systemu, w tym zmianie uczestników pośrednich, jeżeli zostali oni uznani za uczestników zgodnie z art. 2a,
- 3) zmianie danych dotyczących firmy, siedziby i adresu podmiotu prowadzącego system,
- 4) zakończeniu funkcjonowania systemu

– w terminie 7 dni od dnia wystąpienia takiego zdarzenia.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Na żądanie Prezesa NBP wnioskodawca przekazuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania żądania, teksty jednolite zmienianych dokumentów określających zasady funkcjonowania systemu.”;

7) art. 17a otrzymuje brzmienie:

„Art. 17a. 1. W przypadku powzięcia informacji o możliwości powstania między dwoma podmiotami prawnymi powiązań określających zasady realizacji między nimi zleceń rozrachunku istotnych ze względu na ryzyko systemowe, Prezes NBP może zażądać od tych podmiotów przekazania dokumentów regulujących te powiązania, w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania żądania. W uzasadnionych przypadkach Prezes NBP, na wniosek podmiotu prowadzącego system, może przedłużyć termin na przekazanie dokumentów o kolejne 2 tygodnie.

2. W razie stwierdzenia przez Prezesa NBP, że prawne powiązania, o których mowa w ust. 1, są systemem płatności, podmioty tworzące te powiązania są obowiązane wskazać moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę

trzecią; w stosunku do takiego systemu przepisy art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 3a–5 oraz art. 18 ust. 2–3 stosuje się odpowiednio.”;

8) po art. 17a dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17b. Podmiot prowadzący system płatności, który zamierza zawrzeć z innym podmiotem prowadzącym system płatności porozumienie dotyczące międzysystemowej realizacji zleceń rozrachunku, nie później niż 7 dni przed zawarciem porozumienia, informuje Prezesa NBP o systemach, które mają być objęte takim porozumieniem, oraz o podmiotach prowadzących te systemy.”;

9) w art. 18:

a) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–6 w brzmieniu:

„4) system nie rozpoczął funkcjonowania w terminie 12 miesięcy od dnia wydania zgody;

5) system nie funkcjonuje w okresie dłuższym niż 12 kolejnych miesięcy;

6) podmiot prowadzący system nie wykonał zalecenia, o którym mowa w ust. 6b.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 i 6, Prezes NBP może wydać decyzję o czasowym, częściowym albo całkowitym wstrzymaniu funkcjonowania systemu, jeżeli waga naruszenia nie uzasadnia uchylecia zgody ze względu na wagę naruszenia i jego ograniczony wpływ na sprawne i bezpieczne funkcjonowanie systemu.”,

c) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. W celu dokonania oceny prawidłowości funkcjonowania systemu w zakresie wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 i 6, podmiot prowadzący system jest obowiązany do przedstawienia, na żądanie Prezesa NBP, niezbędnych informacji i dokumentów w zakresie objętym art. 17 ust. 2, w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia żądania. W uzasadnionych przypadkach Prezes NBP, na wniosek podmiotu prowadzącego system, może przedłużyć termin na przedstawienie informacji i dokumentów o kolejne 2 tygodnie.

5. W celu dokonania oceny prawidłowości funkcjonowania systemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1, w zakresie wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 i 6, podmiot, który dokonał prawnych powiązań tworzących taki system, jest obowiązany do przedstawienia, na żądanie Prezesa NBP, niezbędnych

dokumentów w zakresie objętym art. 17a, w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia żądania. W uzasadnionych przypadkach Prezes NBP, na wniosek podmiotu prowadzącego system, może przedłużyć termin na przedstawienie dokumentów o kolejne 2 tygodnie.

6. W przypadku powzięcia przez Prezesa NBP uzasadnionego podejrzenia, że podmiot prowadzi system bez wymaganej zgody, podmiot ten jest obowiązany, na żądanie Prezesa NBP, do przedstawienia informacji i dokumentów w zakresie objętym art. 17 ust. 2 oraz art. 17a, niezbędnych do dokonania oceny stanu faktycznego i ustalenia, czy podmiot prowadzi system płatności, w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia żądania. W uzasadnionych przypadkach Prezes NBP, na wniosek podmiotu prowadzącego system, może przedłużyć termin na przedstawienie informacji i dokumentów o kolejne 2 tygodnie.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu:

„6a. Podmiot prowadzący system płatności jest obowiązany do przekazywania do NBP:

- 1) informacji o zdarzeniach zaistniałych w związku z prowadzeniem systemu, mających lub mogących mieć negatywny wpływ na sprawne lub bezpieczne funkcjonowanie systemu, zaistniałych w związku z prowadzeniem systemu;
- 2) danych statystycznych dotyczących bieżącego funkcjonowania prowadzonego systemu, a także dokonywania rozrachunku lub rozliczeń.

6b. W celu zapewnienia zgodnego z przepisami prawa polskiego oraz sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania systemu, Prezes NBP może wydawać, w drodze decyzji, zalecenia podmiotowi prowadzącemu system płatności.

6c. Dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 6a, są przekazywane w postaci elektronicznej z wykorzystaniem odpowiednich certyfikatów wydanych przez NBP lub innych form uwierzytelniania stosowanych przez NBP.”,

e) uchyla się ust. 7;

10) po art. 19 dodaje się art. 19a i art. 19b w brzmieniu:

„Art. 19a. Dokumenty i informacje, o których mowa w art. 16 ust. 4, art. 17 ust. 4 i 5, art. 17a, art. 17b i art. 18 ust. 4–6, są przekazywane w postaci elektronicznej.

Art. 19b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, kryteria oceny zasad funkcjonowania systemu płatności, szczegółowy zakres informacji oraz rodzaj

dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o udzielenie zgody na prowadzenie systemu płatności, oraz szczegółowy zakres informacji, o których mowa w art. 17b i art. 18 ust. 6a, mając na względzie konieczność sprawdzenia prawidłowości, bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania systemu płatności oraz kompletności i wiarygodności przekazywanych informacji i dokumentów.”;

11) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. NBP prowadzi i zamieszcza na swojej stronie internetowej listę systemów oraz listę uczestników systemów, o których mowa w art. 15.”;

12) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto nie dopełnia obowiązku przekazania informacji lub dokumentów, o którym mowa w art. 16 ust. 4, art. 17 ust. 4 i 5, art. 17a, art. 17b i art. 18 ust. 4–6a, podlega grzywnie do 500.000 zł.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.⁴⁾) w art. 75:

1) w ust. 1 w pkt 30 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 31 w brzmieniu:

„31) ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246, z późn. zm.⁵⁾), w zakresie prowadzenia systemu rozrachunku papierów wartościowych.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uzyskania zgody wymaga:

- 1) prowadzenie systemu płatności w zakresie określonym w przepisach ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami;
- 2) prowadzenie schematu płatniczego w zakresie określonym w przepisach ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.”.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352, 615 i 780.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, z 2015 r. poz. 978 oraz z 2016 r. poz. 615 i ...

Art. 4. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na żądanie Prezesa Narodowego Banku Polskiego osoby wchodzące w skład zarządu Krajowego Depozytu lub pozostające z Krajowym Depozytem w stosunku pracy są obowiązane do udzielenia, w terminie określonym w żądaniu, nie krótszym niż 7 dni, pisemnych informacji w sprawach dotyczących działalności Krajowego Depozytu w zakresie dokonywania rozrachunku lub rozliczania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe. W uzasadnionych przypadkach Prezes Narodowego Banku Polskiego może żądać udzielenia tych informacji w krótszym terminie.”;

2) po art. 68e dodaje się art. 68f–68h w brzmieniu:

„Art. 68f. 1. Podmioty prowadzące depozyt papierów wartościowych, system rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub system rozrachunku przekazują Prezesowi Narodowego Banku Polskiego dane statystyczne dotyczące bieżącego funkcjonowania prowadzonego depozytu papierów wartościowych lub systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, a także dokonywania rozrachunku lub rozliczeń.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Narodowego Banku Polskiego informacje o zdarzeniach zaistniałych w związku z prowadzeniem depozytu papierów wartościowych, systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub systemu rozrachunku, mających lub mogących mieć negatywny wpływ na sprawne lub bezpieczne jego funkcjonowanie (incydent).

3. Dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane w postaci elektronicznej z wykorzystaniem odpowiednich certyfikatów wydanych przez NBP lub innych form uwierzytelniania stosowanych przez NBP.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, termin oraz szczegółowy zakres przekazywanych danych statystycznych, o których mowa w ust. 1, oraz informacji o zaistniałych incydentach, o których mowa w ust. 2, mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowości, bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania depozytu papierów wartościowych, systemu rejestracji instrumentów

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586, z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505, 1513, 1634, 1844 i 1890 oraz z 2016 r. poz. 65 i 615.

finansowych niebędących papierami wartościowymi i systemu rozrachunku oraz kompletność i wiarygodność tych danych i informacji.

Art. 68g. 1. Krajowy Depozyt, spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, CCP oraz spółki prowadzące izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową informują Prezesa Narodowego Banku Polskiego o:

- 1) rozpoczęciu funkcjonowania systemu rozrachunku, dołączając listę uczestników tego systemu, przy czym za rozpoczęcie funkcjonowania systemu rozrachunku uważa się wprowadzenie do systemu pierwszego zlecenia rozrachunku, o którym mowa w art. 1 pkt 12 lit. b ustawy o ostateczności rozrachunku,
- 2) zakończeniu funkcjonowania systemu rozrachunku albo systemach, które zakończyły funkcjonowanie, jeżeli zakończenie funkcjonowania nie dotyczy wszystkich prowadzonych systemów rozrachunku,
- 3) zmianie listy uczestników każdego prowadzonego systemu rozrachunku, w tym zmianie uczestników pośrednich, jeżeli zostali oni uznani za uczestników zgodnie z art. 2a ustawy o ostateczności rozrachunku,
- 4) zmianie danych dotyczących firmy, siedziby i adresu podmiotu prowadzącego system rozrachunku

– w terminie 7 dni od dnia wystąpienia takiego zdarzenia.

2. W przypadku powzięcia informacji o niewykonywaniu lub nienależytym wykonywaniu obowiązków określonych w ust. 1 Prezes Narodowego Banku Polskiego informuje o tym Przewodniczącą Komisji.

Art. 68h. 1. W razie zmiany wniosku o zatwierdzenie regulaminu, o którym mowa w art. 48 ust. 16, art. 50 ust. 2, art. 66 ust. 2, art. 68b ust. 1 i art. 68d ust. 3, wpływającej na proponowaną treść regulaminu podmiot składający wniosek przedkłada Komisji tekst jednolity regulaminu uwzględniający proponowane zmiany.

2. Do wniosku o zatwierdzenie zmian w regulaminie w przypadkach, o których mowa w art. 48 ust. 16, art. 50 ust. 2, art. 66 ust. 2, art. 68b ust. 1 i art. 68d ust. 3, dołącza się tekst jednolity regulaminu uwzględniający proponowane zmiany.

3. Opinie, o których mowa w art. 48 ust. 16, art. 50 ust. 2, art. 66 ust. 2, art. 68a ust. 5, art. 68b ust. 1 i art. 68d ust. 3, Prezes Narodowego Banku Polskiego wydaje w terminie miesiąca od dnia otrzymania żądania Komisji Nadzoru Finansowego.”;

3) w art. 150 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) w przypadkach określonych w art. 40, art. 64a, art. 68a ust. 13, art. 68f ust. 1 i 2, art. 89 ust. 4 i art. 161;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) karta płatnicza – kartę płatniczą w rozumieniu art. 2 pkt 15a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.⁸⁾);”;

2) w art. 61:

a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) zgodności działalności kas w zakresie określonym w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.”,

b) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zgodności działalności Kasy Krajowej w zakresie określonym w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.”.

Art. 6. Do postępowań o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przypadku gdy wydanie tego zezwolenia wymaga zasięgnięcia opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie przekazała do Narodowego Banku Polskiego wniosku wraz z załącznikami, zgodnie z art. 61a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 7. 1. Podmiot prowadzący schemat płatniczy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy składa wniosek o wydanie zgody, o której mowa w art. 132zm ust. 1 ustawy

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1158, 1259, 1311, 1830, 1854 i 1864 oraz z 2016 r. poz. 615.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1916, z 2015 r. poz. 1764, 1830 i 1893 oraz z 2016 r. poz. ...

zmienianej w art. 1, na prowadzenie schematu płatniczego, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Schemat płatniczy, o którym mowa w ust. 1, może być prowadzony do czasu rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. Podmiot prowadzący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy schemat płatniczy w rozumieniu art. 132zo ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 przedkłada dokumenty i informacje, o których mowa w art. 132zo ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Schemat płatniczy, o którym mowa w ust. 3, może być prowadzony do czasu rozpatrzenia sprawy, zgodnie z art. 132zo ust. 2 lub 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 8. W terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podmiot prowadzący system kart płatniczych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przekazuje Prezesowi Narodowego Banku Polskiego informacje potwierdzające zgodność ustalonych przez nią zasad funkcjonowania systemu kart płatniczych z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2015/751. Jeżeli Prezes Narodowego Banku Polskiego w terminie 2 miesięcy od dnia przekazania tych informacji stwierdzi brak zgodności zasad funkcjonowania systemu kart płatniczych z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2015/751, wydaje zalecenie, o którym mowa w art. 132zr ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 9. W przypadku gdy Prezes Narodowego Banku Polskiego odmówi wydania zgody na prowadzenie schematu płatniczego w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 albo 4, organizacja płatnicza zaprzestaje prowadzenia schematu płatniczego w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o odmowie wydania zgody. W tym samym terminie wydawca instrumentu płatniczego funkcjonującego w ramach schematu płatniczego, wobec którego wydana została decyzja o odmowie wydania zgody na jego prowadzenie, wycofuje z obrotu instrumenty płatnicze wydane w ramach tego schematu płatniczego.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Podstawowym celem projektu jest dostosowanie krajowych regulacji dotyczących transakcji płatniczych przy użyciu kart płatniczych do postanowień rozporządzenia 2015/751 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 1), zwanego „rozporządzeniem MIF”.

Niezależnie od faktu, że rozporządzenie unijne na podstawie art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, rozporządzenie MIF wprowadza regulacje wymagające implementacji do krajowego porządku prawnego (np. art. 13 – obowiązek wyznaczenia organów właściwych w zakresie zapewnienia egzekwowania przepisów rozporządzenia i art. 14 – obowiązek określenia sankcji za naruszanie przepisów rozporządzenia). Wejście w życie rozporządzenia MIF wymaga ponadto dostosowania krajowych regulacji dotyczących transakcji płatniczych przy użyciu kart płatniczych do postanowień tego aktu. Dlatego też zmian wymagają odpowiednie przepisy ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.).

Projekt przewiduje, zgodnie z art. 13 rozporządzenia MIF, że w zakresie zapewnienia egzekwowania przepisów tego rozporządzenia przez operatorów schematów płatniczych podlegających jego reżimowi (systemów kart płatniczych), organem właściwym zostanie wyznaczony Prezes Narodowego Banku Polskiego. W odniesieniu do wyznaczenia organu właściwego nad działalnością dostawców usług płatniczych (wydawców instrumentów płatniczych, agentów rozliczeniowych), zadania te zostaną powierzone Komisji Nadzoru Finansowego.

Rozdzielenie funkcji nadzorczych w zakresie zapewnienia egzekwowalności rozporządzenia MIF między Prezesa NBP i KNF wpisuje się w aktualny zakres kompetencji obu organów w sferze rynku finansowego. Prezes NBP sprawuje nadzór systemowy nad infrastrukturą rynku finansowego, tworzącą system płatniczy, natomiast KNF jest organem nadzoru ostrożnościowego nad dostawcami usług płatniczych, tj. agentów rozliczeniowych oraz wydawców instrumentów płatniczych.

Ponadto, aby zapewnić spójność i efektywność sprawowania nadzoru systemowego przez Prezesa NBP schematami płatniczymi w świetle rozporządzenia MIF, projekt przewiduje dalej idące rozwiązania organizacji nadzoru systemowego nad funkcjonującymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej schematami płatniczymi, niepodlegającymi reżimowi ww. rozporządzenia, tj. schematami, które obejmują zasady przeprowadzania transakcji przy użyciu niekartowych instrumentów płatniczych, np. aplikacji mobilnych.

Dodatkowo projekt przewiduje niezbędne zmiany przepisów zawierających regulacje odnoszące się do sprawowania przez Prezesa NBP nadzoru systemowego nad pozostałą infrastrukturą rynku finansowego, tj. systemami płatności, systemami rozrachunku papierów wartościowych oraz usługą płatniczą acquiringu, które zawarte są w następujących regulacjach:

- 1) ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246, z późn. zm.);
- 2) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.);
- 3) ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.).

W powyższym zakresie potrzeba zmian przepisów wynika z konieczności dostosowania sposobu sprawowania nadzoru systemowego przez Prezesa NBP do nowych standardów i zaleceń kierowanych także bezpośrednio do organów władzy publicznej, które zostały w ostatnich latach wypracowane na poziomie europejskim i międzynarodowym. Zmiany wynikają również z praktyki sprawowania tego nadzoru i są niezbędne w celu prawidłowego wykonywania zadań przez Prezesa NBP w zakresie całego systemu płatniczego.

Do prawidłowego wdrożenia opisanych zmian prawnych niezbędne jest także uchylene części przepisów z ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych wynikających z krajowych inicjatyw legislacyjnych dotyczących regulacji opłaty interchange, tj. zmian wprowadzonych ustawą z dnia 30 sierpnia 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych (Dz. U. poz. 1271) oraz ustawą z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych (Dz. U. poz. 1916).

I. Wyznaczenie organów nadzorczych

Zapewnienie pełnej zgodności transakcji płatniczych przy użyciu kart płatniczych i innych instrumentów płatniczych z rozporządzeniem MIF wymaga wyznaczenia organu właściwego nad działalnością dostawców usług płatniczych (wydawców instrumentów płatniczych, agentów rozliczeniowych) w zakresie obowiązków wynikających z rozporządzenia MIF.

Organem posiadającym odpowiednie instrumenty w zakresie egzekwowania prawa przez dostawców usług płatniczych jest KNF, z racji sprawowania nadzoru ostrożnościowego nad podmiotami rynku finansowego w Polsce. Organ ten posiada odpowiednie doświadczenie oraz instrumenty prawne, które pozwolą na sprawną realizację zadań nałożonych rozporządzeniem MIF. KNF powinna zatem odpowiadać za egzekwowanie przestrzegania przepisów rozporządzenia MIF przez podmioty nadzorowane przez nią, biorące udział w transakcjach kartowych, tj. wydawców kart płatniczych oraz agentów rozliczeniowych.

Rozporządzenie MIF w zasadniczej części reguluje także funkcjonowanie systemów kart płatniczych (rodzaju schematów płatniczych), które nie podlegają nadzorowi ostrożnościowemu sprawowanemu przez KNF. Konieczne jest zatem wyznaczenie odpowiedniego organu odpowiedzialnego za zapewnienie przestrzegania przepisów tego rozporządzenia, tj. Prezesa NBP (takie rozwiązanie jest dopuszczalne zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia MIF). NBP posiada wieloletnie doświadczenie w zakresie sprawowania nadzoru systemowego nad dynamicznie rozwijającą się infrastrukturą rynku finansowego. Obecnie NBP jest organem sprawującym już nadzór systemowy (oversight) m.in. nad dostawcami usług płatniczych, sprowadzający się w dużej mierze do pozyskiwania i analizowania informacji od uczestników rynku płatności (m.in. od wydawców kart płatniczych, czy agentów rozliczeniowych). Przyznanie NBP kompetencji w nowym obszarze nadzoru systemowego uzasadnione jest faktem, że stanowiłoby uzupełnienie obecnych kompetencji banku centralnego i przyczyni się do jeszcze bezpieczniejszego i bardziej transparentnego funkcjonowania tych schematów zgodnie z przepisami prawa.

Realizacja przez NBP obowiązków wynikających z rozporządzenia MIF wymaga wyposażenia NBP w odpowiednie narzędzia, które umożliwią egzekwowanie przepisów tego rozporządzenia od operatorów systemów kart płatniczych. Jednocześnie, biorąc

pod uwagę dynamiczną sytuację na rynku usług płatniczych, w tym postęp technologiczny, konieczne jest objęcie nadzorem systemowym NBP wszystkich schematów płatniczych, nie tylko systemów kart płatniczych. Instrumenty płatnicze (karty płatnicze, aplikacje mobilne, itp.), których zasady funkcjonowania określa dany schemat płatniczy, spełniają istotną rolę w działaniu każdego systemu płatniczego, stanowiąc jego integralną część. Jako narzędzia inicjujące transakcje płatnicze bezpośrednio wpływają na transfer środków w ramach systemów płatności. Dynamiczny rozwój technologiczny tych instrumentów, również z uwagi na rosnącą rolę i znaczenie sfery e-handlu, zwiększa potrzebę udziału regulatorów rynku w tworzeniu bezpiecznych i sprawnych schematów, w ramach których funkcjonują instrumenty płatnicze. Zwiększenie udziału banku centralnego w sprawowaniu nadzoru nad tą sferą systemu płatniczego służyć ma realizacji jego celów, jakimi są m.in. budowanie zaufania społeczeństwa do waluty oraz promowanie efektywnej gospodarki, co przekłada się na utrzymanie stabilności systemu płatniczego. Przykładami schematów płatniczych są systemy kart płatniczych prowadzone przez wyspecjalizowane organizacje, tj. VISA czy MasterCard. Obecnie w Polsce schematy te nie są nadzorowane i często stanowią odrębny od danego systemu płatności zespół zasad, praw i obowiązków ich uczestników, dotyczących wydawania określonych instrumentów płatniczych oraz przetwarzania i rozliczania transakcji inicjowanych tymi instrumentami. Należy jednak podkreślić, że schematy te operacyjnie są połączone z systemami płatności, aby zapewnić transfer środków od dostawcy płatnika do dostawcy odbiorcy. W związku z powyższym, nadzór nad sprawnym i bezpiecznym funkcjonowaniem schematów płatniczych nie może być realizowany w oderwaniu od nadzoru nad systemami płatności.

Objęcie nadzorem systemowym wszystkich schematów płatniczych zapewni odpowiednie monitorowanie działalności podmiotów mających istotne znaczenie dla stabilności polskiego systemu finansowego. Konieczne jest zatem wprowadzenie odpowiednich zmian w ustawach stanowiących podstawę sprawowania przez NBP nadzoru systemowego przez ich uzupełnienie o nowe kompetencje NBP dotyczące schematów płatniczych w szerokim spektrum działań nadzorczych nad podmiotami rynku finansowego.

II. Zmiany w ustawie o usługach płatniczych

Art. 1 projektu wprowadza zmiany w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zwanej dalej „ustawą”.

Wprowadzenie nadzoru systemowego Prezesa NBP nad schematami płatniczymi wymaga zmiany przepisu określającego zakres tej regulacji oraz wprowadzenie niezbędnych definicji w zakresie samego schematu płatniczego, jak również podmiotów związanych ze schematem płatniczym. W związku z tym zmianie ulegnie art. 1 ust. 2 przez wskazanie, że ustawa określa również zasady funkcjonowania schematów płatniczych oraz zasady nadzoru nad tymi schematami (pkt 1). W pkt 2 dostosowano również definicje zawarte w art. 2 ustawy do definicji zawartych w rozporządzeniu MIF. Trzeba zauważyć, że rozporządzenie MIF w swoim przedmiocie obejmuje wąski zakres świadczenia usług płatniczych, ograniczony do transakcji płatniczych polegających na transferze środków pieniężnych (bez wpłaty i wypłaty), inicjowanych za pomocą karty płatniczej lub instrumentu opartego na karcie (bez polecenia przelewu, polecenia zapłaty, przekazu pieniężnego oraz transferu środków inicjowanych za pośrednictwem instrumentów niekartowych, np. aplikacji mobilnych). Tym samym definicje obowiązujące aktualnie na gruncie ustawy obejmują swoim zakresem analogiczne definicje przewidziane w rozporządzeniu MIF. Ten stan rzeczy został odpowiednio odzwierciedlony w ramach niniejszej propozycji legislacyjnej. Trzeba również zaznaczyć, że w odróżnieniu od podejścia do definicji systemu kart płatniczych (rodzaju schematu płatniczego) zastosowanego w ramach rozporządzenia MIF, na gruncie krajowej legislacji należało wydzielić z definicji schematu płatniczego substrat podmiotowy, tj. definicję organizacji płatniczej. Uzasadnione jest to faktem, że podmiotem praw i obowiązków, jak również adresatem żądań kierowanych przez organ nadzoru, będzie podmiot prowadzący schemat (organizacja płatnicza), a nie sam schemat. Takie podejście nie wpływa na spójność między rozporządzeniem MIF a niniejszą propozycją legislacyjną. Ponadto w ramach definicji schematu płatniczego, wyjaśnione zostało pojęcie przetwarzania transakcji płatniczych, stanowiące obok zasad wydawania i akceptowania instrumentów płatniczych główną część jego działalności o charakterze operacyjno-technicznym. Czynności ujęte w definicji w zamierzeniu mają doprowadzić do skutecznej realizacji transakcji od momentu jej zainicjowania do zakończenia (a przed finansowym rozliczeniem i rozrachunkiem). Pomimo założenia unijnego ustawodawcy, iż ta część działalności powinna zostać wyłączona spod zakresu

czynności systemu kart płatniczych (schematu płatniczego), projekt regulacyjnych standardów technicznych w tym zakresie przewiduje, że zasady dotyczące przetwarzania mogą zostać ujęte w ramach zbioru zasad schematu.

Pkt 3 przewiduje zmianę art. 14 ustawy, w celu objęcia nadzorem podmiotów uczestniczących w transakcjach kartowych w zakresie zgodności z przepisami rozporządzenia MIF. Dodaje się także ust. 2, zgodnie z którym nadzór nad funkcjonowaniem schematów płatniczych, w tym zakresie określonym w rozporządzeniu MIF, sprawuje Prezes NBP. Ze sprawowanego przez niego nadzoru nad schematami płatniczymi wyłączeni zostali wydawcy instrumentów płatniczych i agenci rozliczeniowi. Nadzór nad tymi podmiotami, w zakresie określonym w rozporządzeniu MIF, zostanie powierzony Komisji Nadzoru Finansowego, która obecnie sprawuje nad nimi nadzór ostrożnościowy. Dodaje się ponadto ust. 3–10, które określają zakres czynności, jakie KNF powinien wykonywać w związku z wyznaczeniem KNF jako jednego z organów odpowiedzialnych za przestrzeganie i egzekwowanie przepisów rozporządzenia MIF. Proponuje się dodanie przepisów określających sankcje za naruszenie przepisów rozporządzenia MIF przez dostawców usług płatniczych (m.in. krajowe instytucje płatnicze, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe). KNF będzie mógł nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 1 mln zł lub do wysokości 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym lub 500 tys. zł, w zależności od rodzaju i wagi naruszenia oraz wpływu naruszenia na prawidłowe funkcjonowanie rynku usług płatniczych. Zróżnicowanie typów sankcji motywowane jest potrzebą zachowania elastyczności nadzoru ze względu na rodzaj podmiotu i działalność, jaką prowadzi, jak również charakter dokonanego naruszenia. Decyzja będzie wydawana po przeprowadzeniu rozprawy. Wpływy z kar pieniężnych stanowiąc będą dochód budżetu państwa. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia zagrożenia niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków określonych w rozporządzeniu MIF przez krajowe instytucje płatnicze KNF będzie mógł wydawać zalecenia oraz występować o udzielenie informacji i wyjaśnień przez te podmioty.

Analogiczne rozwiązanie w zakresie środków nadzorczych za naruszenie obowiązków i zakazów wynikających z rozporządzenia (UE) 2015/751 zostało zaproponowane w ramach sprawowania przez KNF nadzoru nad instytucjami pieniądza elektronicznego. W tej materii przewiduje się odpowiednie zmiany do art. 132z ust. 2 i 3 (pkt 12). Należy w tym miejscu jednocześnie wyjaśnić, że odpowiednie środki nadzorcze wobec banków będą możliwe do zastosowania przez KNF bez konieczności wprowadzenia stosownych zmian do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.). Wynika to z faktu, iż środki przewidziane w tej ustawie stosuje się, zgodnie z brzmieniem jej art. 138 ust. 3, wobec stwierdzenia naruszenia przepisów innych (niż ustawa – Prawo bankowe) ustaw regulujących działalność banku oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność banku.

Pkt 4 przewiduje uchylenie art. 34b w związku z tym, że zakres tych przepisów pokrywa się z rozporządzeniem MIF.

W pkt 5 skreśla się przepisy dotyczące opłaty interchange w art. 38a. Przewiduje się także dostosowanie przepisów dotyczących konieczności zamieszczania informacji o opłatach systemowych przez system kart płatniczych (w ramach których wyłącznie funkcjonuje ten rodzaj opłaty), wydawcę kart płatniczych oraz agenta rozliczeniowego do pojęć stosowanych w rozporządzeniu MIF.

Pkt 6 przewiduje doprecyzowanie zakresu opinii Prezesa NBP w odniesieniu do wniosku o wydanie zezwolenia KNF na świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej, który obejmuje usługę acquiringu. Opinia ta, zgodnie z rolą banku centralnego w obszarze systemu płatniczego, powinna zawierać ocenę wniosku pod kątem zgodności z odpowiednimi przepisami prawa (wymienionymi w art. 14 ustawy) oraz zapewnienia bezpieczeństwa i sprawności świadczenia usługi płatniczej.

Konieczne jest również wprowadzenie niezbędnych zmian w zakresie zasad współpracy KNF i NBP w sprawowaniu nadzoru nad krajowymi instytucjami płatniczymi świadczącymi usługę acquiringu. Obecne brzmienie art. 108 ustawy, dotyczącego współpracy KNF i NBP, nie zapewnia pełnego udziału banku centralnego w nadzorze nad instytucjami płatniczymi. Tym samym zmianie ulegnie brzmienie art. 61 ust. 2 w taki sposób, aby doprecyzować zasady współpracy między KNF i NBP w tym

zakresie (pkt 7). Projektowany przepis przewiduje obowiązek poinformowania Prezesa NBP przez KNF o każdej zmianie mającej wpływ na aktualność informacji i dokumentów dołączonych do wniosku o wydanie zezwolenia na świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej, jeżeli powiadomienie zawiera informacje mogące mieć wpływ na zapewnienie bezpieczeństwa lub sprawności mające wpływ na sposób świadczenia usługi acquiringu. Dodatkowo przewiduje się w tym zakresie dodanie art. 68a (pkt 9), na podstawie którego Prezes NBP zawiadamia KNF w przypadku powzięcia takiej informacji, że działalność instytucji płatniczej w zakresie świadczenia usług płatniczych, stanowiłaby zagrożenie dla stabilności systemu płatniczego.

W pkt 8 proponuje się wprowadzenie szczególnego terminu miesiąca na wydanie opinii przez Prezesa NBP (przez dodanie ust. 2 w art. 61a ustawy). Wydanie opinii w terminie 2 tygodni, wynikającym z art. 106 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego, nie jest bowiem w praktyce możliwe z uwagi na zawłość i obszerność tematyki, jakiej z reguły dotyczą sprawy opiniowane przez Prezesa NBP.

W pkt 10 proponuje się dodanie do przepisu określającego cele nadzoru nad działalnością instytucji płatniczych (art. 99 ust. 2), że działania KNF w tym zakresie polegają również na zapewnieniu zgodności działalności nadzorowanych podmiotów z przepisami rozporządzenia (UE) 2015/751.

W pkt 11 uchyla się przepis, który obligował spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe do przekazywania do KNF sprawozdań finansowych. Odpowiedni przepis znajduje się w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, z późn. zm.).

W pkt 13 dodaje się nowy dział VIIb – „Schematy płatnicze”. Szczegółowe zasady związane z organizacją nadzoru Prezesa NBP nad schematami płatniczymi zostaną uregulowane w osobnym dziale ustawy. W pierwszej kolejności określono jakie działania w zakresie nadzoru nad schematami płatniczymi będzie podejmować Prezes NBP (dodawany art. 132zl). Następnie uregulowania wymagają warunki prowadzenia schematu płatniczego w Polsce, tj. uzyskanie zgody Prezesa NBP (dodawany art. 132zm), w tym warunki związane z zapewnieniem zasad dostępu do schematów płatniczych innym dostawcom usług płatniczych, analogicznie do art. 9 ust. 1 ustawy. Takie rozwiązanie pozwoli zachować konkurencyjność na rynku usług płatniczych oraz

zapewni niedyskryminacyjne traktowanie różnych dostawców usług płatniczych. Potrzebę zagwarantowania dostępu do systemów, w tym schematów płatniczych, przewiduje również dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz. Urz. UE L 319 z 05.12.2007, str. 1) – tzw. Payment Service Directive – PSD, o której szerzej w motywie 16. Analogicznie do systemów płatności, przewiduje się wprowadzenie przepisów dotyczących składania wniosku o wydanie przez Prezesa NBP zgody na prowadzenie schematu płatniczego, kryteriów oceny zasad jego funkcjonowania oraz przesłanek odmowy wydania zgody (art. 132zn).

Projekt przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania zgody Prezesa NBP dla trójstronnych schematów płatniczych (bezwarunkowo) oraz dla międzynarodowych schematów płatniczych (projektowany art. 132zo). Wobec międzynarodowych schematów płatniczych uwarunkowane to będzie koniecznością wykazania, że zasady funkcjonowania schematu płatniczego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostały poddane już ocenie przez odpowiedni organ nadzoru państwa członkowskiego lub odpowiedni organ Unii Europejskiej (np. Europejski Bank Centralny). Niemniej, jeżeli ocena ta wykaże, że zasady te nie zapewniają w wystarczającym stopniu bezpieczeństwa lub sprawności funkcjonowania schematu płatniczego albo infrastruktury, systemów płatności lub schematów płatniczych, z którymi schemat płatniczy jest powiązany, Prezes NBP będzie upoważniony do wezwania organizacji płatniczej do wystąpienia z wnioskiem o uzyskanie stosownej zgody.

Natomiast jeżeli trójstronny schemat płatniczy albo międzynarodowy schemat płatniczy będzie zarazem systemem kart płatniczych w rozumieniu art. 2 pkt 16 rozporządzenia MIF, jego działanie funkcjonowanie na polskim rynku usług płatniczych wymagać będzie notyfikowania na rzecz Prezesa NBP zasad jego funkcjonowania pod kątem przepisów rozporządzenia MIF (art. 132zo). Jeżeli Prezes NBP, w terminie 2 miesięcy, nie stwierdzi braku zgodności zasad funkcjonowania systemu kart płatniczych z wymogami określonymi w rozporządzeniu MIF, wówczas schemat będzie mógł rozpocząć funkcjonowanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Takie rozwiązanie pozwoli osiągnąć cel nadzoru nad systemami kart płatniczych określony w rozporządzeniu MIF, tj. zapewnić egzekwowalność jego przepisów, które sprzyjają

rozwojowi rynku płatności bezgotówkowych oraz ochronie użytkowników usług płatniczych (przede wszystkim konsumentów).

Analogicznie do systemów płatności przewiduje się wprowadzenie przepisów określających przypadki, w których zgoda na funkcjonowanie schematu płatniczego może zostać czasowo wstrzymana (w całości lub tylko w określonym zakresie) lub uchylona (art. 132zs). Jeżeli jedna z powyższych decyzji dotyczyłaby międzynarodowego schematu płatniczego, Prezes NBP będzie zobligowany poinformować odpowiedni organ nadzoru tego schematu.

Określono także katalog zasad funkcjonowania schematu płatniczego (art. 132zp). W celu zapewnienia realizacji nadzoru Prezesa NBP nad schematami płatniczymi w trakcie ich funkcjonowania, nałożono na organizacje płatnicze obowiązek przekazywania Prezesowi NBP kwartalnych informacji niezbędnych do dokonania ich oceny (art. 132zr), jak również prawo żądania informacji i dokumentów niezbędnych do oceny zgodności zasad funkcjonowania schematu płatniczego z przepisami prawa oraz zapewnienia bezpieczeństwa i sprawności jego funkcjonowania. W tym samym przepisie przewiduje się uprawnienie dla Prezesa NBP, w przypadku stwierdzenia braku zgodności funkcjonowania z ustawowymi kryteriami, możliwość wydania, w formie decyzji, zalecenia dostosowania zasad do działalności zgodnej z prawem. Niezastosowanie się do zalecenia może skutkować decyzją Prezesa NBP o czasowym, częściowym lub całkowitym wstrzymaniu funkcjonowania schematu płatniczego albo decyzją o uchyleniu zgody na jego funkcjonowanie w Polsce (art. 132zs). Brak wykonania zalecenia w zakresie naruszenia przepisów określonych w rozdziale II i rozdziale III rozporządzenia MIF, skutkuje również wystąpieniem sankcji w postaci kary pieniężnej w wysokości do 5 mln zł (przepisy rozdziału II) lub do 1 mln zł (przepisy rozdziału III) (art. 132zr).

Posiadanie przez Prezesa NBP narzędzi sprawowania nadzoru również w stosunku do międzynarodowych schematów płatniczych, pozwoli osiągnąć zasadnicze cele nadzoru systemowego nad schematami płatniczymi w Polsce, tj. zapewnienie sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania polskiego systemu płatniczego, w tym cele określone w rozporządzeniu MIF.

Prezes NBP będzie prowadził i ogłaszał na swojej stronie internetowej listę schematów płatniczych funkcjonujących na terenie Polski (art. 132zt).

Art. 132zv określi sposób przekazywania Prezesowi NBP dokumentów i informacji w zakresie uzyskania zgody prowadzenia schematów płatniczych (w postaci elektronicznej) oraz danych niezbędnych dla prowadzenia bieżącego nadzoru (w postaci elektronicznej z wykorzystaniem odpowiednich certyfikatów wydanych przez NBP).

Szczegółowy zakres informacji i dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zgody Prezesa NBP na funkcjonowanie schematu płatniczego zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, wydanym po uzyskaniu opinii Prezesa NBP (132zw).

W pkt 14 proponuje się dodanie art. 152a, w którym określono sankcje za prowadzenie schematu płatniczego bez zgody Prezesa NBP lub nie będąc uprawnionym do jego prowadzenia (kara grzywny do 5 mln zł), co jest niezbędne do zapewnienia egzekwowalności przepisów tego rozporządzenia.

III. Zmiany w ustawie o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami

Art. 2 projektu wprowadza zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, zwaną dalej „ustawą o ostateczności rozrachunku”.

W pkt 1 dodaje się art. 1b do ustawy o ostateczności rozrachunku stanowiący, że nazwa systemu płatności powinna jednoznacznie odróżniać dany system od innych systemów płatności, schematów płatniczych i usług płatniczych. Zmiana ta wynika z doświadczeń w sprawowaniu nadzoru nad systemami. W praktyce oznaczenie systemu przez jego nazwę jest istotne, bowiem wymóg wskazania nazwy daje możliwość odróżnienia systemu od innych usług świadczonych przez podmiot prowadzący system i przez inne podmioty na rynku, a konieczność powiadamiania o zmianie nazwy (w tym przypadku także uzyskania zgody na jej zmianę) ułatwia monitorowanie systemu. Możliwość wpływania na treść nazwy systemu pozwala zatem uniknąć wprowadzenia w błąd odbiorców usług, co jest istotne z punktu widzenia sprawowania efektywnego nadzoru.

W pkt 2–5 zmiany przepisów polegają na dostosowaniu ustawy o ostateczności rozrachunku do stanu prawnego wynikającego z ostatniej reformy prawa upadłościowego i naprawczego, w ramach której wydzielono do osobnej ustawy

(tj. ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978, z późn. zm.) kwestie związane z dotychczasowym postępowaniem naprawczym (wprowadzenie postępowań restrukturyzacyjnych).

W pkt 6 lit. a w art. 16 ustawy o ostateczności rozrachunku proponuje się zmianę brzmienia ust. 2 tego artykułu polegającą na doprecyzowaniu, że dotyczy on zezwolenia na prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej. Kwestia ta wymaga uregulowania, ponieważ w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nie ma mowy o odrębnym zezwoleniu na prowadzenie systemu rozrachunku papierów wartościowych, a ponadto KNF wydaje na podstawie tej ustawy różne rodzaje zezwoleń, z których nie wszystkie mogą się wiązać z prowadzeniem systemu rozrachunku papierów wartościowych. Ponadto doprecyzowuje się brzmienie przepisu w zakresie uzyskania zezwolenia na działalność w charakterze depozytu papierów wartościowych z uwagi na odniesienie do rozporządzenia (UE) 236/2012, które warunkuje prowadzenie działalności jako depozyt papierów wartościowych zezwoleniem właściwego organu nadzoru.

W pkt 6 lit. b przewiduje się dodanie ust. 4 w art. 16 ustawy o ostateczności rozrachunku. Zgodnie z tym przepisem podmiot prowadzący system, po uzyskaniu zgody Prezesa NBP, będzie zobowiązany do przekazania NBP tekstu jednolitego nowych regulacji, wprowadzonych na skutek wydania zgody na dokonanie zmian. Propozycja ta wynika z faktu, że przekazywane do NBP wnioski często obejmują więcej niż jedną zmianę regulacji. W efekcie zdarza się, że Prezes NBP wydaje zgodę na część wnioskowanych zmian, negatywnie oceniając pozostałe. Ponieważ zmiany te mogą być ze sobą powiązane, zarówno w treści wniosku, jak i tym samym w projekcie zmian, istotne jest wprowadzenie mechanizmu kontroli ostatecznej treści zmienionych regulacji, które na podstawie tak sformułowanej decyzji są przez operatora systemu wprowadzane. W przypadku nieprzekazania bądź stwierdzenia niezgodności przedstawionych zmian ze stanem rzeczywistym, Prezes NBP wyposażony będzie w odpowiednie narzędzia nadzorcze i będzie mógł wezwać podmiot prowadzący system do dostosowania treści zmienianych regulacji.

Pkt 7 wprowadza zmiany porządkujące i uzupełniające w art. 17 ustawy o ostateczności rozrachunku. Dokonano zmiany brzmienia ust. 2 polegającej na dodaniu zobowiązaniu do wskazania nazwy systemu oraz do wskazania waluty, w której będą prowadzone

rozliczenia i rozrachunek w ramach systemu. Doprecyzowano także istniejące już obecnie wymogi określenia kryteriów uczestnictwa w systemie, na zasadzie analogii do istniejących już w tym zakresie wymogów dla izb rozliczeniowych i rozrachunkowych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (pkt 7 lit. a). Skreślono także ust. 3 z uwagi na niejasności związane z jego stosowaniem, a także skreślenie odwołania do ust. 3 w ust. 4 tego artykułu. Ponadto, w celu zapewnienia Prezesowi NBP informacji o uczestnikach systemu oraz związanej z tym informacji o momencie uruchomienia systemu i zakończeniu jego funkcjonowania, rozszerzono obowiązki informacyjne podmiotów prowadzących systemy płatności określonych w art. 17 ust. 4 (pkt 7 lit. b i c).

W pkt 7 lit. d przewiduje dodanie w art. 17 ust. 5 ustawy o ostateczności rozrachunku nakładającego na wnioskodawcę obowiązek przekazania do Prezesa NBP tekstu jednolitego regulacji dotyczących systemu płatności w razie wprowadzenia zmian w ich treści w trakcie prowadzonego postępowania o wydanie zgody. Zmiana ma na celu uniknięcie sytuacji, w której do NBP byłyby dostarczane wyłącznie dokumenty potwierdzające dokonanie zmian w regulacjach bez wskazania ich wzajemnych relacji, co może prowadzić do braku jasności co do zakresu tych zmian.

Pkt 8 przewiduje zmianę art. 17a ustawy o ostateczności rozrachunku nakładającego obowiązek zgłoszenia Prezesowi NBP planowanego dokonania powiązań prawnych między dwoma podmiotami i zastąpienie go uprawnieniem Prezesa NBP do żądania informacji o istniejących już powiązaniach prawnych, w przypadku gdy Prezes NBP poweźmie informację o ich funkcjonowaniu i jednocześnie uzna je za mające znaczenie systemowe. Jednocześnie przewiduje się dodanie art. 17b regulującego prowadzenie systemu interoperacyjnego. W tym zakresie dla efektywnego sprawowania przez Prezesa NBP nadzoru nad takimi systemami wystarczające będzie nałożenie obowiązków informacyjnych na podmioty zawierające porozumienia co do międzysystemowej realizacji zleceń rozrachunku (pkt 9). Ze względu na powyższą zmianę konieczne jest uzupełnienie przepisów dotyczących przesłanek wydawania zgody przez Prezesa NBP oraz jej uchylania.

W pkt 10 proponuje się zmianę art. 18 ustawy o ostateczności rozrachunku. W ust. 2, z uwagi na zróżnicowane skutki, a tym samym zróżnicowaną wagę uchybień mogących prowadzić do uchylenia zgody, wprowadzone zostaną sankcje czasowego lub

częściowego wstrzymania funkcjonowania systemu, rozumianego jako realizację zleceń rozrachunku. W ust. 2 po pkt 3 zostaną dodane pkt 4–6 określające dodatkowe okoliczności, w jakich możliwe będzie wstrzymanie funkcjonowania systemu albo uchylenie zgody Prezesa NBP (pkt 10 lit. a). Decyzję o uchyleniu zgody na funkcjonowanie systemu Prezes NBP będzie mógł podjąć, jeżeli stopień naruszenia obowiązków ustawowych będzie miał istotny wpływ na sprawne i bezpieczne funkcjonowanie systemu (pkt 10 lit. b). Ponadto pkt 10 lit. c wprowadza zmiany doprecyzowujące, mające m.in. na celu ujednoczenie sposobu wskazywania organu uprawnionego przez wskazanie wprost Prezesa NBP. Po ust. 6 dodane zostaną ust. 6a i 6b nakładające na podmioty prowadzące nadzorowane systemy obowiązek przekazywania informacji o incydentach w tych systemach oraz przyznające Prezesowi NBP ważne z punktu widzenia kształtowania sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania systemów płatności uprawnienia do wydawania wiążących zaleceń (pkt 6 lit. d). Z kolei ust. 6c określi sposób przekazywania informacji, o których mowa w pkt 6a (w postaci elektronicznej z wykorzystaniem odpowiednich certyfikatów wydanych przez NBP). W związku ze zmianą w ust. 6 (dodanie prawa żądania dokumentów) zbędny stanie się ust. 7, który zostanie uchylony (pkt 10 lit. e).

W pkt 11 przewiduje się dodanie art. 19a i art. 19b w ustawie o ostateczności rozrachunku. Przepis art. 19a uzupełni zmieniony art. 17, a art. 19b stanowi delegację do wydania przez ministra do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, rozporządzenia w sprawie określenia informacji wymaganych we wniosku, o którym mowa w art. 17 ust. 1, oraz listy dokumentów, które należy do niego załączyć. Proponowane rozwiązanie ma na celu doprecyzowanie na poziomie aktu niższego rzędu szczególnych wymagań co do treści wniosku oraz katalogu załączników. Zmiana ta pozwoli również na uelastyczenie regulacji oraz zwiększenie bezpieczeństwa w systemie płatniczym przez uproszczenie trybu wprowadzania ewentualnych zmian w zakresie tych wymogów. Ma ono na celu umożliwienie szybkiego dostosowania obowiązujących wymogów do dynamicznie zmieniających się warunków rynkowych w nadzorowanym obszarze.

W pkt 12 proponuje się nadać nowe brzmienie art. 22 ustawy o ostateczności rozrachunku, w związku z propozycją przeniesienia do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi obowiązków informacyjnych podmiotów prowadzących systemy rozrachunku papierów wartościowych.

W celu objęcia sankcją wykonania obowiązków związanych z przekazywaniem informacji NBP przez podmioty wskazane w ustawie, zmieniony zostanie art. 25 ustawy o ostateczności rozrachunku w zakresie odwołań do właściwych przepisów określających te obowiązki (pkt 13).

IV. Zmiana ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

Art. 3 projektu wprowadza zmianę w art. 75 ust. 1 i 4 w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, w związku z objęciem nadzorem Prezesa NBP schematów płatniczych oraz koniecznością rozróżnienia sytuacji, w której na podstawie ustawy o ostateczności rozrachunku warunkiem prowadzenia systemu rozrachunku papierów wartościowych jest uzyskanie zezwolenia KNF, a warunkiem prowadzenia systemu płatności jest uzyskanie zgody Prezesa NBP.

V. Zmiana w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi

Art. 4 projektu zmienia ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwaną dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”.

Pkt 1 przewiduje zmianę art. 64a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, która ma na celu dookreślenie minimalnego terminu (7 dni), jaki może zostać wyznaczony przez Prezesa NBP na udzielenie odpowiednich informacji, wprowadzenie uprawnienia Prezesa NBP do żądania udzielenia informacji w terminie krótszym, w uzasadnionych przypadkach.

W pkt 2 proponuje się dodanie art. 68f ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zgodnie z którym Prezes NBP dysponowałby dodatkowym instrumentem informacyjnym działającym w sposób automatyczny (tj. bez konieczności osobnego występowania o te informacje), użytecznym przy dokonywaniu cyklicznych ocen funkcjonowania systemu płatniczego oraz infrastruktury post-transakcyjnej rynku finansowego, a także w procesie prowadzenia stałego monitoringu rynku. W przepisie tym przewidziano dwie nowe kategorie informacji, tj. dane statystyczne oraz informacje o incydentach związanych z działalnością infrastruktury post-transakcyjnej rynku finansowego. Uzyskiwanie tego typu informacji przez Prezesa NBP jest istotne dla zapewnienia skutecznego monitorowania przez bank centralny skali działalności instytucji infrastruktury post-transakcyjnej w Polsce, w tym analizy znaczenia poszczególnych instytucji dla krajowego systemu płatniczego oraz rynku finansowego, a także oceny sprawności i bezpieczeństwa ich funkcjonowania. Przepis ust. 3 określi

również sposób przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2 (w postaci elektronicznej z wykorzystaniem odpowiednich certyfikatów wydanych przez NBP).

Dodaje się ponadto art. 68g, do którego przeniesione zostaną rozwiązania z art. 22 ust. 2 i 3 ustawy o ostateczności rozrachunku, w celu uporządkowania obowiązków informacyjnych związanych z prowadzeniem systemów rozrachunku papierów wartościowych (w zakresie prowadzenia list uczestników oraz zmian na tych listach). Artykuł 68g będzie także obejmował nowe typy informacji (tj. informacje dotyczące rozpoczęcia i zakończenia funkcjonowania systemu, a także zmian podstawowych danych prowadzącego system rozrachunku). Informacje te są istotne dla właściwego wykonywania przez Prezesa NBP obowiązków związanych z publikowaniem oraz przekazywaniem do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacji dotyczących systemów, w tym systemów rozrachunku papierów wartościowych. Celem rozszerzenia zakresu informacji przekazywanych do Prezesa NBP jest także zapewnienie bankowi centralnemu informacji o tym, czy podmiot posiadający zezwolenie KNF w zakresie prowadzenia systemu rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu przepisów o ostateczności rozrachunku prowadzi faktyczną działalność związaną z dokonywaniem rozliczeń lub rozrachunku transakcji na rynku finansowym.

W pkt 2 proponuje się również dodanie art. 68h ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, który będzie nakładał na podmioty świadczące usługi posttransakcyjne w obrocie instrumentami finansowymi obowiązek każdorazowego przekazywania do KNF (a następnie do NBP) wersji jednolitej regulaminu, która uwzględni zmiany w proponowanej treści regulaminu. Jednocześnie, w związku z udziałem Prezesa NBP jako organu współdziałającego w postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez KNF na podstawie art. 48 ust. 16, art. 50 ust. 2, art. 66 ust. 2, art. 68a ust. 5, art. 68b ust. 1 i art. 68d ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, proponuje się przedłużenie ustawowego terminu na wydanie opinii do miesiąca. Przepis ten miałby charakter szczególny względem art. 106 § 3 k.p.a. Zastosowanie terminu miesięcznego umożliwi wnikliwą analizę merytoryczną spraw przedkładanych Prezesowi NBP do opinii (mają one istotne znaczenie dla funkcjonowania infrastruktury rynku finansowego).

W pkt 3 zmienia się brzmienie art. 150 ust. 1 pkt 16 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi określającego dozwolone przypadki odstąpienia od obowiązku zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej przez dodanie przypadków określonych w art. 64a, art. 68a ust. 13 oraz art. 68f ust. 1 i 2 tej ustawy.

VI. Zmiana ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych

W art. 5 projektu wprowadza zmianę w art. 1a pkt 3 ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, w związku z nieaktualnym obecnie w tym przepisie odwołaniem do definicji karty płatniczej do ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych, która utraciła moc w dniu 7 października 2013 r. Należało zastosować odwołanie do aktualnej definicji karty płatniczej, zawartej w ustawie o usługach płatniczych (pkt 1). Stosowna zmiana na gruncie ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych jest wymagana również w zakresie przepisu wskazującego na cele nadzoru nad kasami oraz Kasą Krajową, sprawowanego przez KNF (pkt 2). W ramach propozycji zmiany do art. 61 przewiduje się, że celem nadzoru będzie również zapewnienie zgodności działalności tych podmiotów w zakresie przewidzianym w art. 14 ust. 1 ustawy o usługach płatniczych.

VII. Przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 6 przewiduje, że do postępowań o wydanie zezwolenia na świadczenie m.in. usługi acquiringu w charakterze krajowej instytucji płatniczej, w ramach których istnieje obowiązek wydania opinii Prezesa NBP, wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy o usługach płatniczych według brzmienia nadanego niniejszą ustawą, jeżeli KNF nie przekazała do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wniosku wraz z załącznikami do NBP w celu wydania przedmiotowej opinii.

Art. 7–9 projektu przewidują wprowadzenie przepisów przejściowych w zakresie konieczności uzyskania zgody na prowadzenie schematu płatniczego. Trójstronne schematy płatnicze funkcjonujące w dniu wejścia w życie ustawy byłyby całkowicie zwolnione z obowiązku uzyskania zgody Prezesa NBP. Będą już natomiast podlegać nadzorowi przewidzianemu w ustawie o usługach płatniczych.

Natomiast pozostałe schematy płatnicze, w tym międzynarodowe schematy płatnicze, będą miały 6 miesięcy na odpowiednio wystąpienie do Prezesa NBP o uzyskanie zgody

lub poinformowanie o fakcie dokonania oceny zasad funkcjonowania schematu płatniczego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w Polsce przez odpowiedni organ nadzoru w UE.

Organizacja płatnicza, która w tym trybie nie uzyska zgody Prezesa NBP, a jej schemat płatniczy będzie funkcjonować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zobowiązana będzie do wycofania wydanych w ramach tego schematu instrumentów płatniczych w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o odmowie wydania zgody.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie 60 dni od dnia jej ogłoszenia (art. 10 projektu).

Konieczność realizacji nałożonych na Rzeczpospolitą Polską obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (2015/751) przemawia za odstąpieniem od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej. Biorąc pod uwagę, iż projekt ustawy wdraża w życie postanowienia rozporządzenia UE 2015/751, w którym unijny ustawodawca określił obowiązek dla Państw Członkowskich na organizację krajowego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia do dnia 9 czerwca 2016 r., jak również biorąc dodatkowo pod uwagę fakt, że część przepisów ww. rozporządzenia weszła już w życie w dniu 9 grudnia 2015 r., przepisy określające działania monitorujące przestrzeganie regulacji unijnej przez schematy płatnicze i dostawców usług płatniczych powinny wejść w życie po upływie proponowanego *vacatio legis* (60 dni), przy rezygnacji z dochowania jednej z ww. dat. Takie działanie nie wpłynie na ewentualne niedochowanie dostosowania krajowego prawodawstwa do prawa unijnego, które mogłoby rodzić negatywne skutki dla Polski. Jednocześnie należy podkreślić fakt, iż proponowany termin wejścia w życie ustawy (jedynie po upływie określonego *vacatio legis*) nie powinien powodować uszczerbku dla świadomości przedsiębiorców objętych zakresem niniejszego projektu. Zakres podmiotowy jest znacznie ograniczony, obowiązuje jedynie określone podmioty rynku finansowego, a z uwagi na publikację rozporządzenia UE 2015/751 w dniu

15 maja 2015 r., możliwość zapoznania się z nowymi obowiązkami oraz organizacyjnego przystosowania do ich przestrzegania została zapewniona.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) dlatego też projekt nie podlega procedurze notyfikacji.

Zakres zawartych przepisów w projekcie uzasadnia przeprowadzenie konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady nr 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod nr UC15.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz w związku z art. § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w ww. trybie.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Bułgaryn, Pawel.bulgaryn@mf.gov.pl 694-57-16</p>	<p>Data sporządzenia 28 kwietnia 2016 r.</p> <p>Źródło Prawo UE – rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (2015/751)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów: UC15</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektu jest realizacja nałożonych na Rzeczpospolitą Polską obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę, dalej „rozporządzenie MIF”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt zakłada nowelizację ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.), dalej „UUP”, w zakresie:

- wyznaczenia organu odpowiedzialnego za przestrzeganie i egzekwowanie przepisów rozporządzenia (art. 13 ust. 1 i 6 rozporządzenia MIF),
- ustanowienia przepisów dotyczących sankcji za nieprzestrzeganie rozporządzenia MIF (art. 14 ust. 1 rozporządzenia MIF).

Wdrożenie nowych rozwiązań będzie się wiązało także z uchynieniem przepisów z UUP wynikających z krajowych inicjatyw legislacyjnych dotyczących regulacji opłaty interchange, w obszarach regulowanych przez rozporządzenie MIF.

Rozwiązania zaproponowane w projekcie przewidują wyznaczenie Prezesa NBP jako organu właściwego w rozumieniu art. 13 rozporządzenia MIF do zapewnienia egzekwowania przepisów tego rozporządzenia przez operatorów schematów płatniczych podlegających jego reżimowi (systemów kart płatniczych). W związku z tym konieczne są zmiany w przepisach dotyczących sprawowania przez Prezesa NBP nadzoru systemowego nad infrastrukturą rynku finansowego, tj.: – ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246, z późn. zm.), – ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.), – ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm).

Organem właściwym nad działalnością dostawców usług płatniczych (wydawców instrumentów płatniczych, agentów rozliczeniowych) w zakresie obowiązków wynikających z rozporządzenia MIF będzie Komisja Nadzoru Finansowego (KNF), która sprawuje nad tymi podmiotami nadzór ostrożnościowy.

Wejście w życie rozporządzenia MIF nie wpłynie na wysokość stawek opłat interchange w Polsce w związku z tym, że w ciągu ostatnich dwóch lat opłata interchange była dwukrotnie regulowana na poziomie ustawowym. Obniżka stawki interchange do poziomu 0,2% dla kart debetowych i 0,3% dla kart kredytowych wprowadzona została w Polsce ustawą z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych (Dz. U. poz. 1916), która weszła w życie z dniem 29 stycznia 2015 r. Rozporządzenie MIF – w zakresie zasad ogólnych – przewiduje maksymalne stawki opłaty interchange na takim samym poziomie.

W wyniku wprowadzonych regulacji powinna nastąpić pełna harmonizacja polskich regulacji w obszarze płatności kartowych oraz płatności opartych o kartę płatniczą z rozwiązaniami przewidzianymi na szczeblu unijnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proces implementacji rozporządzenia trwa w państwach członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Dostawcy usług płatniczych	Banki w formie spółek akcyjnych – 38 Banki spółdzielcze – 570	Rejestr KNF	– wypełnianie m.in. obowiązków informacyjnych – przestrzeganie przepisów rozporządzenia dot. m.in.

	Oddziały instytucji kredytowych i banków zagranicznych – 17 Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe – 53 Krajowe instytucje płatnicze uprawnione do świadczenia usługi acquiringu – 15		kwestii zakazu obchodzenia przepisów (art. 5 rozporządzenia MIF)
Operatorzy schematów płatniczych podlegających jego reżimowi (systemów kart płatniczych)	5	Dane NBP	<p>– nowe obowiązki informacyjne polegające m.in. na przekazywaniu informacji Prezesowi NBP w zakresie schematu płatniczego, w tym na temat wartości i liczby realizowanych transakcji, stosowanych stawek opłaty interchange,</p> <p>– realizacja zaleceń wydawanych przez Prezesa NBP,</p> <p>– sankcje z tytułu nieprzestrzegania nałożonych obowiązków;</p> <p>W przypadku przepisów sankcyjnych ustalających daleko idące władcze działania organu nadzoru mają one charakter przede wszystkim prewencyjny. Ich wykorzystanie będzie mieć miejsce jedynie w przypadkach wysoce uzasadnionych, będących absolutną ostatecznością. Wydaje się, że zaproponowane brzmienie przepisów sankcyjnych wobec schematów płatniczych ogranicza dyskrecjonalność organu nadzoru i nie daje podstaw do ich dowolnego stosowania. Przede wszystkim to na organie będzie ciążył obowiązek udowodnienia wystąpienia jednej z przesłanek do wstrzymania funkcjonowania schematu płatniczego. Postępowanie w tej sprawie będzie podlegało przepisom kodeksu postępowania administracyjnego, które gwarantują jednostce ochronę poprzez dwuinstancyjność postępowania administracyjnego oraz jego kontrolę sądową, wykonywaną przez sądy administracyjne.</p>
Konsumenci korzystający z płatności instrumentami płatniczymi opartymi na karcie płatniczej	Potencjalnie każdy obywatel dokonujący płatności		– zwiększenie dostępności punktów handlowo-usługowych, w których istnieje możliwość szybkiego, wygodnego i bezpiecznego dokonywania płatności instrumentami płatniczymi opartymi na karcie płatniczej.

			Ograniczenie dyskrejonalnych zapisów w umowach o akceptację płatności instrumentami płatniczymi może zwiększyć otwartość punktów handlowo-usługowych na płatności elektroniczne. Otwarcie możliwości dostępu do infrastruktury płatniczej u akceptantów na rozwiązania inne niż oferowane przez międzynarodowe systemy kart płatniczych, również może przyczynić się do zwiększenia zainteresowania akceptantów powszechniejszą instalacją urządzeń do przyjmowania płatności elektronicznych (obecnie w Polsce tylko około 25% punktów handlowo-usługowych oferuje przyjmowanie płatności bezgotówkowych).
Akceptanci	168 tys.	Dane NBP	– zwiększenie przejrzystości prawnej w sferze stosunków prawnych łączących akceptantów z agentami rozliczeniowymi (dotyczy np. umów o akceptację instrumentów płatniczych)
Podmioty prowadzące izby rozliczeniowe lub rozrachunkowe	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. wraz z podmiotami zależnymi oraz Krajowa Izba Rozliczeniowa S.A.		– zwiększenie obowiązków informacyjnych w związku z kompleksową regulacją nadzoru systemowego sprawowanego przez Prezesa NBP
Komisja Nadzoru Finansowego			– pełnienie roli organu właściwego w rozumieniu art. 13 rozporządzenia MIF w zakresie zapewnienia egzekwowania przepisów tego rozporządzenia wobec dostawców usług płatniczych
Narodowy Bank Polski			– pełnienie roli organu właściwego w rozumieniu art. 13 rozporządzenia MIF w zakresie zapewnienia egzekwowania przepisów tego rozporządzenia przez operatorów schematów płatniczych podlegających jego reżimowi (systemów kart płatniczych)

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został poddany procesowi konsultacji publicznych i opiniowania, który objął Komisję Nadzoru Finansowego, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Narodowy Bank Polski, Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Związek Banków Polskich, Polską Organizację Niebankowych Instytucji Płatności, Fundację Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych i Krajową Izbę Rozliczeniową.

W związku z uwagami z pierwszych konsultacji projekt został zmodyfikowany w następujący sposób:

– dostosowano definicje, które będą funkcjonować na gruncie nowelizowanej ustawy, do sytuacji, w której nie zawsze przyjęcie definicji z rozporządzenia MIF będzie właściwe. Dotyczy to sytuacji, w której mówimy np. o agencie rozliczeniowym, który świadczy acquiring innych instrumentów niż opartych na karcie. Dotyczy to przede wszystkim definicji agenta rozliczeniowego, karty płatniczej, opłaty systemowej, krajowej transakcji płatniczej, wydawcy instrumentu płatniczego,

– w zakresie rozdzielenia (podmiotowego) części operacyjnej od funkcji zarządzania schematami w stosunku do podmiotów międzynarodowych zaproponowano pozostawić zasadniczo według tego, co ustala art. 7 rozporządzenia MIF. Natomiast przy krajowych rozwiązaniach pozostawiono jedynie, aby organizacja kartowa w ramach swojej wewnętrznej organizacji miała wydzieloną strukturę w zakresie działalności operacyjnej (proponowany art. 132zp ust. 3 pkt 13 UUP). Funkcjonowałyby to analogicznie jak obowiązek skierowany do instytucji płatniczych, aby wydzieliły organizacyjną część dotyczącą systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem (obecny art. 64a UUP),

– zakres odpowiedzialności organizacji płatniczych w ramach schematów został zaproponowany zgodnie z ustaleniami podjętymi podczas konferencji uzgodnieniowej. Tzn. schemat odpowiada za funkcjonowanie schematu, a nie za inne podmioty, chyba że komuś powierza zarządzanie w jakiejś części schematem (vide art. 132zp ust. 1 UUP),

– w odniesieniu do organizacji nadzoru Prezesa NBP nad schematami płatniczymi funkcjonującymi w Polsce, zaproponowano objąć nadzorem wszelkie rodzaje schematów. Schematy (trójstronne i czterostronne) polskie oraz schematy pozaunijne (a precyzyjniej – schematy niepodlegające ocenie odpowiednich organów w UE) będą zobowiązane do uzyskania zgody Prezesa NBP na funkcjonowanie (z rozróżnieniem podejścia w okresie przejściowym, o czym będzie poniżej). Schematy unijne (a precyzyjniej – schematy podlegające ocenie odpowiednich organów w UE), byłyby zwolnione z obowiązku uzyskania zgody, również na zmianę zasad funkcjonowania ale z pozostawieniem obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Projekt nie będzie powodować negatywnych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowane przepisy nakładają zadania na Narodowy Bank Polski oraz Komisję Nadzoru Finansowego.</p> <p>Realizacja obowiązków nałożonych na Narodowy Bank Polski będzie finansowana przez bank centralny.</p> <p>Zadania nałożone na KNF powinny zostać zrealizowane w ramach obecnych zasobów kadrowych UKNF. KNF jest organem, który odpowiada za nadzór ostrożnościowy nad dostawcami usług płatniczych, co oznacza, że zapewnia on egzekwowanie przepisów ustawy o usługach płatniczych przez dostawców usług płatniczych. Proponowane regulacje wprowadzają kilka nowych zadań,</p>												

	<p>których charakter nie wykracza w znaczący sposób poza zadania obecnie realizowane przez KNF. W związku z wprowadzeniem regulacji umożliwiających nakładanie przez KNF kar pieniężnych (wpływy z tych kar stanowiąc będą dochody budżetu państwa) na podmioty, które nie będą przestrzegać rozporządzenia MIF, może nastąpić wzrost dochodów budżetu państwa. Należy jednak podkreślić, że ewentualny wzrost dochodów nie jest możliwy do oszacowania, bowiem zależy od zakresu i liczby takich naruszeń.</p> <p>Wymierzając karę finansową, organ odpowiedzialny będzie zobowiązany ocenić w każdym przypadku m.in. stopień naruszenia czy pozycję danego podmiotu na rynku.</p> <p>Biorąc pod uwagę fakt, iż w 2014 r. przy użyciu kart płatniczych przeprowadzono w Polsce ponad 2,6 mld transakcji (gotówkowych oraz bezgotówkowych), na łączną kwotę ponad 450 mld zł maksymalne wysokości proponowanych kar wydają się być w pełni uzasadnione.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak.						
W ujęciu niepieniężnym	przedsiębiorstwa (w tym MŚP)	<p>Wprowadzenie i ujednoczenie przepisów w zakresie transakcji płatniczych dokonywanych instrumentami płatniczymi opartymi na karcie pozwoli zmniejszyć koszty operacyjne przedsiębiorcom akceptującym płatności elektroniczne prowadzenia działalności i uatrakcyjni oferowane usługi m.in. przez umożliwienie klientom korzystania z kilku różnych metod płatności na jednym „nośniku”.</p> <p>Przykładami schematów płatniczych objętych przedmiotową regulacją są systemy kart płatniczych prowadzone przez wyspecjalizowane organizacje, tj. VISA czy MasterCard. Obecnie w Polsce schematy te nie są nadzorowane i często stanowią odrębny od danego systemu płatności zespół zasad, praw i obowiązków ich uczestników, dotyczących wydawania określonych instrumentów płatniczych oraz przetwarzania i rozliczania transakcji inicjowanych tymi instrumentami.</p> <p>Istota nadzoru systemowego polega na:</p> <ul style="list-style-type: none"> – monitorowaniu istniejących i planowanych systemów płatności i rozrachunku, – ewaluacji tych systemów z perspektywy bezpieczeństwa i efektywności, – wymuszaniu zmian w tych systemach („inducing change”) – w razie takiej konieczności. 						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Większa dostępność punktów handlowo-usługowych przyjmujących płatności nowoczesnymi instrumentami płatniczymi. Możliwość dokonywania bezpiecznych i wygodnych płatności w formie elektronicznej.						
Niemierzalne	Brak.							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak.
--	-------

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
--	---

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu projektowanej regulacji na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu na pozostałe obszary	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi począwszy od dnia jego wejścia w życie. Stosowanie nowych rozwiązań przez systemy kart płatniczych, przedsiębiorców oraz wyznaczone podmioty publiczne, przyczyni się do spójnego i efektywnego funkcjonowania rynku płatności kartowych w Polsce oraz usprawnienia nadzoru systemowego nad rynkiem finansowym.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów rozporządzenia MIF nastąpi w ciągu 18 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia – Komisja Europejska przedstawi raport dotyczący jego stosowania (tzw. klauzula przeglądowa zawarta w art. 16 rozporządzenia MIF).
Stosowanie przepisów rozporządzenia MIF w Polsce będzie przedmiotem badań analitycznych i statystycznych prowadzonych przez NBP, Ministerstwo Finansów i KNF.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI

Projekt ustawy ¹

o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (wykonanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę)

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych/opiniowania.

Lp.	Jednostka redakcyjna/część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Art. 1 pkt 2 lit f	PONIP	<p><u>przepis proponowany w projekcie:</u></p> <p>19c) organizacja płatnicza – organizację kartową lub inny organ, organizację lub podmiot odpowiedzialny za podejmowanie decyzji i funkcjonowanie schematu płatniczego;</p> <p><u>przepis proponowany przez PONIP</u></p> <p>19c) organizacja płatnicza – organizację kartową lub inny organ, organizację lub podmiot prowadzący schemat płatniczy odpowiedzialny za podejmowanie decyzji i funkcjonowanie schematu płatniczego;</p> <p><u>uzasadnienie</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dokonano korelacji rozwiązań krajowych w zakresie schematów płatniczych oraz przepisów Rozporządzenia MIF w zakresie systemów kart płatniczych. Dlatego definicje, w tym między innymi organizacji płatniczej, powiązано w wyższym stopniu z analogicznymi definicjami wynikającymi z tej regulacji unijnej. Z tego względu zastosowano wskazanie, za analogiczną definicją systemu kart płatniczych z rozporządzenia UE, że jest to podmiot odpowiedzialny za podejmowanie decyzji i funkcjonowanie schematu.</p>

¹ Niepotrzebne skreślić

			Z uwagi na ugruntowane w polskim systemie prawnym sformułowanie „prowadzenie systemu płatności” proponuje się użycie terminu „prowadzenie” w miejsce odpowiedzialności za podejmowanie decyzji i funkcjonowanie schematu płatniczego.	
2.	Art. 1 pkt 2 lit. f P	PONIP	<p><u>przepis proponowany w projekcie:</u></p> <p>19d) podmiot uczestniczący – podmiot, który zawarł umowę, na podstawie której wydaje instrument płatniczy lub świadczy usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, w ramach schematu płatniczego;”</p> <p><u>przepis proponowany przez PONIP:</u></p> <p>19d) podmiot uczestniczący – podmiot, który zawarł umowę <u>z organizacją płatniczą</u>, na podstawie której wydaje instrument płatniczy lub świadczy usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, w ramach schematu płatniczego;”</p> <p><u>uzasadnienie:</u></p> <p>Niezbędne jest doprecyzowanie, z jakim podmiotem została zawarta umowa. W tym przypadku musi to być umowa z organizacją płatniczą.</p>	Uwaga uwzględniona
3.	Art. 26a)	PONIP	<p><u>przepis proponowany w projekcie:</u></p> <p>26a) schemat płatniczy – zbiór zasad przeprowadzania transakcji płatniczych, w tym wydawania i akceptowania przez dostawców usług płatniczych instrumentów płatniczych oraz zasad przetwarzania transakcji płatniczych wykonywanych przy użyciu instrumentów</p>	Uwaga nieuwzględniona Przyznanie pewnych funkcji nadzorczych Prezesowi NBP wobec trójstronnych schematów płatniczych uzasadnione jest potrzebą realizacji celów i zadań, jakie powierzone zostały bankowi centralnemu, w tym przede wszystkim związanych z dbaniem o sprawne i bezpieczne funkcjonowanie polskiego systemu

		<p>płatniczych, w szczególności system kart płatniczych;</p> <p><u>przepis proponowany przez PONIP:</u></p> <p>26a) schemat płatniczy – system kart płatniczych oraz niebędący systemem kart płatniczych zbiór zasad wydawania instrumentu płatniczego oraz wykonywania transakcji płatniczych instrumentem płatniczym przez dostawców usług płatniczych z udziałem co najmniej jednego wydawcy i co najmniej jednego podmiotu świadczącego usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, niebędących organizacją płatniczą, z wyłączeniem zbioru zasad, których przedmiotem jest wydawanie lub wykonywanie przez dostawców usług płatniczych transakcji płatniczych instrumentem płatniczym, do którego nie stosuje się przepisów ustawy</p> <p><u>uzasadnienie:</u></p> <p>Proponuję się takie doprecyzowanie definicji schematu płatniczego, która usunie wątpliwości interpretacyjne co do tego, czy usługi płatnicze niekartowe typu tzw. close loop, czyli gdzie dostawca usługi ma relację zarówno z akceptantem i użytkownikiem, nie jest objęta reżimem schematu płatniczego. MIFR wymaga zapewnienia stosownych narzędzi wyłącznie wobec systemów kartowych (w tym trójstronnych), nie wobec wszystkich usług płatniczych opartych na niekartowych instrumentach płatniczych. Wprowadzenie wobec wszystkich tego rodzaju usług narzędzi nadzorczych w oparciu o wymogi MIFR byłoby uzasadnione tylko jeśli na rynku tych</p>	<p>płatniczego, organizacją rozliczeń pieniężnych oraz działaniem na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego. Rola banku centralnego w tej sferze polega również na budowaniu zaufaniu do waluty, jako pieniądza, w tym bezgotówkowego. Instrumenty płatnicze, których zasady funkcjonowania określają schematy płatnicze, są podstawowym elementem systemu płatniczego. Sprawne i bezpieczne funkcjonowanie instrumentów płatniczych wpływa więc na efektywność działania systemów płatności, systemu płatniczego oraz gospodarki. Pomimo faktu, że trójstronne schematy płatnicze zasadniczo funkcjonują w ramach działalności dostawców usług płatniczych, a więc generalnie podlegają nadzorowi KNF, przyznanie określonych uprawnień Prezesowi NBP nie spowoduje powielenia kompetencji organów nadzoru na rynku finansowego. Nadzór KNF ma przede wszystkim charakter ostrożnościowy i instytucjonalny. Skupia się więc na zapewnieniu stabilności funkcjonowania samego podmiotu, jak i systemu finansowego, polega również na budowaniu zaufania do instytucji rynku finansowego oraz na zapewnieniu bezpieczeństwa i przejrzystości jego funkcjonowania, a także ma zapewnić ochronę interesów uczestników tego rynku. Z kolei NBP jako bank centralny charakteryzuje systemowe podejście do funkcjonowania rynku finansowego, a zwłaszcza jego części związanej z cyrkulacją pieniądza w obrocie gospodarczym – systemem płatniczym. Z tego względu, wyłączając uprawnienia w zakresie licencjonowania działalności, które zostały już powierzone KNF, przyznanie pewnych kompetencji Prezesowi NBP w zakresie schematów trójstronnych (ocena funkcjonowania,</p>
--	--	---	---

			<p>usług zachodziłyby nieprawidłowości stwierdzone na rynku usług kartowych, które stały się przyczyną wprowadzenia regulacji MIFR. Uzasadnienie projektu nie stwierdza takich nieprawidłowości. W sytuacji, gdy na rynku instrumentów niekartowych nie występują anomalie znane z rynku instrumentów kartowych, to jest nie występuje wiodąca siła rynkowa systemów czterostronnych i naśladowanie ich praktyk przez systemy trójstronne, brak uzasadnienia dla objęcia regulacją schematu płatniczego usług płatniczych, gdzie dostawca usługi ma relację zarówno z akceptantem instrumentu płatniczego jak i użytkownikiem instrumentu. Regulacja powinna rozpoczynać się gdy schemat płatniczy osiągnie taką rozległość działania, że pojawia się co najmniej jeden wydawca i jeden agent rozliczeniowy odrębny od organizacji płatniczej. Regulacja schematu płatniczego nie powinna obejmować instrumentów płatniczych, do których z mocy art. 6 nie stosuje się ustawy.</p> <p>Proponuje się niewprowadzanie do ustawy określenia „przetwarzania” transakcji jeśli nie zostanie dookreślone, co rozumie się pod tym pojęciem, w szczególności czym różni się ono od „obsługiwania” transakcji.</p>	<p>wydawanie zaleceń oraz określone działania władcze, które zapewnią efektywność nadzoru) jest uzasadnione. Należy przy tym zauważyć, iż takie podejście jest zgodne z polityką Europejskiego Banku Centralnego, który, w zakresie sprawowania przez banki centralne nadzoru nad schematami płatniczymi, zwraca uwagę na potrzebę objęcia stosownym nadzorem systemowym również trójstronnych schematów płatniczych.</p>
4.	Art. 132zl. 1.	PONIP	<p><u>przepis proponowany w projekcie:</u></p> <p>Art. 132zl.</p> <p>1. Prowadzenie schematu płatniczego wymaga zgody Prezesa NBP.</p> <p>2. Zgody Prezesa NBP wymaga również zmiana</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja nie jest konieczna, a nadto może rodzić poważne wątpliwości odnośnie do możliwości dokonywania oceny schematów międzynarodowych. Nie powinno mieć znaczenia, w którym kraju schemat jest prowadzony, ale decydujący powinien być fakt, że</p>

			<p>zasad funkcjonowania schematu płatniczego.</p> <p><u>przepis proponowany przez PONIP:</u></p> <p>Art. 132zl.</p> <p>1. Prowadzenie schematu płatniczego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga zgody Prezesa NBP.</p> <p>2. Zgody Prezesa NBP wymaga również zmiana zasad funkcjonowania schematu płatniczego, <u>na którego prowadzenie wymagana jest zgoda.</u></p> <p><u>uzasadnienie:</u></p> <p>Proponuje się doprecyzowanie przepisu w ten sposób, że zgody wymaga prowadzenie schematu płatniczego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jest to niezbędne dla zapewnienia zgodności przepisu z przepisami o momencie rozpoczęcia funkcjonowania schematu oraz z przepisem przejściowym (oba odwołują się do kryterium terytorium Rzeczypospolitej Polskiej).</p> <p>Proponuje się ponadto doprecyzowanie, że wobec zmian zasad schematu zgoda prezesa NBP jest wymagana jedynie gdy samo prowadzenie schematu wymaga zgody.</p>	<p>zasady funkcjonowania schematu stosuje się na terytorium RP. W taki sposób dalsze przepisy działu VIIB dotyczące schematów przesądzą o zakresie terytorialnym kognicji Prezesa NBP. Również nie wydaje się konieczne, aby w 132zl ust.2 doprecyzowywać, że zgoda na zmianę zasad wymagana jest w stosunku do schematów, na które prowadzenie zgody jest wymagane. O tym przesądza art. 132zn ust. 1, wskazujący w których przypadkach nie jest wymagana zgoda na prowadzenie schematu ani zmianę zasad funkcjonowania.</p>
5	Art. 132zm. 2.	PONIP	<p><u>przepis proponowany w projekcie:</u></p> <p>Art. 132zm. 2. Za rozpoczęcie funkcjonowania schematu płatniczego, o którym mowa w ust. 1, uznaje się termin zawarcia pierwszej umowy o wydawanie danego instrumentu płatniczego z wydawcą prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub termin wydania</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Obecne brzmienie przepisu w ten sam sposób podchodzi do aspektu terytorialnego. Zgodnie z aktualną propozycją, mowa jest o „wydawcy prowadzącym działalność na terytorium RP”, a więc niezależnie czy jest to krajowy podmiot, czy unijny i prowadzi działalność w RP w ramach oddziału czy też</p>

		<p>pierwszego instrumentu płatniczego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p><u>przepis proponowany przez PONIP:</u></p> <p>Art. 132zm. 2. Za rozpoczęcie funkcjonowania schematu płatniczego, <u>wymagającego zgody zgodnie z o którym mowa</u> w ust. 1, uznaje się termin zawarcia pierwszej umowy <u>wydawcy z organizacją płatniczą</u> o wydawanie na <u>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej danego</u> instrumentu płatniczego <u>w ramach schematu płatniczego z wydawcą prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</u> lub termin wydania <u>po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pierwszego</u> instrumentu płatniczego <u>w ramach schematu płatniczego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</u></p> <p><u>uzasadnienie:</u></p> <p>Proponuję się doprecyzowanie przepisu w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do momentu rozpoczęcia funkcjonowania schematu o zasięgu ponadkrajowym. Proponuje się, aby przepis wyraźnie wskazywał, że miarodajna jest pierwsza umowa organizacji z wydawcą, która przewiduje wydawanie przez wydawcę instrumentu płatniczego na terytorium RP, obojętnie gdzie wydawca ma swoją siedzibę i gdzie zawarto umowę. W zakresie kryterium wydania po raz pierwszy instrumentu proponuję się doprecyzowanie, iż liczy się wydanie po raz pierwszy instrumentu na terytorium RP. Pragnąc zachować jednolitość nazewnictwa w całym projekcie należy posłużyć się „wydaniem</p>	<p>na zasadzie tzw. jednolitego paszportu. Nie jest również konieczne doprecyzowanie alternatywy, w zakresie prymatu jednej z opcji. Jeżeli nastąpi jedno z tych zdarzeń (jako pierwsze), oznaczać to będzie, że zaistniała przesłanka do uznania tego momentu za rozpoczęcie funkcjonowania.</p>
--	--	--	---

			instrumentu płatniczego [...] w ramach schematu płatniczego”. Rozważyć także należy wskazanie wprost w przepisie, czy któraś z alternatyw wskazanych w przepisie ma pierwszeństwo (w szczególności czy liczy się zdarzenie wskazane w przepisie, które nastąpi wcześniej) czy wybór alternatywy należy do organizacji płatniczej.	
6	Art. 132zn. 1	PONIP	<p><u>przepis proponowany w projekcie:</u></p> <p>Art. 132zn.</p> <p>1. Zgoda, o której mowa w art. 132zl ust. 1 lub 2, nie jest wymagana, jeżeli:</p> <p>1) organizacja płatnicza jest jednocześnie jedynym wydawcą instrumentu płatniczego oraz jedynym podmiotem świadczącym usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5,</p> <p>2) zasady funkcjonowania schematu płatniczego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostały poddane ocenie przez odpowiedni organ nadzoru państwa członkowskiego lub odpowiedni organ Unii Europejskiej.</p> <p><u>przepis proponowany przez PONIP:</u></p> <p>Art. 132zn.</p> <p>1. Zgoda, o której mowa w art. 132zl ust. 1 lub 2, nie jest wymagana, jeżeli:</p> <p>1) organizacja płatnicza jest jednocześnie jedynym wydawcą instrumentu płatniczego oraz jedynym podmiotem świadczącym usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Z uwagi na brak akceptacji propozycji zmiany definicji schematu płatniczego propozycja bezprzedmiotowa.</p>

			<p><u>uzasadnienie:</u></p> <p>Zgodnie z proponowaną zmianą definicji schematu płatniczego, jeśli w danej usłudze płatniczej obejmującej instrument płatniczy nie występuje zewnętrzny wydawca lub agent rozliczeniowy, przepisy o schematach płatniczych nie stosują się do niej. Ust. 1 projektowanego przepisu staje się w takim układzie bezprzedmiotowy i proponuje się jego wykreślenie.</p>	
7	Art. 5. 1.	PONIP	<p><u>przepis proponowany w projekcie:</u></p> <p>Art. 5. 1. Schematy płatnicze funkcjonujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie ustawy, z wyjątkiem schematów płatniczych, w ramach których organizacja płatnicza jest jednocześnie jedynym wydawcą instrumentu płatniczego oraz jedynym podmiotem świadczącym usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, mogą funkcjonować bez konieczności uzyskania zgody Prezesa NBP na ich prowadzenie, nie dłużej jednak niż w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.</p> <p><u>przepis proponowany przez PONIP:</u></p> <p>Art. 5. 1. Schematy płatnicze funkcjonujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie ustawy, z wyjątkiem schematów płatniczych, w ramach których organizacja płatnicza jest jednocześnie jedynym wydawcą instrumentu płatniczego oraz jedynym podmiotem świadczącym usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, mogą</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Z uwagi na brak akceptacji propozycji zmiany definicji schematu płatniczego propozycja bezprzedmiotowa.</p>

			<p>funkcjonować bez konieczności uzyskania zgody Prezesa NBP na ich prowadzenie, nie dłużej jednak niż w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.</p> <p><u>uzasadnienie:</u></p> <p>Zgodnie z proponowaną zmianą definicji schematu płatniczego, jeśli w danej usłudze płatniczej obejmującej instrument płatniczy nie występuje zewnętrzny wydawca lub agent rozliczeniowy, przepisy o schematach płatniczych nie stosują się do niej. Przepis przejściowy jest w takim układzie bezprzedmiotowy w zakresie, w jakim odwołuje się do takiej usługi i proponuje się jego wykreślenie.</p>	
8	Art. 100a ust. 2.	PONIP	<p><u>przepis proponowany w projekcie:</u></p> <p>Art. 100a ust. 2. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 14 ust. 1, narusza:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ograniczenia w zakresie stosowania opłaty interchange określone w art. 3 lub art. 4 lub rozporządzenia (UE) 2015/751, 2) zakaz określony w art. 5 rozporządzenia (UE) 2015/751, 3) zakaz lub ograniczenia w zakresie stosowania co-badgingu i wyboru marki płatniczej lub aplikacji płatniczej, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/751, 4) zakaz uniemożliwiania rozdzielania opłat (unblending), o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) 2015/751, 5) zakaz lub ograniczenia stosowania zasady honorowania wszystkich kart, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) 2015/751 <p>– KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na ten</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W zakresie potrzeby doprecyzowania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2015/751 oraz zmian redakcyjnych, uwaga uwzględniona.</p> <p>W odniesieniu do uwagi w zakresie wysokości kary pieniężnej, tj. alternatywy dla organu nadzoru, składającej się z możliwości nałożenia kary do wysokości 1 000 000 zł albo do 10% przychodów rocznych dostawcy usług płatniczych, ustalono, w zakresie kwotowej opcji, maksymalną wartość kary na poziomie obecnie funkcjonującym na gruncie ustawy o usługach płatniczych w przypadku naruszenia niektórych obowiązków przez dostawców usług płatniczych. Dodatkowo alternatywa daje możliwość podjęcia przez organ nadzoru bardziej adekwatnego środka w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia UE. Takie rozwiązanie w opinii projektodawcy wydaje się spełnić dyspozycję unijnego</p>

		<p>podmiot karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo do wysokości 10% przychodu wykazanego w jego ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie wyższą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>3. W przypadku gdy podmiot uczestniczący nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki określone w rozporządzeniu (UE) 2015/751 inne niż wymienione w ust. 1, KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.</p> <p>4. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 i 3, KNF uwzględnia w szczególności stopień i zakres naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) 2015/751, wpływ tego naruszenia na prawidłowe funkcjonowanie rynku świadczenia usług płatniczych oraz możliwości finansowe podmiotu, który dokonał naruszenia.</p> <p>5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 2 i 3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>6. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 i 3, stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p>7. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia zagrożenie niewykonania lub nienależytego wykonania przez podmioty uczestniczące obowiązków określonych w rozporządzeniu (UE) 2015/751, KNF może w szczególności:</p> <p>1) skierować do tych podmiotów zalecenia lub ostrzeżenia;</p>	<p>prawodawcy, tj. zobowiązującą państwo członkowskie do podjęcia odpowiednich środków zapewniających egzekwowalność unijnej regulacji. Natomiast miarkowanie tej kary, ograniczając ewentualną dyskrejonalność organu, zostało określone w projektowanym ust. 3 do przedmiotowego artykułu. Mając dodatkowo na względzie sądowoadministracyjną ochronę dostawcy usług płatniczych, w przypadku nałożenia kary przez KNF, proponowane rozwiązanie odpowiednio zabezpiecza uzasadniony interes podmiotów zobowiązanych.</p> <p>Natomiast odniesieniu do sugestii analizy rozwiązań proponowanych narzędzi dla KNF wobec podmiotów uczestniczących, niebędących instytucjami podlegającymi nadzorowi KNF, nastąpi doprecyzowanie przepisu, że uprawnienia w nim wskazane obowiązują wobec podmiotów nadzorowanych przez KNF, a w przypadku gdy podmiot naruszający przepisy podlega nadzorowi innego organu, KNF będzie zobligowana do poinformowania o tym fakcie ten organ.</p> <p>Ponadto, w odniesieniu do podniesionej wątpliwości w zakresie relacji projektowanego art. 100a do art. 102 ustawy o usługach płatniczych, należy zauważyć, że art. 102 odnosi się do działań KNF w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów wynikających z ustawy, rozporządzenia (UE) 924/2009 oraz rozporządzenia (UE) 260/2012. Tym samym przewidziane w projektowanym art. 100a ust. 7 nie będą stanowiły wezwań i zaleceń przewidzianych w ww. przepisie. Projektowany art. 100a stanowi w tym przedmiocie szczególne uprawnienia KNF odnoszące</p>
--	--	---	--

		<p>2) występować do tych podmiotów o udzielenie informacji lub wyjaśnień.</p> <p><u>przepis proponowany przez PONIP:</u> Art. 100a ust. 2. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 14 ust. 1, narusza:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ograniczenia w zakresie stosowania opłaty interchange określone w art. 3 lub art. 4 lub rozporządzenia (UE) 2015/751, 2) zakaz określony w art. 5 rozporządzenia (UE) 2015/751, 3) zakaz lub ograniczenia <u>obowiązki</u> w zakresie stosowania co-brandingu i wyboru marki płatniczej lub aplikacji płatniczej, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/751, 4) zakaz uniemożliwiania <u>obowiązki</u> w zakresie rozdzielania opłat (unblending), o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) 2015/751, 5) zakaz lub ograniczenia stosowania zasady honorowania wszystkich kart, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) 2015/751 <p>– KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, <u>nie wyższą niż albo do wysokości 10% przychodu</u> wykazanego w jego ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie wyższą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>3. W przypadku gdy podmiot uczestniczący nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki</p>	<p>się wyłącznie do zapewnienia przestrzegania przez podmioty zobowiązane przepisów rozporządzenia 2015/751.</p>
--	--	--	--

		<p>określone w rozporządzeniu (UE) 2015/751 inne niż wymienione w ust. 1, KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.</p> <p>4. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 i 3, KNF uwzględnia w szczególności stopień i zakres naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) 2015/751, wpływ tego naruszenia na prawidłowe funkcjonowanie rynku świadczenia usług płatniczych oraz możliwości finansowe podmiotu, który dokonał naruszenia.</p> <p>5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 2 i 3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>6. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 i 3, stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p>7. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia zagrożenie niewykonania lub nienależytego wykonania przez podmioty uczestniczące obowiązków określonych w rozporządzeniu (UE) 2015/751, KNF może w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) skierować do tych podmiotów zalecenia lub ostrzeżenia;2) występować do tych podmiotów o udzielenie informacji lub wyjaśnień. <p><u>uzasadnienie:</u> Proponuje się doprecyzowanie przepisu w ten sposób, że odnosi się on wyłącznie do naruszeń, których mogą się dopuścić podmioty wymienione w zdaniu wprowadzającym (czyli dostawcy usług płatniczych, a nie organizacje płatnicze). W zakresie tzw. co-badging na wydawcy ciążą</p>	
--	--	---	--

		<p>obowiązki co do co-badging (przykładowo wydanie karty na żądanie konsumenta jeśli wydawca oferuje karty z co-badging), a nie zakazy czy ograniczenia (zakazy i ograniczenia ciążą m.in. na organizacjach kartowych). W zakresie tzw. unblending na dostawcach ciążą obowiązki (określony sposób prezentacji informacji akceptantowi), a nie zakaz uniemożliwiania unblending.</p> <p>Proponuje się ponadto, aby progi kar pieniężnych KNF 1 000 000 PLN / 10% przychodu nie były alternatywą do wyboru przez Komisję Nadzoru Finansowego („KNF”), ale aby kryterium 10% przychodu było każdorazowo maksymalnym wymiarem kary. Rozwiązanie to jest adekwatne do celów wprowadzenia niniejszą ustawą środków nadzorczych, w tym rodzaju naruszeń, za które przewiduje się karę.</p> <p>Ponad powyższe uwagi do konkretnych sformułowań proponuję się dokładne zweryfikowanie sformułowań opisujących uprawnienia KNF pod kątem spójności z przepisami UUP oraz prawa bankowego. Obecne przepisy nie przewidują formy działania KNF w postaci „ostrzeżenia”. W zakresie miarkowania kary pieniężnej obecne przepisy za kryteria miarkowania przyjmują „rodzaj i wagę naruszenia” (art. 105 UUP) zamiast projektowanego „stopnia i zakresu naruszenia”. Proponuje się jednocześnie przesądzenie, czy zalecenie z projektowanego ust. 7.1 oraz wezwanie o udzielenie informacji z projektowanego ust. 7.2 jest jednocześnie zaleceniem i wezwaniem w rozumieniu art. 102 ust. 1 UUP jeśli w grę wchodzi podmiot uczestniczący</p>	
--	--	---	--

			będący krajową instytucją płatniczą. Wreszcie niezbędne jest rozstrzygnięcie, jak realizowane są uprawnienia KNF z art. 100a i jakie mają one skutki wobec podmiotów uczestniczących niebędących instytucjami podlegającymi KNF skoro definicja podmiotu uczestniczącego obejmuje także podmioty spoza RP mimo że schemat płatniczy podlega nadzorowi w związku z działalnością na terytorium RP.	
9	Art. 17a)	PONIP	<p><u>przepis proponowany w projekcie:</u> 17a) numer rozliczeniowy dostawcy usług płatniczych – unikatowy numer identyfikujący dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunki płatnicze i uczestniczącego w systemie płatności;”</p> <p><u>przepis proponowany przez PONIP:</u> 17a) numer rozliczeniowy dostawcy usług płatniczych – unikatowy numer identyfikujący dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunki płatnicze i uczestniczącego w systemie płatności; nadany dostawcy usług płatniczych na zasadach określonych w art. 4a;”</p> <p><u>uzasadnienie:</u> Proponuje się ograniczenie definicji do opisanie konkretnej funkcji numeru rozliczeniowego, to jest identyfikowania dostawcy. Rachunek płatniczy oraz uczestnictwo w systemie jest elementem hipotezy normy prawnej, która wprowadza obowiązki w zakresie numeru rozliczeniowego, a zatem nie powinny występować w samej definicji numeru rozliczeniowego.</p>	Uwaga pozostaje poza zakresem przedmiotowym projektu niniejszej ustawy

10	Art. 1 pkt 2 lit. e	NBP	<p>W projekcie ustawy z dnia 26 sierpnia 2015 r., w art. 1 pkt 2 lit. d pierwotna propozycja brzmienia art. 2 pkt 19aa ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. ustawy o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.) zawierała definicję pojęcia „opłata akceptanta”.</p> <p>W obecnym projekcie, z dnia 14 marca br., propozycja tej definicji została usunięta. Wydaje się, że z uwagi na występowanie niniejszego wyrażenia w ustawie o usługach płatniczych (vide obecnie obowiązujący art. 28 ust. 1a i 1b), dla zachowania przejrzystości regulacji, zdefiniowanie tego rodzaju opłaty byłoby uzasadnione. Treść tej definicji powinna przyjąć brzmienie na zasadzie analogicznej, jak w przypadku definicji „opłaty interchange”. Tym samym NBP sugeruje, aby w dodawanym pkt 19aa do art. 2 ustawy o usługach płatniczych, przyjąć definicję opłaty akceptanta według następującej treści: „opłata akceptanta – opłatę akceptanta w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2015/751”, a definicję „opłaty systemowej” zawrzeć w kolejnym pkt, tj. 19ab.</p>	Uwaga uwzględniona
11	Art. 1 pkt 3	NBP	<p>Projektowany art. 9 ust. 6 ustawy o usługach płatniczych zawiera odwołanie do „oceny, o której mowa w art. 132zm ust. 1 i 132zl ust. 2”. W przywołanych artykułach nie ma mowy o ocenie, a jedynie o postępowaniach dotyczących uzyskania zgody, odpowiednio, na prowadzenie schematu płatniczego oraz na zmianę zasad funkcjonowania schematu płatniczego. W związku z tym NBP sugeruje przeredagować brzmienie tego przepisu.</p>	Uwaga uwzględniona
12	Art. 1 pkt 11	NBP	<p>Wydaje się, że w projektowanym art. 100a ust. 3 ustawy o usługach płatniczych powinno być zawarte odesłanie do obowiązków innych niż wymienione w ust. 2, a nie innych niż wymienione</p>	Uwaga uwzględniona

			w ust. 1, w którym to wymieniono czynności podejmowane przez KNF w ramach sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przez dostawców usług płatniczych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych przy użyciu karty płatniczej (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015 r., str. 1).	
13	Art. 1 pkt 13 – dotyczy projektowanego art. 132zm ust. 5 i 6	NBP	Nie wydaje się konieczne, aby regulować zarówno przesłanki wydania zgody jak i odmowy jej wydania, które są swoimi przeciwieństwami. Dlatego NBP poddaje pod rozagę zachowanie przepisu jedynie określającego negatywne przesłanki wydania zgody, które zostały zawarte w ust. 6. Nie powinno być wątpliwości, że niewystąpienie żadnej z tych przesłanek skutkować będzie uzyskaniem zgody na prowadzenie schematu płatniczego.	Uwaga uwzględniona
14	Art. 1 pkt 14= art. 152a ust. 2 i 3	NBP	W odniesieniu do projektowanego art. 152a ust. 2 i 3 ustawy o usługach płatniczych NBP sugeruje ujedynić treść obu tych przepisów. Aktualna propozycja ust. 3 w większym stopniu precyzuje, w jakich okolicznościach podmiot, do którego zostało skierowane zalecenie, będzie podlegał karze grzywny, jeżeli nie dostosuje się do jego treści, tj. po upływie terminu na dostosowanie wskazanego w tym zaleceniu. Niemniej jednak z uwagi na zastosowanie odesłania do przepisu stanowiącego podstawę wydania zalecenia (art. 132zp ust. 6), sformułowanie takiego doprecyzowania może prowadzić do błędnej interpretacji, że to Prezes NBP jest związany terminem wskazanym w tym	Uwaga uwzględniona

			zaleceniu. Wydaje się, że doprecyzowanie to nie jest konieczne. Oczywistym bowiem jest, że jeżeli zalecenie skierowane do podmiotu zawiera termin na dostosowanie się do jego treści, to niewykonanie zalecenia nastąpi wówczas, gdy termin ten zostanie przekroczony, a podmiot nie podejmie żadnych działań. Dlatego NBP sugeruje, aby treść ust. 3 w art. 152a ustawy o usługach płatniczych, przyjęła treść zbliżoną do ust. 2 w tym artykule.	
15	Art. 2 pkt 7 lit. a	NBP	NBP proponuje uzupełnić w projektowanym art. 17 ust. 2 ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności [...], listę dokumentów określających zasady funkcjonowania systemu płatności o dokument określający „zasady zarządzania poszczególnymi rodzajami ryzyka, w tym w szczególności ryzykiem rozrachunku, występującego w związku z funkcjonowaniem systemu”. Ten aspekt funkcjonowania systemu płatności jest obecnie jednym z bardziej istotnych elementów zasad funkcjonowania systemu i jest wymagany oraz badany przez banki centralne UE. Odpowiednie zarządzanie poszczególnymi rodzajami ryzyka pozwala bowiem skutecznie ograniczać negatywny wpływ niepożądanych zdarzeń zarówno na funkcjonowanie danego systemu, jak również połączonych z nim innych elementów infrastruktury, ograniczając tym samym ryzyko systemowe dla całego systemu płatniczego. Obowiązek w tym zakresie powinien więc, dla uniknięcia wątpliwości co do istotności funkcjonowania zarządzania ryzykiem w ramach systemu, zostać bezpośrednio wskazany w ustawie.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Ponadto uzupełnieniowo o odpowiednią informację przepis odnoszący się do zasad funkcjonowania schematu, w proponowanym art. 132zo ust. 3 UUP.</p>

16	Art. 2 pkt 8	NBP	<p>Wydaje się, że w projektowanej zmianie art. 17a ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności [...], powinno nastąpić również odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 18 ust. 2a tej ustawy. Aktualnie przepis art. 17a przewiduje, że jeżeli wobec systemu płatności, który stanowi prawne powiązania pomiędzy dwoma podmiotami, wystąpi zdarzenie stanowiące podstawę do uchylecia zgody na funkcjonowanie, Prezes NBP jest uprawniony do takiego działania. Jeżeli, zgodnie z projektowanym ust. 2a do art. 18, waga naruszenia nie jest istotna, Prezes NBP ma możliwość podjęcia decyzji o mniejszym stopniu ingerencji w funkcjonowanie systemu, tj. o jego czasowym, częściowym albo całkowitym wstrzymaniu. Wydaje się więc, że takie uprawnienie powinno być również możliwe do zastosowanie wobec bilateralnego systemu płatności. NBP sugeruje więc odpowiednie uzupełnienie odesłania zawartego w art. 17a ust. 2.</p>	Uwaga uwzględniona
17	Art. 3 ust. 2	NBP	<p>W projektowanej treści art. 68g ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, dotyczącego przekazywania do NBP określonych informacji na temat systemów rozrachunku, należy wskazać również CCP (tzn. kontrahentów centralnych, rozumianych zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 49 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi). Nie można bowiem wykluczyć, że w przyszłości wystąpi sytuacja, w której CCP mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie będzie ani spółką zależną Krajowego Depozytu (tak jak aktualnie ma to miejsce w przypadku izby KDPW_CCP S.A.), ani spółką prowadzącą izbę rozliczeniową (co wynika z faktu, że zgodnie z docelowym</p>	Uwaga uwzględniona

		<p>brzmieniem art. 16 ust. 2 ustawy o ostateczności rozrachunku prowadzenie systemu rozrachunku papierów wartościowych przez CCP będzie mogło być niezależne od uzyskania zezwolenia KNF na prowadzenie izby rozliczeniowej).</p> <p>W takim przypadku utrzymanie projektu w obecnym brzmieniu oznaczałoby, że nie zostanie zapewniona podstawa prawna obligująca taki podmiot do przekazywania do NBP informacji, o których mowa w art. 68g ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Dodanie CCP w tym przepisie ma zatem istotne znaczenie, bowiem warunkuje skuteczne objęcie wszystkich CCP, które w przyszłości będą miały siedzibę w Polsce, wymogami informacyjnymi w stosunku do Prezesa NBP. Uwzględnienie CCP w art. 68g jest też konieczne w celu umożliwienia Prezesowi NBP prawidłowego wypełniania obowiązków związanych z publikowaniem oraz przekazywaniem do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacji dotyczących systemów, w tym systemów rozrachunku papierów wartościowych (vide art. 22-23 ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności [...]).</p> <p>W związku z powyższym, wprowadzająca część zdania w ust. 1 (przed dwukropkiem) powinna brzmieć następująco:</p> <p>„Art. 68g. 1. Krajowy Depozyt, spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, CCP oraz spółki</p>	
--	--	---	--

			prowadzące izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową informują Prezesa Narodowego Banku Polskiego o: (...)”	
18	Art. 6	NBP	Zgodnie z art. 5 ust. 3 projektu ustawy o usługach płatniczych schematy płatnicze funkcjonujące na terytorium Rzeczypospolitej w dniu wejścia w życie ustawy będą zobowiązane do przekazania do Prezesa NBP w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy informacji m.in. o dokonaniu przez właściwy organ nadzoru państwa członkowskiego lub odpowiedni organ UE oceny zasad funkcjonowania tego schematu. Z kolei w proponowanym ust. 4 tego artykułu zapisano, że jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy organizacja płatnicza przekaze Prezesowi NBP wspomniane informacje, wówczas może ona prowadzić schemat płatniczy do czasu rozpatrzenia sprawy. Z uwagi na powstające wątpliwości odnośnie do relacji obu przepisów, NBP sugeruje rozważyć, czy projektowane ust. 3 oraz ust. 4 nie powinny wskazywać jednakowego terminu na wypełnienie obowiązków informacyjnych i skłania się ku opcji, aby termin w ust. 3 został określony na 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.	Uwaga uwzględniona
19	Art. 1 pkt 2 lit d	NBP	W projektowanym art. 2 pkt 16a ustawy o usługach płatniczych błędnie przytoczono numerację rozporządzenia (powinno być „rozporządzenie (UE) 2015/751”).	Uwaga uwzględniona
20	Art. 4	NBP	Sugerujemy usunąć z opiniowanego projektu powtarzające się sformułowanie „z dnia”. Analogiczną zmianę należy wprowadzić w pkt 2	Uwaga uwzględniona

			Oceny skutków regulacji (drugi akapit, tiret 2).	
21	Uzasadnienie do projektu ustawy	NBP	W zakresie uzasadnienia do projektowanego art. 38a ustawy o usługach płatniczych niezbędne jest uzupełnienie informacji o obowiązkach informacyjnych skierowanych, poza systemami kart płatniczych, również wobec wydawców instrumentów płatniczych oraz agentów rozliczeniowych. Natomiast w uzasadnieniu do projektowanego art. 150 ust. 1 pkt 16 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi brakuje wskazania, że artykuł ten zawiera również odesłanie do art. 68f.	Uwaga uwzględniona
22	Art. 1 pkt 2 lit. d)	KNF	W projekcie, w art. 1 pkt 2 lit. d) w części dotyczącej definicji krajowej transakcji płatniczej podano nieprawidłowy numer MIF (zamiast numeru 2015/751 podano numer 2015/715);	Uwaga uwzględniona
23		KNF	Definicja opłaty systemowej nie wskazuje kto uiszcza tę opłatę na rzecz organizacji kartowej;	Uwaga nieuwzględniona Wskazać należy, że aktualna definicja opłaty systemowej również nie zawiera informacji o podmiocie uiszczającym tę opłatę. Brak tego wskazania pozostaje bez znaczenia dla jej rozumienia. Zauważyć należy, że definicja zmieniana jest wyłącznie w celu powiązania tej opłaty z kartą płatniczą lub instrumentem płatniczym opartym na karcie, tj. z zakresem przedmiotowym rozporządzenia 2015/751.
24	Art. 9 ust. 6	KNF	W dodawanym ust. 6 w art. 9 należy według właściwej kolejności przywołać numery artykułów UUP (pierwszy powinien być art. 132zl ust. 2 UUP,	Uwaga bezprzedmiotowa Z uwagi, że w art. 132zm ust. 1 mowa jest o postępowaniu w sprawie zgody na prowadzenie

			a następnie art. 132zm ust. 1 UUP);	schematu, jak również na zmianę jego zasad funkcjonowania, nastąpi odesłanie tylko do tego art. Uwaga staje się więc bezprzedmiotowa.
25	Art. 2 pkt 19aa)	KNF	Projekt zakłada, że definicja opłaty systemowej będzie znajdowała się w art. 2 pkt 19aa) UUP. Należy zwrócić uwagę, że obecnie w art. 2 pkt 19aa) UUP znajduje się definicja opłaty akceptanta. W związku z tym należy zmienić w projekcie oznaczenie definicji opłaty systemowej z art. 2 pkt 19aa) UUP na art. 2 pkt 19ab) UUP;	Uwaga uwzględniona
26		KNF	Definicja opłaty akceptanta w UUP różni się od definicji opłaty akceptanta w MIF, natomiast projekt nie odnosi się do tej kwestii;	Uwaga uwzględniona
27	Art. 1 pkt 2 lit. g)	KNF	W związku z odmiennymi definicjami transakcji płatniczej w MIF i w UUP, nie jest oczywiste, którą z tych definicji należy stosować w przypadku schematu płatniczego, rozumianego zgodnie z brzmieniem proponowanym w art. 1 pkt 2 lit. g) projektu:	Uwaga nieuwzględniona Przez schemat płatniczy należy rozumieć zbiór zasad przeprowadzania transakcji płatniczych w rozumieniu UUP, szerokim, który będzie dotyczyć również funkcjonowania instrumentów płatniczych „niekartowych” (np. aplikacji mobilnych). Niemniej należy zauważyć, że propozycja definicji schematu płatniczego określa, że rodzajem schematu będzie system kart płatniczych, który, zgodnie z rozporządzeniem MIF, ograniczony jest do określania zasad przeprowadzania kartowych transakcji płatniczych. Porównując zakres obu definicji transakcji płatniczych, wskazać trzeba, że definicja transakcji płatniczej na gruncie rozporządzenia 2015/751 podlega ograniczeniu do przypadków, w których występuje opłata IF. Będą to więc transakcje kartowe lub oparte na instrumencie kartowym, polegające na transferze środków pieniężnych. Definicja ta mieści się w zakresie definicji transakcji płatniczej wynikającej z UUP.

				Reasumując, obowiązki określone w projekcie ustawy, skierowane ogólnie wobec schematów płatniczych, będą obowiązywać również w stosunku do systemów kart płatniczych. A dodatkowo mając na względzie fakt, że definicja transakcji płatniczej z rozporządzenia MIF nie jest różna od definicji transakcji płatniczej z UUP, tylko mieści się w jej zakresie, projektodawca nie dostrzega wątpliwości w zakresie interpretacji pojęcia schematu płatniczego.
28	Art. 1 pkt 2 lit. e)	KNF	W związku z odmiennymi definicjami transakcji płatniczej w MIF i w ustawie o usługach płatniczych (dalej: UUP), nie jest oczywiste, którą z tych definicji należy stosować w przypadku opłaty systemowej rozumianej zgodnie z brzmieniem proponowanym w art. 1 pkt 2 lit. e) projektu;	Uwaga nieuwzględniona Nie powinno być wątpliwości w zakresie rozumienia definicji opłaty systemowej i w których przypadkach ona występuje. Sama definicja tej opłaty wskazuje, że chodzi o transakcje płatnicze wykonywane przy użyciu karty albo w oparciu o kartę, a więc transakcje płatnicze w rozumieniu MIF, ograniczone do kartowych instrumentów płatniczych.
29	Art. 2	KNF	Art. 2 UUP wymaga uzupełnienia o definicje wymienione w MIF, które nie zostały uwzględnione w projekcie;	Uwaga nieuwzględniona Do UUP inkorporowano jedynie te definicje, które pojawiają się w treści projektu ustawy i należało przyjąć albo powiązać te definicje z MIF. Natomiast w pozostałym zakresie, jeżeli UUP nie posługuje się terminologią właściwą dla MIF, nie wydaje się, aby istniała potrzeba przyjmowania wszelkich definicji z tego rozporządzenia, które stosuje się bezpośrednio.
30	Art. 2 pkt 19b Art. 2 pkt 19c	KNF	W projekcie przy definicji organizacji kartowej (art. 2 pkt 19b) UUP) mowa jest o „określonym organie, organizacji lub podmiocie odpowiedzialnym za podejmowanie decyzji i funkcjonowanie systemu kart płatniczych”;	Uwaga nieuwzględniona Nie wydaje się konieczne, aby istniała potrzeba doprecyzowania o jakich decyzjach organizacji płatniczej/kartowej jest mowa we wskazanych

			<p>natomiast przy definicji organizacji płatniczej (art. 2 pkt 19c) UUP) mowa jest o „organizacji kartowej lub innym organie, organizacji lub podmiocie odpowiedzialnym za podejmowanie decyzji i funkcjonowanie schematu płatniczego”. W wyżej wskazanych definicjach należy doprecyzować, podejmowanie jakich decyzji miał na myśli projektodawca. W obecnym założeniu sformułowanie „podmiot odpowiedzialny za podejmowanie decyzji” jest nazbyt ogólne, co może rodzić wątpliwości interpretacyjne;</p>	<p>definicjach. Wykładania celowościowa pozwala na stwierdzenie, że chodzi o decyzje ograniczone do zarządzania schematem płatniczym, biorąc przede wszystkim pod uwagę zakres przedmiotowy całej UUP. Obecna propozycja obu definicji jest ściśle powiązana z definicją systemu kart płatniczych z rozporządzenia MIF, w ramach której użyte zostało podobne sformułowanie, tj. „podmiot odpowiedzialny za podejmowanie decyzji”.</p>
31	art. 100a ust. 1	KNF	<p>Projekt w dodawanym art. 100a ust. 1 zdanie wstępne stanowi, że: „Czynności podejmowane przez KNF w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów7 rozporządzenia (UE) 2015/751 przez podmioty, o których mowa w art. 14 ust. 1, polegają w szczególności na: (...)”, natomiast w art. 100 ust. 2 stanowi: „W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 14 ust. 1, narusza: (...)”. Wśród podmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 1 znajdują się biura usług płatniczych, do których nie stosuje się MIF, a także podmioty, których KNF nie nadzoruje. Należy tak zmodyfikować powyższe przepisy projektu, aby (we wszystkich ustępach) nie obejmowały: biur usług płatniczych, organów administracji publicznej. Europejskiego Banku Centralnego, Narodowego Banku Polskiego oraz banków centralnych innych państw członkowskich; jak i również oddziału podmiotu świadczącego w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, zgodnie z prawem tego państwa, pocztowe usługi płatnicze, uprawnionego zgodnie z prawem tego</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Art. 14 ust. 1 UUP nie obejmuje podmiotów wymienionych w art. 4 ust. 2 pkt 7 i 8, a więc EBC, NBP i banków centralnych oraz organów administracji publicznej, w tym zakresie uwaga jest więc niezasadna. Należy natomiast zmodyfikować art. 100a, który znajduje się w dziale nadzoru nad działalnością instytucji płatniczych i tylko wobec tej kategorii dostawców usług płatniczych będzie miał zastosowanie. Tym samym odpowiednie przepisy przewidujące środki nadzorcze wobec innych dostawców usług płatniczych zostaną zaproponowane w ramach regulacji regulujących sprawowanie nadzoru nad innymi niż instytucje płatnicze dostawcami.</p>

			państwa do świadczenia usług płatniczych oraz Poczty Polskiej Spółka Akcyjna w zakresie, w jakim odrębne przepisy upoważniają ją do świadczenia usług płatniczych.	
32	Art. 1a pkt 3	KNF	Urząd KNF pragnie wskazać, że projekt ustawy nie uwzględnia wymaganej zmiany w art. 1a pkt 3 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo- kredytowych, gdzie definicja karty płatniczej odnosi się do uchylonej (i zastąpionej przez UUP) ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych.	Uwaga uwzględniona
33	Art. 103	KNF	Ponadto Urząd KNF zgłasza propozycję zmiany art. 103 obowiązującej UUP w zakresie kwestii uregulowania trybu przeprowadzania kontroli w krajowych instytucjach płatniczych. Należy zauważyć, że UUP nie określa w sposób wystarczający trybu przeprowadzania kontroli w krajowych instytucjach płatniczych. Zgodnie z art. 103 ust. 5 UUP w zakresie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który jednak nie zawiera precyzyjnych przepisów w przedmiotowym zakresie. Tryb wydawania zaleceń pokontrolnych również nie został w sposób dostateczny określony w UUP - ustawodawca wskazuje jedynie zakres wydawanych zaleceń (art.102 ust.1 pkt 3 UUP) oraz odwołuje się do wyznaczonego terminu zaleceń, który nie został podany (art. 105 ust.1 UUP). Dodatkowo należy zaznaczyć, że w świetle obecnych przepisów prawa ten sam problem może dotyczyć w przyszłości instytucji pieniądza	Uwaga nieuwzględniona (wykracza poza zakres regulowany projektem)

			elektronicznego, dla których kwestia przeprowadzania kontroli UKNF (zgodnie z art.132z ust. 3 UUP) jest uregulowana również w art. 103 UUP. W związku z powyższym UKNF proponuje wprowadzenie w art. 103 UUP delegacji do wydania rozporządzenia Ministra Finansów w zakresie szczegółowego trybu przeprowadzania kontroli w krajowych instytucjach płatniczych.	
36	Art. 19c)	Polski Standard Płatności	Proponujemy zmodyfikowanie brzmienia definicji organizacji płatniczej: 19c) organizacja płatnicza - organizację kartową lub inny nie będący systemem płatności organ, organizację lub podmiot odpowiedzialny za podejmowanie decyzji i funkcjonowanie schematu płatniczego;	Uwaga nieuwzględniona Nie powinno mieć znaczenia czy podmiot prowadzący schemat prowadzi zarazem system płatności. Na świecie istnieje wiele rozwiązań, w ramach których podmiot zarządzający schematem płatniczym prowadzi zarazem system płatności w celu rozliczania transakcji płatniczych przy użyciu instrumentów płatniczych funkcjonujących w ramach schematu. Niemniej obie kwestie pozostają odrębne i dotyczą innych obszarów działania. Zasadniczo schemat płatniczy ustala zasady obowiązujące pomiędzy dostawcami usług płatniczych i użytkownikami (relacje wydawca – płatnik, agent rozliczeniowy – akceptant), natomiast w ramach systemu płatności ustalone są zasady międzyinstytucjonalnych (międzybankowych) rozliczeń, związanych przede wszystkim z zasadami składania zleceń rozrachunku do systemu przez profesjonalne podmioty rynku finansowego (uczestników systemu, których katalog określa art. 1 pkt 5 ustawy o ostateczności rozrachunku). System płatności nie obejmuje więc swoim zakresem zasad funkcjonowania narzędzi dedykowanych użytkownikom usług płatniczych (tj. instrumentów płatniczych). W świetle powyższego, ustalenie brzmienia definicji organizacji płatniczej zgodnie z

				propozycją wnoszącego uwagę mogłoby doprowadzić do poważnych wątpliwości w zakresie relacji poziomu usług płatniczych oraz systemów płatności.
37	Art. 26a)	Polski Standard Płatności	Proponujemy zmodyfikowanie brzmienia definicji schematu płatniczego: 26a) schemat płatniczy - zbiór zasad wydawania i akceptowania przez dostawców usług płatniczych instrumentów płatniczych oraz przetwarzania transakcji płatniczych przy użyciu instrumentów płatniczych, w tym system kart płatniczych.	Uwaga nieuwzględniona Obecna definicja schematu płatniczego nawiązuje do analogicznej definicji systemu kart płatniczych w rozumieniu rozporządzenia MIF, zgodnie z którą przez taki system rozumie się m.in. „zbiór zasad, praktyk, standardów lub wytycznych wykonawczych dotyczących przeprowadzania transakcji płatniczych”. W opinii projektodawcy nie znajduje poparcia propozycja wykreślenia z definicji schematu płatniczego adekwatnego zwrotu „zbiór zasad przeprowadzania transakcji płatniczych”. Takie działanie może rodzić ewentualne wątpliwości powstałe na tle wzajemnej relacji obu definicji, biorąc pod uwagę zwłaszcza fakt, że rodzajem schematu płatniczego będzie system kart płatniczych.
38	Art. 132zl	Polski Standard Płatności	Proponujemy zmodyfikowane brzmienie projektowanego art. 132 zł: Art. 132zl. Prowadzenie schematu płatniczego przez organizacje płatnicze wymaga zgody Prezesa NBP.	Uwaga nieuwzględniona W opinii projektodawcy nie ma potrzeby wskazywania, że zgody wymaga prowadzenie schematu przez organizację płatniczą. Kto prowadzi schemat wynika z definicji organizacji płatniczej, jak również dalszych przepisów określających obowiązki organizacji jako podmiotu prowadzącego schemat.
39	Art. 19c) Art. 26a) Art. 132zl	Polski Standard Płatności	Uzasadnienie: Zawarte w obecnym brzmieniu projektu uregulowania mogą prowadzić do wniosku, iż podmioty posiadające wydane przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego zezwolenie na prowadzenie systemu płatności będą zobowiązane do uzyskania równoległej zgody tego	Uwaga nieuwzględniona Nie można zgodzić się z polemiką, że każdy system płatności określa zasady funkcjonowania instrumentów płatniczych. Instrumenty płatnicze dedykowane są użytkownikom usług płatniczych (zasadniczo

		<p>samego organu na prowadzenie schematu płatniczego. Schemat płatniczy i system płatności są konstrukcjami gospodarczymi służącymi odmiennym celom. Ideą schematu płatniczego jest całościowe regulowanie przez organizację płatniczą funkcjonowania konkretnego instrumentu płatniczego, począwszy od jego wydawania, poprzez akceptowanie i wszystkie procesy przetwarzania. System płatności służy natomiast do określenia wspólnych dla jego uczestników zasad przeprowadzania rozliczeń lub rozrachunku transakcji, które mogą być realizowane przy wykorzystaniu wielu rodzajów instrumentów płatniczych. Z tego względu podmiot prowadzący system płatności nie ustala zasad ich wydawania i akceptowania, lecz wyznacza parametry umożliwiające przeprowadzenie rozliczeń.</p> <p>Należy zauważyć, iż każdy system płatności określa zasady przetwarzania transakcji płatniczych wykonanych przy użyciu instrumentów płatniczych. Zatem w myśl projektowanych przepisów interpretowanych językowo i w oderwaniu od ich celu, każdy podmiot prowadzący system płatności musiałby wystąpić o zgodę administracyjną na prowadzenie schematu płatniczego. Dublowanie reżimów nadzorczych, które funkcjonowałyby w relacji NBP - podmiot prowadzący system płatności, byłoby działaniem powodującym powstanie niepotrzebnej bariery prawno - administracyjnej komplikującej prowadzenie działalności gospodarczej. Kwestia ta została już podniesiona w uwagach zgłoszonych do projektu ustawy przez Narodowy Bank Polski.</p>	<p>podmiotom niefinansowym), natomiast systemy płatności to przede wszystkim porozumienia w zakresie rozrachunku międzyinstytucjonalnego (międzybankowego), służące realnemu transferowi środków pieniężnych. System płatności realizuje zlecenie rozrachunku, złożone przez uczestnika (podmiot rynku finansowego), na podstawie otrzymanych od użytkowników zleceń płatniczych. System oraz schemat mogą być powiązane, niemniej w ramach postępowania dotyczącego oceny zasad funkcjonowania systemu płatności, elementy związane z narzędziami dedykowanymi użytkownikom pozostają poza obszarem zainteresowania Prezesa NBP w ramach oceny zasad funkcjonowania systemu płatności.</p>
--	--	--	---

			Z powyższych względów wprowadzenie zaproponowanych przez nas modyfikacji projektu ustawy eliminujących opisane na wstępie niniejszego pisma wątpliwości jawi się jako działanie pożądane z punktu widzenia pewności obrotu oraz zasad prawidłowej techniki legislacyjnej.	
40	Art. 1 pkt 2 lit. g Projektu = art. 2 pkt 26a u.u.p.	FROB	Przewidziana w Projekcie definicja schematu płatniczego (art. 1 pkt 2 lit. g Projektu, art. 2 pkt 26a u.u.p.) wymaga doprecyzowania. Definicja ta używana jest przede wszystkim w dodawanym Dziale VIIB u.u.p., opisującym zasady nadzoru nad schematami płatniczymi. O ile samo wprowadzenie kontroli nad schematami należy ocenić pozytywnie, to redefinicji wymaga samo pojęcie schematu płatniczego i tym samym zakres kontrolowanej działalności. Naszym zdaniem definicja schematu płatniczego powinna zostać zmodyfikowana w taki sposób, aby dotyczyła wszystkich aktualnie działających na rynku, ale również przyszłych rozwiązań, niezależnie od sposobu prowadzenia działalności, wykorzystywanych form występowania instrumentu płatniczego oraz modeli współpracy z rynkiem.	Uwaga nieuwzględniona Nie wskazano na czym miałyby polegać zmiana, która spowodowałaby objęcie w szerszym zakresie modeli płatniczych. Obecne podejście wydaje się być neutralne i obejmować swoim zakresem wszelkiego rodzaju możliwe sposoby wykonywania transakcji płatniczych przy użyciu różnorodnych instrumentów płatniczych.
41	Art. 1 pkt 6 Projektu = art. 38a u.u.p	FROB	W odniesieniu do art. 1 pkt 6 Projektu, ustalającego nowe brzmienie art. 38a u.u.p., należy ocenić pozytywnie a) modyfikację obowiązku informacyjnego, który ma być wykonywany na stronach internetowych organizacji kartowych, wydawców kart płatniczych oraz agentów rozliczeniowych (por. obecny art. 38a	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z koncepcją przyjętą przez projektodawcę, postanowiono reżimem rozporządzenia MIF objąć jedynie obszary wskazane przez to rozporządzenie. Z uwagi na niewielki udział pozostałych instrumentów w obrocie, nie ma potrzeby utrzymywania ani maksymalnych stawek opłaty IF dla tych instrumentów,

		<p>ust. 5 u.u.p.) oraz</p> <p>b) utrzymanie zakazu pobierania przez organizację kartową opłat z tytułu krajowej transakcji płatniczej dokonanej za pomocą karty wydanej w ramach umowy z inną organizacją i poszerzenie tego zakazu o opłaty związane z użyciem innych instrumentów opartych na karcie.</p> <p>Należy jednak zauważyć, że wcześniejsze brzmienie artykułu 38a u.u.p. dotyczyło wysokości stawek opłat interchange w przypadku płatności dokonywanych przy użyciu karty, a obecnie kwestia ta została całkowicie pominięta. Domniemywać należy, że zdaniem ustawodawcy zagadnienie to zostało uregulowane już w Rozporządzeniu. Rozporządzenie nie dokonuje jednak pełnej regulacji w tym zakresie. Zgodnie z art. 2 ust. 3 Rozporządzenia, jego Rozdział II „Opłaty interchange” nie ma zastosowania do:</p> <p>a) transakcji realizowanych przy użyciu kart biznesowych,</p> <p>b) wypłat gotówki w bankomatach lub wypłat dokonywanych w kasie u dostawcy usług płatniczych oraz</p> <p>c) transakcji realizowanych przy użyciu kart płatniczych wydanych przez trójstronne systemy kart płatniczych.</p> <p>W odniesieniu do takich transakcji Rozporządzenie pozostawia wolną rękę ustawodawcom krajowym, gdyż nie znajduje tu zastosowania doktryna „zajętego pola” - w braku legislacji na szczeblu wspólnotowym wciąż możliwa jest regulacja na</p>	<p>ani innych obowiązków wynikających z MIF lub UUP.</p>
--	--	--	--

			<p>szczeblu poszczególnych państw.</p> <p>Zasadne jest więc uregulowane wysokości opłaty interchange w zakresie, w jakim nie ma to miejsca w Rozporządzeniu. Jest to tym bardziej zasadne, skoro milczenie uzasadnienia Projektu sugeruje, że celem ustawodawcy nie było zniesienie limitów opłat interchange w odniesieniu do transakcji innych niż uregulowane w Rozporządzeniu.</p>	
42	Art. 1 pkt 13 Projektu = art. 132zn ust. 3 u.u.p.	FROB	<p>Art. 1 pkt 13 Projektu wprowadza do u.u.p nowy Dział VIIB. W odniesieniu do art. 132zn ust. 3 u.u.p. rekomendujemy uzupełnienie przesłanek, które mogą stać się przyczyną stwierdzenia przez Prezesa NBP braku poprawności zasad funkcjonowania systemów opisanych w art. 132zn. ust. 1 (systemu „trójstronnego” oraz systemu „zagranicznego”). Przesłanki te powinny zostać ujednoczone z planowanym art. 132zm ust. 6 u.u.p., który wskazuje na:</p> <p>a) niezgodność z przepisami prawa oraz</p> <p>b) niezapewnienie bezpieczeństwa lub sprawności funkcjonowania schematu płatniczego albo systemu płatności, w którym dokonywane jest przetwarzanie, rozliczenie lub rozrachunek płatności w ramach schematu płatniczego.</p> <p>Art. 132zn ust. 3 u.u.p. powinien zostać uzupełniony o te dwie przesłanki lub odwołanie do art. 132zm ust. 6 u.u.p. Dokonywanie takiej oceny jest zasadne w szczególności w przypadku systemów zagranicznych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W zakresie systemu kart płatniczych, gdy podmiot kwalifikuje się do zwolnienia spod obowiązku uzyskania zgody Prezesa NBP, zasady funkcjonowania takiego systemu kart płatniczych w tej fazie będą oceniane przez pryzmat zgodności z przepisami rozporządzenia MIF, co zostało przewidziane w dalszej części art. 132zn ust. 3. Natomiast ogólne kompetencje Prezesa NBP do oceny funkcjonowania takiego schematu na terytorium RP w zgodzie z przepisami prawa oraz w sposób zapewniający sprawność i bezpieczeństwo funkcjonowania schematu i powiązanej infrastruktury, przewidziane zostały w art. 132zp ust. 4, a dalej na podstawie art. 132zr ust. 1 można podjąć odpowiednie działania, jeżeli stwierdzona zostanie przesłanka uprawniająca do podjęcia danej czynności.</p>
43	Art. 1 pkt 13	FROB	W art. 132zr ust. 3 u.u.p., wprowadzanym przez art.	Uwaga nieuwzględniona

	Projekt = art. 132zr ust. 3 u.u.p.		<p>1 pkt 13 Projektu - rekomendujemy dodanie minimalnego terminu, który organizacja płatnicza musi otrzymać na zaprzestanie prowadzenia schematu płatniczego. W ramach schematu funkcjonować będą umowy z jego uczestnikami, które mogą mieć zastrzeżony okres wypowiedzenia. Dlatego też termin wyznaczony dla zamknięcia schematu nie może być np. krótszy niż termin wypowiedzenia takich umów. W przeciwnym wypadku organizacja płatnicza lub inne podmioty uczestniczące w schemacie mogłyby ponieść znaczące dodatkowe straty związane z niewywiązaniem się ze swoich zobowiązań. Ustawowe wyznaczenie minimalnego terminu chronić będzie również pojedyncze osoby fizyczne lub prawne korzystające z usług płatniczych w ramach schematu.</p> <p>Problem ten został zauważony przez ustawodawcę, czego wyrazem jest art. 7 Projektu, dotyczący odmowy zgody na prowadzenie już istniejącego schematu płatniczego w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2 i 4 Projektu. Dlatego również art. 132zr ust. 3 u.u.p. powinien zostać uzupełniony o wskazanie minimalnego terminu np. 6 miesięcy na zamknięcie schematu - podobnie, jak ma to miejsce w art. 7 Projektu.</p>	<p>W opinii projektodawcy takie rozwiązanie może przynieść daleko idące negatywne skutki dla systemu płatniczego i jego uczestników, w tym użytkowników usług płatniczych. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że decyzja nakazująca zaprzestanie prowadzenia schematu płatniczego będzie najdalej idącą konsekwencją funkcjonowania schematu niezgodnie z przepisami prawa albo w sposób niezapewniający sprawności lub bezpieczeństwa. Może więc zostać podjęta, jeżeli inne, mniej ingerujące środki nadzorcze okażą się bezskuteczne. Reasumując, schemat płatniczy będzie kwalifikował się do „zamknięcia”, jeżeli w sposób istotny będzie naruszał zasady bezpiecznego i sprawnego funkcjonowania oraz zgodnego z prawem. Utrzymywanie takiego stanu przez określony czas (zwłaszcza w skrajnych przypadkach), zgodnie z propozycją wnoszącego uwagę, może okazać się niepożądane, powodując zagrożenie dla uczestników schematu i jego użytkowników. Termin ten powinien być ustalany indywidualnie, w ramach decyzji obligującej do zaprzestania działalności.</p>
44	FROB	Art. 2 pkt 7 Projektu = art. 17 ust. 2 pkt 9 u.o.r.	<p>W odniesieniu do art. 2 pkt 7 Projektu i zmienianego art. 17 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (dalej: „u.o.r.”), proponujemy</p>	Uwaga uwzględniona

			zamianę odniesienia do „wzoru umowy” na odniesienie do „wzorów umów”. Zgodnie z definicją z art. 1 pkt 9 u.o.r., uczestnikiem może być: „instytucja, partner centralny, agent rozrachunkowy, izba rozliczeniowa lub podmiot prowadzący system”. Ze względu na mnogość podmiotów, które mogą być uczestnikami systemu płatności, nie można zakładać istnienia jednego wzoru umowy, który będzie opisywać powiązania wszystkich tych podmiotów.	
45	Art. 2 pkt 7 Projektu = art. 17 ust. 5 u.o.r	FROB	<p>W odniesieniu do art. 2 pkt 7 Projektu i zmienianego art. 17 ust. 5 u.o.r., dotyczącego przekazania Prezesowi NBP tekstu jednolitego zmienianych dokumentów dotyczących funkcjonowania systemu, należy wprowadzić jednoznaczny termin dla dokonania takiej czynności. Odniesienie do przekazania dokumentów „na żądanie Prezesa NBP (...) niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia wystąpienia zmiany” nie jest dostatecznie jednoznaczne. W szczególności z przepisu nie wynika, czy obowiązek przekazania dokumentów zaistnieje, a termin rozpocznie bieg, wyłącznie w przypadku żądania Prezesa NBP - skoro w każdym przypadku (nawet bez żądania) przekazanie dokumentów powinno nastąpić nie później niż w terminie 7 dni od dnia wystąpienia zmiany. Ustawowy termin nie mógłby być w ogóle dochowany, jeśli żądanie Prezesa NBP zostałoby otrzymane po upływie 7 dni od nastąpienia zmian.</p> <p>Porządkowo, przepis powinien zawierać</p>	Uwaga uwzględniona

			odniesienie do „tekstów jednolitych”, gdyż nie będzie istniał jeden tekst jednolity wielu dokumentów opisujących funkcjonowanie systemu.	
46	Art. 2 pkt 10 Projektu = art. 18 u.o.r.	FROB	<p>W art. 2 pkt 10 Projektu, zmieniającym art. 18 u.o.r., rekomendujemy zmianę obecnego art. 18 ust. 3 u.o.r. o brzmieniu: „W przypadku uchylenia zgody podmiot prowadzący system ma obowiązek zamknięcia systemu w oznaczonym terminie” poprzez dodanie minimalnego terminu, jaki podmiot prowadzący system powinien otrzymać na dokonanie wskazanej czynności. Należy zauważyć, że w ramach systemu jego uczestnicy, na mocy odrębnych umów, mogą wydawać instrumenty płatnicze. Termin wyznaczony dla zamknięcia systemu nie może być więc np. krótszy niż termin wypowiedzenia takich umów.</p> <p>Problem ten został zauważony przez prawodawcę, czego wyrazem jest art. 7 Projektu (zob. również punkt IV. niniejszego pisma).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z analogicznymi wyjaśnieniami do uwagi z pkt 48.</p>
47		FROB	<p>Wnoskujemy o wprowadzenie do Ustawy klauzuli zakazującej pobierania opłaty surcharge przez akceptantów za przyjmowanie płatności kartami podlegającymi ograniczeniom opłaty interchange - zgodnie z wymaganiami Dyrektywy unijnej PSD2. Klauzula taka pozwoli uniknąć w przyszłości ewentualnych konfliktów z przepisami Dyrektywy i konieczności przygotowywania kolejnej nowelizacji Ustawy o usługach płatniczych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>(wykracza poza materię regulowaną projektem)</p>
48		DC Polska	<p>Wyznaczenie organu właściwego w zakresie zapewnienia egzekwowania przepisów</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

			<p>rozporządzenia względem organizacji kart płatniczych jest szersze niż przewiduje to rozporządzenie. Obejmuje bowiem reglamentacją działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu schematu płatniczego (zgoda Prezesa NBP na prowadzenie schematu płatniczego). W efekcie Diners Club Polska, objęty obowiązkiem posiadania licencji instytucji płatniczej zobligowany będzie do uzyskania kolejnej zgody podczas gdy działające w Polsce międzynarodowe, czterostronne systemy kart płatniczych nie posiadające dziś jakichkolwiek licencji, zgód czy zezwoleń na terytorium Polski (takich jak Zgoda Prezesa NBP na prowadzenie systemu płatności) nie będą zobowiązane do uzyskania zgody na prowadzenie schematu płatności, jako poddane ocenie przez organy nadzorcze w innym państwie członkowskim. W efekcie schematy prowadzone lokalnie poniosą wyższe koszty działalności, co pośrednio przełoży się na umocnienie pozycji dominującej czterostronnych schematów międzynarodowych z siedzibą poza Polską.</p>	<p>Propozycja zwolnienia z obowiązku uzyskania zgody Prezesa na prowadzenie schematu, którego zasady funkcjonowania również na terytorium RP podlegały już ocenie, wydaje się być konieczna z uwagi na potrzebę uniknięcia obowiązku podwójnego podejmowania pewnych czynności nadzorczych w stosunku do tego samego schematu. Należy zauważyć, że ust. 4 proponowanego art. 132zn przewiduje okoliczność, w ramach której międzynarodowy schemat posiadałby obowiązek uzyskania zgody na funkcjonowanie w RP – tj. zasady funkcjonowania schematu płatniczego nie zapewniałyby w wystarczającym stopniu bezpieczeństwa i sprawności jego funkcjonowania. Nie znajduje również uzasadnienia stwierdzenie, że zwolnione z obowiązku uzyskania zgody Prezesa NBP schematy będą posiadały niższe koszty funkcjonowania. Nie wskazano które aspekty postępowania o uzyskanie zgody Prezesa NBP generują koszty, które mogą powodować dysproporcje wobec podmiotów, które spod takiego obowiązku byłyby zwolnione. Należy przy tym zaznaczyć, że również zwolnione spod obowiązku uzyskania zgody schematy, zgodnie z aktualnym założeniem projektu ustawy, będą podlegały nadzorowi Prezesa NBP, a więc zasady funkcjonowania schematu także będą mogły zostać poddane ocenie. Natomiast w odniesieniu do zasadności objęcia wymogiem licencyjnym, obok klasycznych czterostronnych schematów płatniczych, również schematów, w ramach którego funkcjonowania w pewnym zakresie sama organizacja płatnicza świadczy usługę płatniczą wydawania instrumentu płatniczego oraz usługę acquiringu, to obszar działalności polegającej na udostępnianiu podmiotom</p>
--	--	--	--	--

				zewnętrznym zasad wydawania oraz zasad akceptowania, nie jest aktualnie w żadnej mierze oceniany przez jakikolwiek organ nadzoru na rynku finansowym. Oceniana jest wyłącznie, w określonym zakresie, tylko część działalności organizacji płatniczej (wydawanie oraz acquiring), w ramach podlegania nadzorowi ostrożnościowemu KNF. Z tych względów rozwiązania systemowe w zakresie funkcjonowania schematu, które aktualnie pozostają poza obszarem zainteresowania regulatorów rynku, powinny podlegać ściślejszemu nadzorowi Prezesa NBP, w celu zapewnienia skuteczności realizacji zadań nadzorczych.
49	Art. 132 zn ust. 1	DC Polska	Wyłączenie zawarte w projektowanym art. 132 zn ust. 1 (obejmujące systemy czterostronne) nie obejmuje systemów trójstronnych licencjonujących swoją działalność w zakresie wydawnictwa i/lub acquiringu. Wyłączenie takie winno mieć zastosowanie przynajmniej do czasu trwania wyłączenia o którym mowa w art. Art. 179a. 1 ustawy o usługach płatniczych, mając na uwadze zachowanie spójności systemowej w tym zakresie.	Uwaga nieuwzględniona Wyłączenie, o którym mowa w art. 179a ustawy UUP, dotyczy jedynie obowiązków wskazanych w rozdziale II rozporządzenia MIF. Wyłączenie z obowiązku uzyskania zezwolenia na prowadzenie schematu oznaczałoby w istocie, że również pozostałe przepisy zarówno rozporządzenia MIF, jak i projektowanej ustawy, nie miałyby zastosowania w ramach oceny nadzorczej takiego schematu płatniczego.
50	Art. 1 pkt 2 lit. g Projektu = art. 2 pkt 26a u.u.p.)	DC Polska	Definicja schematu płatniczego, w przypadku gdy w intencji projektodawcy miałyby obejmować systemy kart płatniczych nieobjęte nadzorem w Polsce, winna analogicznie jak ma to miejsce przy definicji systemu kart płatniczych odwoływać się nie tylko do zasad ale również praktyk czy zaleceń oraz wszelkich innych decyzji podejmowanych przez podmioty mające wpływ na funkcjonowanie danego schematu płatniczego.	Uwaga nieuwzględniona Nie istnieje potrzeba wymieniania wszelkich znanych w dniu dzisiejszym rodzajów dokumentów i decyzji, które stanowią zasady funkcjonowania schematu. Sam termin „zasady” obejmuje wszelkie rodzaje różnych regulaminów, umów, praktyk, etc. Zbyt kazuistyczne podejście może w efekcie rodzić komplikacje, gdy funkcjonowanie schematu zostanie określone w innym rodzaju dokumentu, niewymienionego w tym przepisie.

51		DC Polska	<p>W naszej opinii uzasadnione objęcie nadzorem systemowym Prezesa NBP wszystkich schematów płatniczych w Polsce, nie powinno to jednak bezpośrednio przekładać się na wymóg licencyjny (uzyskiwania zgody na prowadzenie takiego schematu przez Prezesa NBP). Nadzorem systemowym automatycznie powinny być obejmowane wszystkie schematy płatnicze dotychczas operujące w Polsce. Dostosowywanie prowadzonej działalności do wymogów określonych w rozporządzeniu 751/2015 winno być realizowane w ramach przepisów nadzorczych oraz przy uwzględnieniu okresu przejściowego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z wcześniejszymi wyjaśnieniami w zakresie licencjonowania funkcjonowania schematów płatniczych, należy wskazać, że obowiązek uzyskania zgody na funkcjonowanie schematu nie wydaje się być nadmiernym obciążeniem. Zasadniczo większość podmiotów rynku finansowego w Polsce podlega analogicznemu obowiązkowi, który z punktu widzenia skuteczności nadzoru jest bardziej efektywny. Tym samym, projektodawca pozostaje przy koncepcji, aby podmioty niepodlegające żadnemu obowiązkowi uzyskania zgody, zezwolenia na prowadzenie działalności w obszarze rynku finansowego, zostały objęte obowiązkiem uzyskania takiej zgody.</p>
52		DC Polska	<p>Sankcje przewidziane za naruszenie wymogów zawartych w ustawie i rozporządzenia 751/2015 (art. 152a) w stosunku do schematów płatniczych są bardzo dotkliwie. Diners Club Polska jako instytucja płatnicza objęty jest już nadzorem, a naruszenie rozporządzenia 751/2015 może skutkować nałożeniem sankcji nadzorczych, w tym kar finansowych, jako naruszenie zasad wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących. Wprowadzenie tak daleko idących sankcji może przyczynić się do dalszego umacniania pozycji organizacji dominujących posiadających największy udział w rynku.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy sankcyjne określone w projektowanym art. 152a UUP kierowane są do wszystkich podmiotów prowadzących schematy płatnicze, nie można więc twierdzić, iż ich konstrukcja umożliwia wzmacnianie dysproporcji w udziale rynkowym określonych podmiotów. Należy przy tym wskazać, że ewentualne zastosowanie tego przepisu (ust. 2 i 3) może nastąpić po braku zastosowania się do zalecenia, kierującego potrzebę podjęcie działania naprawienia naruszenia prawa. Działanie nastawione na funkcjonowanie niezgodnie z przepisami prawa nie może zasługiwać na ochronę i wymagane jest podjęcie stosownych kroków prawnych. Wysokość sankcji ustalono zgodnie z innymi analogicznymi przepisami karnymi funkcjonującymi na gruncie UUP.</p>
53		DC Polska	<p>Nowelizacja nakłada obowiązki raportowania do</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			NBP w zakresie liczby i wartości przetworzonych i rozliczonych krajowych transakcji oraz w zakresie incydentów, które miały lub mogły mieć negatywny wpływ na sprawne lub bezpieczne funkcjonowanie schematu. Zakres tych informacji jest bardzo szeroki dlatego szczegółowy zakres i sposób przekazywania powinien zostać uszczegółowiony.	Należy wskazać, że nastąpi doprecyzowanie zasad związanych z obowiązkiem przekazywania do NBP informacji statystycznych oraz informacji o incydentach w ramach przewidzianego w projekcie ustawy aktu wykonawczego (art. 132zu UUP).
54		DC Polska	Wskazany okres vacatio legis jest zdecydowanie zbyt krótki, postulowane byłoby zastosowanie okresu minimum 6 miesięcy z uwagi na konieczność dostosowania działalności przez dostawców usług płatniczych.	Uwaga nieuwzględniona Zasadniczo nie ma można przychylić się do postulatu odłożenia w czasie wejścia w życie całej ustawy, gdyż spowodowałoby to niedotrzymanie terminu dostosowania krajowego prawodawstwa do postanowień rozporządzenia MIF, który został wyznaczony na dzień 9 czerwca 2016 r. Ogólny termin wejścia w życie ustawy, tj. po upływie 30 dni od dnia publikacji, wydaje się być wystarczający do odpowiedniego zapoznania się z treścią ustawy przez podmioty zobowiązane. Poza vacatio legis, przewiduje się również wydłużenie okresu na przystosowanie podmiotów zobowiązanych do stosowania ustawy. W zakresie obowiązków wynikających z MIF do 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a więc de facto 3 miesięcy od jej publikacji, a w zakresie rozwiązań krajowych w sferze schematów płatniczych (uzyskanie zgody Prezesa NBP na prowadzenie schematu albo przekazanie informacji o braku podlegania temu obowiązkowi), do 6 miesięcy od dnia obowiązywania ustawy, czyli 7 miesięcy od dnia jej publikacji. W świetle powyższego oraz z uwagi na brak precyzyjnego sformułowania przedmiotowej uwagi, istnieje również potrzeba ustalenia, czy wnoszący uwagę do ogólnego terminu wejścia w życie ustawy,

				odpowiednio uwzględnił ww. okresy przejściowe na dostosowanie, czy też nie. W efekcie, mając na względzie te okresy przejściowe, ocenia możliwość przystosowania się do obowiązków z MIF w okresie nie krótszym niż w sumie 8 miesięcy (6-miesięczny okres vacatio legis oraz 2-miesięczny okres przejściowy), a w zakresie rozwiązań krajowych w sferze schematów płatniczych niezbędny jest okres 12 miesięcy (6-miesięczny okres vacatio legis oraz 6-miesięczny okres przejściowy). Ewentualnie niezbędne jest doprecyzowanie, które aspekty ustawy wymagają dłuższego czasu na przystosowanie działalności.
55	Art. 1 ust. 1 pkt 2 lit. f (art. 2 pkt 19c u.u.p.)	ZBP	<p>„19c) organizacja płatnicza – organizację kartową lub inny organ, organizację lub podmiot odpowiedzialny za podejmowanie decyzji i funkcjonowanie schematu płatniczego;</p> <p>Proponujemy przyjęcie w Projekcie następującej definicji „organizacji płatniczej”:</p> <p>„19c) organizacja płatnicza – organizacja kartowa lub inny podmiot nie będący systemem płatności określający zasady funkcjonowania schematu płatniczego;”</p> <p>tj. powrócenie do projektu definicji organizacji płatniczej w wersji z dnia 26 sierpnia 2015 r.</p> <p>Zaproponowana w projekcie definicja jest w naszej opinii zbyt szeroka. Traktuje bowiem jako organizację płatniczą także organ danego podmiotu prawnego. Trudno uznać iż organ danej podmiotu mógłby być uznany za organizację płatniczą. Dlatego też zaproponowana definicja powinna ulec zawężeniu i wskazaniu konstytutywnej cechy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z wyjaśnieniami do uwagi z pkt 36.</p> <p>Ponadto zasadne jest pozostawienie definicji w obecnym kształcie, z uwagi na różne formy podmiotowości, jakie aktualnie przyjmują organizacje płatnicze. Istnieją organizacje, które np. stanowią zrzeszenie banków, można więc przyjąć, że właściwym organem dla podejmowania decyzji i funkcjonowania właściwego dla tej organizacji schematu płatniczego będzie zarząd, czyli de facto organ spółki. Zawężenie definicji mogłoby spowodować narzucanie formy prawnej właściwemu podmiotowi.</p>

			<p>schematu czyli określenie zasady funkcjonowania schematu płatniczego. Należy podkreślić, iż zasady takie powinny być jednolite dla wszystkich uczestników schematu/systemu przez co podmiot oferujący dla wydawców i/lub agentów rozliczeniowych konkretną usługę płatniczą na podstawie umów bilateralnych, indywidualnie kształtujących warunki funkcjonowania usługi dla danego wydawcy lub agenta rozliczeniowego nie powinien być traktowany jako schemat krajowy.</p>	
56	Art. 1 ust. 1 pkt 2 lit. g (art. 2 pkt 26a u.u.p.)	ZBP	<p>Proponujemy aby schemat płatniczy był zdefiniowany w następujący sposób:</p> <p>„26a) schemat płatniczy – system kart płatniczych lub inny niż system kart płatniczych zbiór zasad wydawania i akceptowania przez dostawców usług płatniczych instrumentów płatniczych, oraz zasad wykonywania transakcji płatniczych instrumentem płatniczym z udziałem więcej niż jednego wydawcy, więcej niż jednego agenta rozliczeniowego oraz organizacji płatniczej niebędącej agentem rozliczeniowym.”</p> <p>W naszej ocenie aktualna definicja schematu płatniczego wprowadzi do polskiego porządku prawnego podwójny nadzór nad dostawcami usług płatniczych. Definicja w obecnym kształcie może rozciągnąć uprawnienia nadzorcze Prezesa NBP na formalno-prawne relacje wynikające z dwustronnych umów między dostawcami usług płatniczych. W tym miejscu można wskazać następujące przykłady:</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z wyjaśnieniami do uwag z pkt 3 oraz 48.</p>

			<ul style="list-style-type: none"> • umowy między bankami wydawcami kart płatniczych a agentami rozliczeniowymi (najczęściej posiadają status krajowej instytucji płatniczej) dotyczące procesowania transakcji typu „on-us”; • usługi oferowane przez jednego wydawcę i akceptowane u jednego lub wielu agentów rozliczeniowych (typu PeoPay). W celu wyeliminowania ryzyka objęcia definicją schematu płatniczego podmiotu oferującego taką usługę, należy jednoznacznie wskazać, iż definicja ta nie obejmuje sytuacji, gdzie istnieje tylko jeden wydawca lub tylko jeden agent rozliczeniowy. • przypadek dotyczy instrumentów płatniczych będących uzgodnionym przez użytkownika i dostawcę zbiorem procedur umożliwiających dostęp do środków na rachunku bankowym instytucji płatniczej. Produktem takim jest np. PayU Express. W tym i podobnych przypadkach zasady dostępu dostawcy usług płatniczych do rachunków bankowych regulowane są odrębnymi i negocjowanymi indywidualnie umowami między instytucją płatniczą, a bankami. Umowy te określają wprawdzie zasady przeprowadzania transakcji z uwagi jednak na mocno zindywidualizowany charakter relacji bank-instytucja płatnicza nie można tego typu powiązaniom nadać statusu 	
--	--	--	---	--

			<p>„schematu”.</p> <p>W związku powyższym proponujemy nową definicję schematu płatniczego, która obejmie wszystkie schematy kartowe oraz tylko te schematy (inne niż kartowe), w których uczestniczą więcej niż jeden wydawca oraz więcej niż jeden agent rozliczeniowy niebędący organizacją płatniczą.</p>	
57	Art. 1 ust. 1 pkt 4 (art. 14 ust. 2 u.u.p., wcześniej brzmienie art. 14 ust. 1 u.u.p.)	ZBP	<p>W projekcie dokonano zmiany treści art. 14 w ten sposób, iż ust. 2 (wcześniej: ust. 1) obejmuje zarówno podmioty objęte nadzorem KNF, jak i nadzorem zagranicznych organów nadzoru (np. oddziały instytucji kredytowych). Analiza tej zmiany wraz z uwzględnieniem projektowanej zmiany w art. 100a oznacza, że KNF byłaby właściwa do nakładania sankcji nadzorczych w zakresie zgodności z Rozporządzeniem MIF również wobec takich podmiotów, które nie podlegają jej nadzorowi według prawa bankowego. Wskazać należy, że nowelizacja ustawy - prawo bankowe, która weszła w życie 1 listopada 2015 r., wzmocniła rozgraniczenie uprawnień nadzorczych KNF i organów macierzystych wobec oddziałów instytucji kredytowych. Naszym zdaniem projektowane brzmienie art. 14 w związku z art. 100a u.u.p. w niepotrzebny sposób ingeruje w zakres kompetencji nadzorczych wobec oddziałów instytucji kredytowych, określonych w art. 141a prawa bankowego. Takie sformułowanie byłoby również niezgodne z dyrektywą CRD IV, która nadzór nad oddziałami instytucji kredytowych pozostawia w rękach organów Państw macierzystych. Dodatkowym argumentem</p>	Uwaga uwzględniona

			przeciwko takiemu sformułowaniu art. 14 i art. 100a jest potencjalna kumulacja sankcji nadzorczych przez organy państwa macierzystego (które przecież pozostają odpowiedzialne za nadzór) i KNF. Rozwiązaniem tej sytuacji jest wyraźne określenie, że sankcje, o których mowa w art. 100a dotyczą wyłącznie podmiotów, nad którymi nadzór sprawuje KNF (z odpowiednią egzemplifikacją podmiotów, jak to słusznie ma miejsce obecnie obowiązującym art. 14).	
58	Art. 1 ust. 1 pkt 6 (art. 38a u.u.p.)	ZBP	Brak jest uzasadnienia dla usunięcia określonego w art. 38a ust. 4 u.u.p. obowiązku publikacji przez organizacje kartowe na swoich stronach internetowych stawek opłaty interchange. Taki obowiązek pozytywnie wpływa na zakres świadomości konsumentów, usunięcie tego obowiązku nie wynika przy tym z wymogów rozporządzenia MIF.	Uwaga nieuwzględniona Projektowany art. 38a UUP przewiduje obowiązek publikacji przez organizacje płatnicze opłaty IF.
59	Art. 1 pkt 8 (art. 60 ust. 3 u.u.p.)	ZBP	Wnosimy o usunięcie całego pkt 8, zmieniającego brzmienie art. 60 u.u.p., jak również o usunięcie w całości ust. 3 w aktualnie obowiązującym art. 60 u.u.p. Warunkowanie bowiem udzielenia zezwolenia krajowej instytucji płatniczej dla podmiotu świadczącego usługę acquiringu od wydania opinii Prezesa NBP w tym zakresie wydaje się być nadmiarowe i – co więcej – stawia agentów rozliczeniowych w mniej korzystnej pozycji względem innych instytucji płatniczych, w tym również względem zagranicznych instytucji płatniczych.	Uwaga nieuwzględniona Ustalenie opiniowania przez Prezesa NBP wniosku o wydanie zezwolenia na świadczenie usługi acquiringu w charakterze krajowej instytucji płatniczej, nastąpiło wraz z uchynieniem z systemu prawa polskiego instytucji systemu autoryzacji i rozliczeń. Wówczas prowadzenie tego systemu wymagało uzyskania zgody Prezesa NBP. Wraz z wejściem w życie ustawy transponującej do polskiego porządku prawnego dyrektywę PSD, ustalono, że system autoryzacji i rozliczeń stanowi zarazem wykonywanie właśnie usługi acquiringu. Tym samym, w celu uniknięcia podwójnego licencjonowania, z zachowaniem systemowego podejścia nadzorczego do przedmiotowej

				usługi, w miejsce zgody Prezesa NBP na prowadzenie systemu autoryzacji i rozliczeń, wprowadzono współdziałanie w udzieleniu zezwolenia na świadczenie usługi acquiringu. Z uwagi na doniosły wpływ tej usługi na system płatniczy, za którego sprawne funkcjonowanie odpowiada NBP, nie ma szerszego uzasadnienia dla pozbawienia banku centralnego tej funkcji. W tym zakresie nie można w prosty sposób porównać podmiotu świadczącego usługę acquiringu do innych krajowych instytucji płatniczych nieświadczących tej usługi płatniczej.
60	Art. 1 pkt 11 (art. 100a ust. 2 u.u.p.)	ZBP	<p>W projektowanych brzmieniu art. 100a pkt 3 i 4 wskazuje się na „zakazy lub ograniczenia”, co nie jest tożsame z przepisami Rozporządzenia MIF. W naszej ocenie należałoby posłużyć się w tych przypadkach zwrotem „zasady”.</p> <p>W naszej ocenie fragment zaprojektowanego przepisu (którego wprowadzenie przewidziane jest na podstawie art. 1 pkt 11 Projektu) <u>KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo do wysokości 10% przychodu wykazanego w jego ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym</u> należy doprecyzować, aby nie budził problemów interpretacyjnych – w obecnym kształcie możliwe są dwie interpretacje: KNF nałożyć może karę w wysokości:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 1 mln PLN lub wyższą kwotę, jeżeli 10% przychodu jest kwotą wyższą – wtedy wystarczy zapis, iż KNF może nałożyć karę do wys. 10% przychodu; 	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zgodnie z wyjaśnieniami do uwagi z pkt 8.</p>

			<ul style="list-style-type: none"> nie większej niż 1 mln PLN. 	
61	ZBP	Art. 1 pkt 13 (art. 132zl ust. 1 u.u.p.)	<p>O ile wydaje się uzasadnione objęcie nadzorem Prezesa NBP działających na terytorium RP schematów płatniczych to już wymóg uzyskania zgody Prezesa NBP przez takie podmioty na prowadzenie schematu płatniczego w naszej opinii nie jest uzasadniony. Stanowi to istotne ograniczenie w zakresie podejmowania i prowadzenia tego rodzaju działalności gospodarczej w szczególności względem podmiotów krajowych, bowiem zgodnie z art. 132zn ust 1 pkt 2) schematy poddane ocenie przez odpowiedni organ nadzoru (innego) państwa członkowskiego lub odpowiedni organ Unii Europejskiej nie będą zobowiązane do uzyskania zgody.</p> <p>Rezygnacja z wymogu licencyjnego oraz wymogu przewidzianego w art. 132zl ust. 2 (wymóg zgody Prezesa NBP na zmianę zasad funkcjonowania schematu) nie osłabi zakresu nadzoru sprawowanego przez Prezesa NBP, natomiast ujednolici sposób traktowania schematów krajowych i zagranicznych funkcjonujących w Polsce.</p> <p>Efektym wymogu posiadania zgody Prezesa NBP na prowadzenie schematu płatniczego w połączeniu z wyłączeniem dla schematów, których zasady funkcjonowania zostały poddane ocenie przez odpowiedni organ nadzoru państwa członkowskiego lub odpowiedni organ Unii Europejskiej (art. 132zn ust 1 pkt 2)) jest pogorszenie pozycji organizacji krajowych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z wyjaśnieniami do uwag z pkt 3 oraz 48.</p>

			<p>względem międzynarodowych, które nie będą zobligowane o uzyskiwania zgody Prezesa NBP na prowadzenie schematu płatniczego.</p> <p>Dodatkowo, obowiązek uzyskania zgody Prezesa NBP na prowadzenie systemu zmniejsza atrakcyjność Polski jako miejsca lokowania siedzib organizacji płatniczych, które mogą mieć zasięg paneuropejski faworyzując państwa członkowskie, gdzie wymogi takie nie obowiązują. W efekcie organizacje chcące prowadzić działalność głównie w Polsce rejestrować ją będą w innych państwach członkowskich.</p> <p>Dlatego też wnosimy o usunięcie lub modyfikację art. 132zl – 132zn w zakresie wymogu uzyskania zgody Prezesa NBP na prowadzenie schematu płatniczego.</p> <p>W decyzji o utrzymaniu ww. wymogu licencyjnego należy poddać analizie skutki wprowadzenia obowiązku uzyskania Zgody Prezesa NBP na prowadzenie schematu płatniczego na poziom konkurencyjności polskiego rynku finansowego względem innych rynków europejskich.</p>	
62	ZBP	Art. 1 pkt 13 (art. 132 zn ust 1 pkt 1)	<p>Wyłączenie zaproponowane w art. 132 zn ust 1 pkt 1) jest zbyt wąskie. Wyłączenie to bowiem nakłada na schematy w których funkcjonuje tylko jeden wydawca i kilku agentów rozliczeniowych (np. Peo Pay) wymóg uzyskania zgody Prezesa NBP na jego prowadzenie.</p> <p>Jednocześnie wyłączeniem objęte powinny być także systemy trójstronne licencjonujące działalność przynajmniej do czasu trwania</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z wyjaśnieniami do uwag z pkt 3, 48 oraz 49.</p>

			<p>wylączenia, o którym jest mowa w art. art. 179a. 1 u.u.p.</p> <p>Optymalnym rozwiązaniem byłaby zmiana definicji schematu krajowego na zaproponowany w pkt 2 przedmiotowych uwag.</p>	
63	ZBP	Art. 1 pkt 14 (art. 152a u.u.p.)	<p>Sankcje przewidziane za naruszenie obowiązków zawartych w rozporządzenia MIF są w naszej ocenie rażąco wysokie. Również odwołanie się do zaleceń Prezesa NBP jest mało precyzyjne, gdyż nie sposób określić w ramach jakiej procedury/procesu NBP wydawałby te zalecenia, skoro zgodnie z ustawą „nadzór nad funkcjonowaniem schematów płatniczych, z wyłączeniem nadzoru nad wydawcami instrumentów płatniczych i agentami rozliczeniowymi, sprawuje Prezes NBP”. Skoro NBP miałby sprawować nadzór nad funkcjonowaniem schematów płatniczych, konieczne jest wprowadzenie jasnych reguł dotyczących ustrojowego statusu decyzji podejmowanych przez Prezesa NBP, postępowania administracyjnego w tym zakresie i trybu odwoławczego.</p> <p>Podmioty, które świadczą usługi płatnicze objęte są nadzorem, a naruszenie rozporządzenia MIF może skutkować nałożeniem sankcji nadzorczych, w tym kar finansowych. Obecne brzmienie projektu powoduje, iż naruszenie rozporządzenia MIF może również spowodować nałożenie sankcji karnych. Nałożenie się sankcji nadzorczych i karnych jest nadmierne. Z tego względu, wobec tych podmiotów, wystarczające są sankcje nadzorcze, dlatego postulowane jest ograniczenie sankcji</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W zakresie zalecenia, projekt wskazuje, że jest ono wydawane w trybie kodeksu postępowania administracyjnego. W odniesieniu do sankcji karnych, projektodawca uznał, że są one niezbędne do zapewnienia egzekwowalności rozporządzenia MIF, które przez to rozporządzenie jest wymagane od państw członkowskich UE. Ponadto należy wskazać, że ustalenie trybu postępowania karnego dla ewentualnego działania niezgodnego z przepisami prawa daje podmiotom wyższy poziom ochrony, z uwagi na sądowy charakter tego postępowania. Trzeba wskazać, że projekt nie przewiduje, w stosunku do schematów płatniczych, kar pieniężnych nakładanych w trybie administracyjnym.</p>

			karnych zawartych w tym projekcie.	
64	ZBP		<p>We względu na złożoność i obszerność tematyki koniecznej do analizy przy udzielaniu odpowiedzi do NBP przez podmioty objęte nadzorem, stoimy na stanowisku, że pożądanym rozwiązaniem będzie wydłużenie terminów udzielania tychże odpowiedzi.</p> <p>Poniżej wskazuje się szczegółowe propozycje modyfikacji terminów przewidzianych ustawą, przy uwzględnieniu stron projektu ustawy i przedmiotowych artykułów zmienianych aktów prawnych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • art. 132zp. ust. 4 u.u.p. – z 2 tygodni do jednego miesiąca; • art. 17a. ust. 1 u.u.p. - z 2 tygodni do 3 tygodni; • art 18. ust. 4 - 6 u.u.p. – z 2 tygodni do 3 tygodni; 	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Proponuje się zamieszczenie w wymienionych przepisach zastrzeżenia, że termin ten, w uzasadnionych przypadkach, może zostać przedłużony o kolejne 2 tygodnie.</p>
65	ZBP	Art. 7	Zaproponowany przepis, mimo modyfikacji względem poprzedniej wersji, jest niekorzystny dla konsumentów, ponieważ zmierza do konieczności unieważnienia wszystkich kart wydanych przez banki w ramach danego systemu płatniczego w ciągu 6 miesięcy. Ustawodawca powinien umożliwić korzystanie z kart do końca ich okresu ważności lub do końca okresu 12-miesięcznego, za który często pobierane są opłaty za karty.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z wyjaśnieniami do uwagi z pkt 43.</p>
66	ZBP	Art. 8	Należy uznać, że wskazany okres vacatio legis jest	Uwaga wymaga wyjaśnienia

			<p>zbyt krótki, sugerowane byłoby zastosowanie okresu minimum 3 miesięcy z uwagi na konieczność dostosowania swojej działalności przez dostawców usług płatniczych m.in. banki, agentów rozliczeniowych i ewentualnego poinformowania o zmianach w umowie ramowej co najmniej 2 miesiące przed zmianą.</p>	Zgodnie z wyjaśnieniami do uwagi z pkt 54.
67	ZBP	Art. 28 u.u.p.	<p>W związku z faktem, że art. 11 Rozporządzenia MIF w sposób kompleksowy reguluje kwestię wymogów informacyjnych agentów rozliczeniowych w zakresie pobieranych opłat, wnosimy o uchylenie całego art. 28 u.u.p., który także odnosi się do kwestii informacyjnych. Pozostawienie tego przepisu może powodować problemy interpretacyjne i kolizję norm prawnych zawartych w u.u.p. i Rozporządzeniu MIF.</p> <p>Nowelizacja nakłada obowiązki raportowania do NBP w zakresie danych w zakresie liczby i wartości przetworzonych i rozliczonych krajowych transakcji oraz w zakresie incydentów, które miały lub mogły mieć negatywny wpływ na sprawne lub bezpieczne funkcjonowanie schematu. Zakres tych informacji jest bardzo szeroki dlatego szczegółowy zakres i sposób przekazywania powinien zostać uszczegółowiony w rozporządzeniu.</p> <p>Podczas ostatniej konferencji uzgodnieniowej w Ministerstwie Finansów w styczniu 2016 r, uzyskano wstępną deklarację Projektodawców, iż z uwagi na wejście w życie obowiązków informacyjnych zawartych w rozporządzeniu MIF, usunięte zostaną obowiązki, o których mowa w art.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wzajemna relacja przepisu 28 ust. 1a i 1b UUP oraz 9 MIF jest tylko pozornie zbieżna.</p>

			<p>28 ust. 1a i 1b u.u.p., gdyż połączenie tych obowiązków z obowiązkami w Rozporządzeniu MIF byłoby nadmierne.</p> <p>Postulujemy wprowadzenie tej zmiany do projektu. Kumulacja obowiązków informacyjnych nie wpływa na zwiększenie transparentności kosztów usług dla akceptantów (przy czym ta transparentność na odpowiednim poziomie jest zapewniona przez już bezpośrednio postanowienia Rozporządzenia MIF), tylko zwiększa obciążenia organizacyjne agentów rozliczeniowych, co stoi w sprzeczności z ideą wspierania rozwoju obrotu bezgotówkowego.</p> <p>.</p>	
68	Visa Europe	Art. 132 zn	<p>Zgodnie z art. 132zn ust. 1 pkt 2 Ustawy o usługach płatniczych, zgoda nie jest wymagana, jeżeli zasady funkcjonowania schematu płatniczego zostały poddane ocenie, w szczególności przez odpowiedni organ nadzoru Państwa Członkowskiego. Visa Europe z całą stanowczością popiera zasadę, że dla schematów płatniczych poddanych ocenie przez odpowiednie organy w innych państwach członkowskich i uznanych przez te organy za zgodne ze standardami nadzoru Eurosystemu, zgoda nie będzie wymagana.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dla uniknięcia wątpliwości, zapis ten powinien brzmieć: „zasady schematu płatniczego funkcjonującego na terytorium RP ...” zamiast „zasady funkcjonowania schematu płatniczego na terytorium RP ...” Ten ostatni zapis może być rozumiany w ten sposób, że inne organy będą 	<p>Uwaga wymaga wyjaśnienia</p> <p>Propozycja zasugerowana przez wnoszącego uwagę jest tożsama z aktualną propozycją w projekcie. Przy tym nie wydaje się właściwa interpretacja, na podstawie której istniałaby obawa, że inne organy byłyby zobowiązane do sprawdzenia polskich zasad nadzoru. Niezgodne byłoby to z zasadą terytorialnego stosowania aktów prawa polskiego.</p>

			<p>musiały sprawdzić polskie zasady nadzoru a nie europejskie zasady nadzoru obowiązujące w Polsce.</p> <p>Uznając zasadę, że międzynarodowe schematy płatnicze mogą być przedmiotem nadzoru innego odpowiedniego organu nadzoru w UE, Visa Europe uważa, że w rezultacie takie podmioty nie powinny podlegać dodatkowym wymogom w zakresie przekazywania informacji w kwestiach nadzoru, wykraczającym poza wymogi określone w Rozporządzeniu MIF.</p>	
69	Visa Europe	Art. 132 zp	<p>Jak wspominaliśmy w naszej wcześniejszej korespondencji w ramach procesu konsultacji Ministerstwa Finansów w zakresie projektu propozycji ustawodawczej zmieniającej Ustawę o usługach płatniczych w związku z rozporządzeniem w sprawie opłat interchange (Rozporządzenie MIF) oraz innych powiązanych ustaw z września 2015 r., Visa Europe uważa, że w kontekście wszelkich krajowych środków ustawodawczych należy mieć na uwadze, że Rozporządzenie MIF ma zastosowanie ogólnoeuropejskie. Tym samym, odpowiednie organy wszystkich Państw Członkowskich powinny zapewnić spójną wykładnię i zastosowanie Rozporządzenia MIF, a także wdrożyć równoważne standardy jego egzekwowania. Jeżeli reżimy prawne poszczególnych krajów oraz obowiązki sprawozdawcze będą się znacznie różnić, ich prawidłowe stosowanie będzie bardzo trudne a nawet może być wręcz niemożliwe.</p> <p>Visa Europe przyjmuje do wiadomości proponowane wyznaczenie Prezesa Narodowego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Rozporządzenie 2015/751, w swojej części materialnej, nie wymaga wdrożenia do krajowego porządku prawnego, tym samym ogół praw i obowiązków skierowanych do instytucji rynku usług płatniczych nie podlega implementacji i powinien być stosowany w takim samym zakresie w całej UE. Państwa Członkowskie mają zostawioną jedynie swobodę w zakresie uregulowania organizacji nadzoru nad egzekwowalnością przepisów przedmiotowego rozporządzenia. Celem projektodawcy jest zapewnienie, mając na względzie charakter i uwarunkowania polskiego rynku usług płatniczych, aby nadzór był sprawowany w sposób efektywny i nieobciążający nadmiernie podmiotów nadzorowanych. W tym zakresie, z uwagi na różnorodność poszczególnych krajowych rynków usług płatniczych w Państwach Członkowskich, istnieje ograniczona możliwość wypracowania wspólnego modelu nadzorczego. Wydaje się, że do takiego samego wniosku doszedł ustawodawca unijny, powierzając organizację w tym zakresie indywidualnie Państwom</p>

		<p>Banku Polskiego (NBP) jako właściwego organu odpowiedzialnego za zapewnienie przestrzegania przepisów Rozporządzenia MIF dla systemów płatniczych lub schematów kart płatniczych takich jak Visa Europe oraz proponowany wymóg przekazywania przez schematy płatnicze danych w zakresie przestrzegania przepisów Rozporządzenia MIF. Jednakże, poziom stosowanych stawek opłat interchange (art. 3 i art. 4) oraz ich przestrzeganie leży w gestii Dostawców Usług Płatniczych, tj. emitentów lub agentów rozliczeniowych, a nie schematu kart płatniczych. W związku z tym, dane dla monitoringu egzekwowania przepisów Rozporządzenia MIF powinny być przede wszystkim dostarczane przez Dostawców Usług Płatniczych, zwłaszcza jeśli żądane informacje będą dostępne tylko dla nich.</p> <p>Proponowany termin przekazywania informacji „do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu kończącym dany kwartał” (art 132 zp 3) jest niezwykle krótki i nierealistyczny, ponieważ zakres żądanych danych nie jest jednoznaczny. Na przykład, Visa Europe nie przetwarza wszystkich transakcji Visa Europe i dostępność danych w związku z tym będzie zależeć od rodzaju wymaganych danych. W przypadku transakcji, które nie są przetwarzane przez System Visa, tj. w przypadku, gdy członkowie korzystają z podmiotów przetwarzających innych niż Visa Europe, Visa Europe polega na sprawozdaniach pochodzących od członków w odniesieniu do takich transakcji. Zwykle, cykl sprawozdawczy kończy się dopiero po 4 miesiącach od końca kwartału i dostępne dane</p>	<p>Członkowskim, a nie regulując szczegółowo tej kwestii na kanwie przedmiotowego rozporządzenia.</p> <p>Mając na uwadze, że obowiązki określone w rozporządzeniu MIF dotyczą także organizacji kartowych, w tym dotyczące stawek opłaty IF, nie można podzielić poglądu, że to głównie na dostawcach usług płatniczych będzie ciążył obowiązek wykazania prawidłowości w tym zakresie. Zasadniczo podmioty te będą bowiem stosować stawki ustalane przez organizacje kartowe i te ustalenia wymagać będą stosownej kontroli.</p> <p>Trzeba wskazać, zgodnie z powyższym, że w stosunku do organizacji kartowej będzie istniał obowiązek przekazania dokumentu obejmującego zasady stosowanych opłat w ramach schematów, a nie faktycznie stosowanych stawek przez uczestników tego schematu (agentów rozliczeniowych) w praktyce. Tym samym nie wydaje się, aby obciążenie w tym zakresie dla organizacji kartowej było nadmierne.</p>
--	--	---	---

			<p>będą inne niż dane dostępne dla transakcji przetwarzanych przez Visa.</p> <p>Rozporządzenie MIF wymaga sprawozdawczości rocznej w przypadku szczególnych krajowych opcji dla krajowych transakcji debetowych, tj. dla rocznej średniej ważonej (art. 3(5)). W interesie spójnej egzekucji przepisów w krajach UE/EOG oraz zgodnie z powyższym wymogiem, rekomendowalibyśmy sprawozdawczość dla wszystkich poziomów opłaty interchange w skali rocznej.</p> <p>W związku z tym, Visa Europe proponuje dokładne rozważenie tego w jakim zakresie niezbędne są dodatkowe wymogi dotyczące wcześniejszego monitoringu i sprawozdawczości dla systemów płatniczych oraz proponuje porównanie kosztów administracyjnych w zakresie spełniania takich wymogów w stosunku do przewidywanych korzyści (które mogą być dosyć ograniczone). Visa Europe uważa, że zasady Rozporządzenia MIF dotyczące opłat interchange mogą być skutecznie monitorowane przy zastosowaniu minimalnych obowiązków w zakresie sprawozdawczości z uwagi na to, że w dużym stopniu zapewniają one samokontrolę; wszelkie naruszenie zasad będzie widoczne wobec osób trzecich, które niezwłocznie zgłoszą naruszenie odpowiedniemu organowi.</p>	
70	Visa Europe	Art. 132 zs	<p>Visa Europe uważa, że proponowane uprawnienie Prezesa NBP do wydania decyzji o czasowym, częściowym albo całkowitym wstrzymaniu funkcjonowania schematu wykracza poza</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W opinii projektodawcy przewidziane uprawnienia dla Prezesa NBP są w pełni uzasadnione. Trzeba zauważyć, że przepisy ustalające daleko idące władcze</p>

			<p>uprawnienia przyznane na podstawie Rozporządzenia MIF (art. 13 i art. 14) w zakresie egzekwowania przestrzegania przepisów Rozporządzenia MIF, w szczególności w odniesieniu do przekazywania informacji dla celów zachowania zgodności z przepisami.</p> <p>Naraża to schematy na dodatkowe ryzyko, które aktualnie nie występuje, jak ewentualne wyłączenie systemu kart z realizowania transakcji w Polsce, wraz z negatywnymi konsekwencjami dla konsumentów, akceptantów i ogółu społeczeństwa. Gdyby NBP miał podjąć decyzję o zastosowaniu takiego środka w stosunku do międzynarodowych schematów podlegających nadzorowi innego (macierzystego) europejskiego organu nadzoru, taki macierzysty organ nadzoru powinien zostać zawiadomiony o tym i należałoby się z nim porozumieć na początkowym etapie postępowania a nie dopiero wtedy, kiedy zostanie wydana decyzja.</p>	<p>działania organu nadzoru mają charakter przede wszystkim prewencyjny. Ich wykorzystanie powinno mieć miejsce jedynie w przypadkach wysoce uzasadnionych. Wydaje się, że zaproponowane brzmienie przepisów sankcyjnych ogranicza dyskrecjonalność organu nadzoru i nie daje podstaw do ich dowolnego stosowania. Przede wszystkim to na organie będzie ciążył obowiązek udowodnienia wystąpienia jednej z przesłanek do wstrzymania funkcjonowania schematu płatniczego. W założeniu, co zostanie doprecyzowane w projekcie ustawy, postępowanie w tej sprawie będzie podlegało przepisom kodeksu postępowania administracyjnego, które gwarantują jednostce ochronę poprzez dwuinstancyjność postępowania administracyjnego oraz jego kontrolę sądową, wykonywaną przez sądy administracyjne.</p> <p>Mając na względzie, że przepisy te stanowią kluczowe narzędzie nadzorcze i są charakterystyczne dla wszelkich przypadków reglamentacji działalności gospodarczej, propozycja w tym zakresie jest w pełni uzasadniona.</p>
71	Visa Europe	<p>Dodanie artykułu dotyczącego zasady nieobciążania opłatą dodatkową (tzw. surcharge) do projektu</p>	<p>W uzupełnieniu naszych uwag do projektu propozycji ustawodawczej, Visa Europe sugeruje ponadto włączenie już do niniejszego aktu ustawodawczego postanowień dotyczących wdrożenia zasady nieobciążania opłatą dodatkową (Art. 62.4) zawartych w zmienionej Dyrektywie w sprawie usług płatniczych (PSD2), w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych z użyciem kart, które podlegają postanowieniom Rozporządzenia MIF. Visa Europe jest przekonana,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z wyjaśnieniami do uwagi z pkt 47.</p>

		propozycji ustawodawczej	że wdrożenie tego artykułu na wczesnym etapie leżałoby w interesie konsumentów, a także pomogłoby osiągnąć cel Ustawy o usługach płatniczych, którym jest wspieranie coraz bardziej powszechnego korzystania z płatności bezgotówkowych oraz ochrona użytkowników usług płatniczych (przede wszystkim konsumentów). Biorąc pod uwagę fakt stosowania limitów opłat interchange w odniesieniu do transakcji regulowanych, próżno szukać podstaw do obciążania w dalszym ciągu transakcji regulowanych taką dodatkową opłatą.	
74	FK	Art. 1 pkt 13 projektu	Pewne wątpliwości Federacji Konsumentów budzą zaproponowane przepisy Projektu dotyczące sankcji za nieprzestrzeganie zapisów Rozdziału II i Rozdziału III rozporządzenia Parlamentu Europejskiego I Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę, dalej Rozporządzenie, w zakresie realizacji w pełni dyspozycji artykułu 14 Rozporządzenia. Wątpliwości te przykładowo dotyczą objęcia sankcjami odbiorców niewykonujących obowiązków określonych w ust 4 art. 10 Rozporządzenia. Przepis ten nakłada na odbiorców, którzy nie akceptują wszystkich kart lub innych instrumentów płatniczych danego systemu kart płatniczych, obowiązek informowania o tym konsumentów w wyraźny i niebudzący wątpliwości sposób w tym samym czasie, kiedy informują konsumentów o akceptowaniu innych kart i instrumentów płatniczych danego systemu kart płatniczych. Informacje na ten temat mają być w	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zarówno KNF, jak i NBP nie są organami właściwymi do kontroli przestrzegania przepisów prawa przez przedsiębiorstwa niefinansowe. Kognicja ta została przyznana na zasadach ogólnych Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.</p> <p>Rolą organów nadzoru nad rynkiem finansowym będzie jedynie zapewnienie, aby w umowie agenta rozliczeniowego z punktem handlowo-usługowym zawarty był obowiązek wskazania, w pomieszczeniu czy też na stronie internetowej przedsiębiorcy, informacja o sposobach przyjmowania płatności w formie bezgotówkowej.</p> <p>Tym samym, w świetle powyższego, w opinii projektodawcy wydaje się, że kontrola przestrzegania przez przedsiębiorców niefinansowych obowiązku umieszczania informacji o sposobach płatności, powinna być realizowana na podstawie obowiązujących już przepisów prawa, tj. przede</p>

			widoczny sposób eksponowane przy wejściu do sklepu i przy kasie. Prawidłowa realizacja tego obowiązku, wprowadzenie mechanizmu kontrolnego oraz nałożenie na odbiorców sankcji za jego nieprzestrzeganie, ma kluczowe znaczenie dla ochrony interesów konsumentów. Nie mamy pewności czy intencją projektodawcy było nałożenie tego obowiązku na Prezesa Narodowego Banku Polskiego, czy też projektodawca uznaje, że inne przepisy polskiego systemu prawnego będą ten obowiązek realizowały.	wszystkim ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, czy też ustawy o prawach konsumenta.
75	FK	Art. 1 pkt. 14 projektu	Wątpliwości Federacji Konsumentów w zakresie zwolnienia systemów trójstronnych, działających jako czterostronne zostały już wyrażone przy okazji projektu poselskiego ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych, procedowanego obecnie w Sejmie RP (nr druku 3843). Z uwagi na przedłożone wyjaśnienia co do celowości zmiany przedstawione przez Ministerstwo Finansów oraz dalsze obawy Federacji Konsumentów w tym zakresie, prosimy o rozważenie następującej możliwości. Głównym argumentem przemawiającym za zwolnieniem systemów trójstronnych funkcjonujących jako systemy czterostronne, w ocenie Ministerstwa Finansów, jest umożliwienie systemom trójstronnym działającym jako systemy czterostronne, dostosowanie się do wszystkich wymogów Rozporządzenia. Dodatkowymi argumentami jest zwiększenie konkurencyjności pomiędzy już istniejącymi systemami, jak i możliwości rozwoju systemów trójstronnych oraz nowych systemów krajowych. Aby dostosowanie i rozwój były	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z wyjaśnieniami do uwagi z pkt 1, w zakresie 2 części odniesienia.

			<p>możliwe należy czasowo zwolnić te systemy z obowiązków rozdziału II Rozporządzenia. W tym zakresie zaproponowano maksymalny dopuszczony przez Rozporządzenie czas zwolnienia, tj. 3,5 roku. W ocenie Federacji Konsumentów rozważenia wymaga zwolnienie tych systemów ale jedynie na okres jednego roku. Czas ten powinien być wystarczający na dostosowanie systemu do przepisów Rozporządzenia. Dodatkowo w okresie tym systemy te byłyby nieobjęte maksymalnymi stawkami interchange fee, co powinno spowodować oszczędności w stosunku do systemów objętych w pełni wymogami Rozporządzenia. Skrócenie propozycji zwolnienia z 3,5 roku do 1 roku w ocenie Federacji Konsumentów zabezpiecza też interesy konsumentów poprzez zniwelowanie ryzyka wytworzenia przez rynek praktyki, która może się okazać dla konsumentów niekorzystna.</p>	
76	ZPP	Art.179a.	<p>Dotychczasowe projekty nowelizacji ustaw} o usługach płatniczych, w zamierzeniu dostosowujących polskie prawo do przepisów rozdziału 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751, przewidywały skorzystanie z opcji narodowej przewidzianej w art. 1 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia, czyli czasowego wyłączenia trójstronnych systemów kart płatniczych, jeśli udzielają one innym dostawcom usług płatniczych licencji na wydawanie instrumentów płatniczych opartych na karcie lub świadczenie usługi acquiringu w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę, lub na obie te usługi, lub wydają instrumenty płatnicze oparte na</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z wyjaśnieniami do uwagi z pkt 1, w zakresie 2 części odniesienia.</p>

		<p>karcie wraz z partnerem w ramach co-brandingu lub za pośrednictwem agenta. W praktyce oznaczałoby to, że maksymalny pułap opłat interchange (0,2% dla kart debetowych i 0,3% dla kart kredytowych), do 9 grudnia 2018 roku nie dotyczyłby dwóch podmiotów funkcjonujących na polskim rynku: American Express oraz Diners Club. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców jednoznacznie oponował i w dalszym ciągu oponuje przeciwko tej regulacji, tego rodzaju wyłączenie negatywnie wpłynęłoby na konkurencję na rynku (zasady nie byłyby jednakowe dla wszystkich graczy), a dodatkowo spowodowałoby wzrost kosztów obsługi transakcji bezgotówkowych dla pewnych grup przedsiębiorstw. Jak zaznaczono bowiem we wspólnym stanowisku ZPP, Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Izby Gospodarczej Hotelarstwa Polskiego, Rady Przedstawicieli Linii Lotniczych w Polsce „BARIP”, Polskiej Izby Handlu, oraz Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego — dla części przedsiębiorstw, wartość przychodów realizowanych za pomocą kart American Express i Diners Club, stanowi nawet ponad 10% wartości przychodów zrealizowanych za pomocą kart ogółem. Oznacza to, że przewidziany w rozporządzeniu i dotychczasowych projektach ustawy próg (państwa członkowskie mogą skorzystać z opcji narodowej, jeśli transakcje płatnicze realizowane w oparciu o podlegające wyłączeniu systemy, nie przekraczają w ujęciu rocznym 3% wartości wszystkich transakcji realizowanych w oparciu o kartę w skali kraju), nie stanowiłby żadnego zabezpieczenia dla dużej części</p>	
--	--	---	--

		<p>podmiotów, ponieważ relatywnie większą popularność systemów, które mają zostać czasowo wyłączone spod regulacji maksymalnych stawek interchange, można zaobserwować punktowo, w konkretnych branżach (np. lotnicza). Warto zwrócić uwagę na złudny - i z gruntu fałszywy - obraz sytuacji, jaki kreowany był dotychczas przez projektodawcę. Oto w uzasadnieniu do projektu, argumentuje on tezę o konieczności ustanowienia omawianego wyłączenia, m.in. tym, że „mniejsze podmioty nie powinny być traktowane na takich samych zasadach jak dominujące systemy kart płatniczych”, mamy tutaj bowiem do czynienia z dwoma światowymi firmami, działającymi w wielu państwach na całym globie. Projektodawca tymczasem starał się stworzyć wrażenie, jakoby działał w interesie drobnego, lokalnego biznesu — jest to oczywisty fałsz.</p> <p>Ponadto, z obecnej wersji projektu usunięto zapisy dotyczące czasowego wyłączenia spod limitów na stawki interchange dla systemów trójstronnych, ze względu na wprowadzenie wspomnianego wyłączenia do porządku prawnego w ramach projektu poselskiego złożonego przez posłów Platformy Obywatelskiej, a procedowanego w szybkim tempie pod koniec zeszłej kadencji parlamentu. Pragniemy zwrócić uwagę na fakt, że ówczesna opozycja protestowała przeciw dotowaniu biznesu międzynarodowych korporacji kosztem polskich akceptantów, głosując przeciw propozycji wyłączenia systemów trójstronnych spod limitów interchange.</p>	
--	--	---	--

			<p>Tym bardziej dziwi obecna forma projektu przygotowanego przez Ministerstwo Finansów, w której kwestia ta została całkowicie pominięta.</p> <p>Mając na uwadze powyższą argumentację, postulujemy, aby w projekcie dodać zapis o usunięciu art.179a.</p>	
77	MasterCard	Art. 132zp ust. 1	<p><u>Aktualne brzmienie:</u></p> <p>„Art. 132zp</p> <p>1. Organizacja płatnicza, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu kończącym dany kwartał, przekazuje do NBP kwartalne informacje o całkowitej liczbie i wartości przetworzonych i rozliczonych krajowych transakcji płatniczych oraz przekazuje niezwłocznie informacje o zdarzeniach zaistniałych w związku z prowadzeniem schematu płatniczego mających lub mogących mieć negatywny wpływ na sprawne lub bezpieczne funkcjonowanie schematu (incydent), zaistniałych w związku z prowadzeniem schematu płatniczego.”</p> <p><u>Proponowane brzmienie:</u></p> <p>„Art. 132zp</p> <p>1. Organizacja płatnicza, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu kończącym dany kwartał, przekazuje do NBP kwartalne informacje o całkowitej liczbie i wartości przetworzonych i rozliczonych krajowych transakcji płatniczych oraz przekazuje niezwłocznie informacje o zdarzeniach zaistniałych w związku z prowadzeniem schematu płatniczego mających lub</p>	<p>Uwaga niuwzględniona</p> <p>Organ nadzoru powinien być informowany o wszelkich incydentach zaistniałych w związku z funkcjonowaniem schematu. Ewentualne stwierdzenie, że incydent był istotny, może wówczas stanowić podstawę do podjęcia odpowiednich działań przez ten organ, np. wydanie odpowiedniego zalecenia. W przeciwnym przypadku, mogłaby zaistnieć sytuacja, w której podmiot prowadzący schemat uznałby jakieś zdarzenie za nieistotne, podczas gdy w rzeczywistości należałoby uznać je za mogące mieć wpływ na bezpieczne lub sprawne funkcjonowanie schematu, chociażby z uwagi na częstotliwość występowania podobnych zjawisk i wynikające z tego konsekwencje. Zasadniczym celem tego uprawnienia organu nadzoru jest przede wszystkim zapobieganie przypadkom występowania zjawisk niepożądanych, a nie wyciąganie negatywnych skutków, w przypadkach wystąpienia istotnych incydentów. Ponadto uzasadnieniem dla niniejszego rozwiązania prawnego jest również ciągły rozwój cyberprzestępczości, zarówno w zakresie technik ataków, jak również liczby przypadków tego rodzaju przestępstw.</p>

		<p>mogących mieć istotny negatywny wpływ na sprawne lub bezpieczne funkcjonowanie schematu (incydent)., zaistniałych w związku z prowadzeniem schematu płatniczego.”</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>Definicja „incydentu” zawarta w artykule 132zp ust. 1 Projektu jest bardzo szeroka. Przy zachowaniu zaproponowanej definicji, jako „incydent” mogłaby być potraktowana np. sytuacja minimalnego wydłużenia czasu przetwarzania plików, która w praktyce nie ma wpływu na sprawne i bezpieczne funkcjonowanie schematu płatniczego. Z tego względu, w ocenie MasterCard „incydent” powinien zostać zdefiniowany bardziej wąsko, tak aby obowiązkiem raportowania do NBP były objęte jedynie incydenty o poważnych konsekwencjach dla schematu płatniczego, a nie każde zakłócenie „zwykajnego” funkcjonowania schematu, nawet jeśli nie ma ono lub ma nieistotny wpływ na funkcjonowanie tego schematu. W konsekwencji Mastercard stoi na stanowisku, że powinno zostać przyjęte kryterium „istotności” negatywnego wpływu na sprawne lub bezpieczne funkcjonowanie schematu.</p> <p>Rozumiemy, że stosownie do artykułu 132zu pkt. 3) Projektu, szczegółowy zakres informacji, o których mowa, między innymi, w artykule 132zp ust. 1 Projektu, jak również sposób i tryb obowiązku ich przekazywania, zostanie określony przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP. Jednakże, zdaniem MasterCard, kryterium „istotności” dla</p>	
--	--	--	--

			<p>zakwalifikowania danego zdarzenia jako “incydentu”, który musi być niezwłocznie raportowany do NBP, powinno zostać wskazane już w Projekcie.</p> <p>Ponadto, w wyżej wskazanym artykule 132zp ust. 1 Projektu znajduje się niepotrzebne powtórzenie zwrotu „zaistniałych w związku z prowadzeniem schematu płatniczego”. Z tego względu proponujemy usunięcie powyższego powtórzenia.</p>	
78	MasterCard	Art. 5 ust. 3 i 4	<p><u>Aktualne brzmienie:</u></p> <p>„Art. 5 3. Schematy płatnicze, o których mowa w art. 132zn ust. 1 pkt. 2 ustawy zmienianej w art. 1, funkcjonujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie ustawy, przedkładają informację, o której mowa w art. 132zn ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy organizacja płatnicza przekaze Prezesowi NBP informację, o której mowa w art. 132zn ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, może ona prowadzić schemat płatniczy do czasu ostatecznego rozpatrzenia sprawy, zgodnie z art. 132zn ustawy zmienianej w art. 1”</p> <p><u>Proponowane brzmienie:</u></p> <p>„Art. 5 3. Schematy płatnicze, o których mowa w art. 132zn ust. 1 pkt. 2 ustawy zmienianej w art. 1,</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>funkcjonujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie ustawy, przedkładają informację, o której mowa w art. 132zn ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 63 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy organizacja płatnicza przekaze Prezesowi NBP informację, o której mowa w art. 132zn ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, może ona prowadzić schemat płatniczy do czasu ostatecznego rozpatrzenia sprawy, zgodnie z art. 132zn ustawy zmienianej w art. 1”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> W ocenie MasterCard, w stanowiącym przepis przejściowy artykule 5 wydaje się mieć miejsce oczywista niespójność pomiędzy ust. 3 i ust. 4, w zakresie terminu przedłożenia Prezesowi NBP informacji, o której mowa w art. 132zn ust. 2, gdyż w odniesieniu do tej samej sytuacji ust. 3 wskazuje na termin 3 miesięcy, podczas gdy ust. 4 wskazuje na termin 6 miesięcy. Jesteśmy zdania, że logiczne byłoby wskazanie w obydwu wyżej wskazanych ustępach tego samego terminu tj. 6 miesięcy – takiego samego jak w odniesieniu do schematów płatniczych, o których mowa w artykule 5 ust. 1 i 2.</p>	
79	POHiD	Art. 5	<p>Art. 5 Ustawy przewiduje bezwarunkowe zwolnienie trójstronnych schematów płatniczych z obowiązku uzyskania zgody Prezesa NBP na prowadzenie schematu płatniczego. Naszym</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Nie można podzielić poglądu, że zwolnienie trójstronnych schematów płatniczych spod obowiązku uzyskania zgody Prezesa NBP na ich funkcjonowanie</p>

		<p>zdaniem jest to niczym nieuzasadniony przywilej, który niesie za sobą następujące konsekwencje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zachwianie transparentnego modelu nadzoru i kontroli nad schematami płatniczymi działającymi w Polsce na rzecz uprzywilejowania globalnych trójstronnych schematów płatniczych jak Diners Club i American Express. 2. Nieuzasadnione osłabienie narzędzi sprawowania nadzoru systemowego przez Prezesa NBP w stosunku do działających na polskim rynku globalnych trójstronnych schematów płatniczych. 3. Z punktu widzenia polskich akceptantów pozostaje obawa co do skuteczności nadzoru systemowego sprawowanego przez Prezesa NBP w stosunku do globalnych trójstronnych schematów płatniczych obecnych na naszym rynku. 4. Wszelkie wyłączenia spod jednolitych procedur stanowi niebezpieczny precedens w dążeniu do kolejnych wyjątków skutkujących ostatecznie osłabieniem krajowego nadzoru nad globalnymi schematami płatniczymi, w tym trójstronnymi. 5. Wprowadzenie tego typu bezwarunkowych zwolnień może nie pozwolić osiągnąć zasadniczych celów nadzoru systemowego nad schematami płatniczymi w Polsce, tj. zapewnienie sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania polskiego schematu płatniczego, w tym celu określonego w rozporządzeniu MIF równego traktowania pozostałych schematów płatniczych działających na polskim rynku. <p>Niestety to rozwiązanie wpisuje się w specjalne</p>	<p>spowoduje nieuzasadnione uprzywilejowanie tej grupy podmiotów. Przede wszystkim takie rozwiązanie jest podyktowane względami praktycznymi. Zasadniczo bowiem trójstronne schematy, same świadcząc usługi płatnicze wydawania instrumentów płatniczych oraz akceptowania ich, są zobowiązane do uzyskania zezwolenia KNF, organu nadzoru ostrożnościowego. Zgodnie z propozycją Prezes NBP będzie posiadał inne narzędzia sprawowania skutecznego nadzoru z punktu widzenia roli banku centralnego w obszarze funkcjonowania systemu płatniczego i jego elementów (tu: schematów). Przede wszystkim będzie miał możliwość dokonania oceny funkcjonowania takiego schematu, a w przypadku stwierdzenia ewentualnych nieprawidłowości, możliwe będzie podjęcie stosownych działań, w tym wydawanie zaleceń. W skrajnych przypadkach możliwe będzie również wstrzymanie funkcjonowania takiego schematu. Tym samym, w ocenie projektodawcy, proponowane rozwiązanie regulacyjne, w tym zakresie, jest proporcjonalne, mając na względzie aktualny reżim prawny polskiego i europejskiego rynku usług płatniczych i wystarczające do osiągnięcia celów nadzorczych.</p> <p>Odnosząc się natomiast do części uwagi dotyczącej czasowego zwolnienia z obowiązku stosowania limitu stawki opłaty interchange fee (IF) przez trójstronne schematy płatnicze, funkcjonujące jako czterostronne, projektodawca pragnie zauważyć, że materia ta została już uregulowana przez polskiego ustawodawcę na podstawie ostatniej nowelizacji ustawy o usługach płatniczych, jak słusznie zauważył wnoszący uwagę, tym samym kwestia ta była już przedmiotem dyskusji</p>
--	--	--	---

		<p>traktowanie globalnych trójstronnych schematów płatniczych przez polskiego ustawodawcę, co miało również miejsce przy ostatniej nowelizacji ustawy o usługach płatniczych (Dz. U. 2015 poz. 1764 z 17 listopada 2015) w postaci wyłączenia ich spod maksymalnych stawek opłaty interchange, mimo licznych protestów środowiska polskich akceptantów wyrażonego min. we wspólnym stanowisku podpisanym przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji - Związek Przedsiębiorców i Pracodawców - Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego - Rada Przedstawicieli Linii Lotniczych w Polsce „BARIP” - Polska Izba Handlu - Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego <p>Uważamy, że nietrafne są argumenty podnoszone przez zwolenników tego rozwiązania mówiące, że wyłączenie globalnych trójstronnych schematów płatniczych jest niezbędne ze względu na budowanie konkurencji wobec dominujących systemów VISA i MasterCard lub potrzebę wsparcia inicjatyw sektora finansowego w zakresie budowy krajowego systemu płatniczego. Oba te argumenty są błędne z następujących względów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyłączenie na tę chwilę obejmuje schematy Diners Club i American Express, które wydają karty płatnicze premium o najwyższych opłatach na rynku, w granicach 1,6% od transakcji. 	<p>oraz odpowiednio rozważone zostały interesy wszystkich stron. Uznając wówczas takie rozwiązanie za celowe, aktualnie projektodawca nie zamierza negować ustaleń uprzedniego procesu legislacyjnego. Niezależnie od powyższego, należy wskazać, że wbrew twierdzeniom wnoszącego uwagę, nie ma zagrożenia diametralnej zmiany struktury w zakresie funkcjonujących w obrocie kart płatniczych, poprzez istotne zwiększenie liczby kart, które obarczone są wyższymi stawkami IF. Przede wszystkim zwolnienie jest uwarunkowane prowadzeniem działalności w niewielkiej skali, tj. 3% udziału w rynku. Przekroczenie tego limitu łączyć się będzie z automatycznym obowiązywaniem limitu opłaty IF, według stawek z rozporządzenia 2015/751 (również „rozporządzenie MIF”). Ponadto akceptant ma zawsze możliwość pobierania dodatkowej opłaty z tytułu transakcji kartą płatniczą, wobec której limit opłaty IF nie ma zastosowania, jak również może nie akceptować instrumentów płatniczych danej organizacji płatniczej. Tym samym, z uwagi na powyższe aspekty, nie wydaje się, aby istniała potrzeba interwencji legislacyjnej w niniejszym zakresie.</p>
--	--	--	--

			<p>Tymczasem rozwój obrotu bezgotówkowego w Polsce opiera się głównie na kartach debetowych o maksymalnej stawce opłaty interchange 0,2% od transakcji. Zatem Diners Club i American Express nie mogą stworzyć istotnej konkurencji dla dominujących na rynku schematów płatniczych;</p> <ul style="list-style-type: none"> • z wypowiedzi przedstawicieli globalnych trójstronnych schematów płatniczych wynika, że okres wyłączenia spod stawek maksymalnych interchange wykorzystują, by zmienić swój model biznesowy: z częściowo podlegającego stawkom maksymalnym opłaty interchange na model w pełni trójstronny, wolny od wszelkich ograniczeń w zakresie ustalania wysokości opłat od swoich kart. Więc trudno w tym wypadku mówić o pozytywnej zmianie dla rynku; • dla akceptantów nie do przyjęcia jest umożliwienie dwóm globalnym schematom płatniczym pobierania wysokich opłat w celu zmiany modelu biznesowego. Mówiąc wprost, prawo umożliwi finansowanie przez polskie firmy zmian w globalnych zagranicznych systemach płatniczych mogących spokojnie samodzielnie sfinansować zmiany we własnych firmach; • dla akceptantów również nie do przyjęcia jest umożliwienie bankom i wspomnianym globalnym trójstronnym schematom płatniczym powrotu do modelu wysokich opłat dla wydawców (np. banków lub innych instytucji płatniczych), czyli wypieranie z portfela 	
--	--	--	---	--

			<p>wydawców tańszych kart płatniczych poprzez zmianę na droższe dla rynku karty systemów Diners Club i American Express;</p> <ul style="list-style-type: none">• inicjatywa budowy krajowego schematu płatniczego musi być oparta przede wszystkim o atrakcyjność takiego systemu dla akceptantów i konsumentów. W wypadku akceptantów o tej atrakcyjności decyduje rachunek ekonomiczny dla którego benchmarkiem są karty objęte regulacją dotyczącą maksymalnej wysokości interchange 0,2% i 0,3% w chwili obecnej. Jednocześnie przypominam, że już na naszym rynku jest podmiot posiadający zezwolenie Prezesa NBP na prowadzenie schematu płatniczego, tj. Polski System Płatniczy (PSP).• wyłączenie globalnych trójstronnych schematów płatniczych nie jest wbrew pozorom ułatwieniem dla powstania polskiej karty płatniczej, jako że:• konkurencją dla dwóch dominujących czterostronnych schematów płatniczych VISA i MasterCard, wydających powszechne karty debetowe (pierwsza karta do rachunku), może być jedynie schemat czterostronny a nie trójstronny wydający karty związane z produktem kredytowym (karta klubowa)• objęte wyłączeniem systemy Diners i American Express nie są zainteresowane budowaniem na rynku polskim schematu wydającego kartę krajową, ponieważ ich model biznesowy jest oparty	
--	--	--	---	--

			<p>Czemu zatem ma służyć wspomniane wyłączenie globalnych schematów Diners Club i American Express spod zgody Prezesa NBP czy spod regulacji maksymalnej stawki opłaty interchange? Naszym zdaniem na pewno nie służy budowaniu efektywnej konkurencji wobec wiodących systemów VISA i MasterCard. Tak naprawdę przyczyni się do zwiększania na rynku ilości najdroższych i ekskluzywnych kart premium oraz do zmiany modelu biznesowego wspomnianych schematów kosztem polskich akceptantów (ucieczka z wydanych już kart objętych regulacją w kierunku wydawania nowych kart nie objętych regulacją maksymalnej stawki opłaty interchange).</p>	
Uwagi ogólne				
	<ol style="list-style-type: none"> 1. POHiD 2. ZPP 3. IGHP 4. BARIP 5. PIH 6. POPiHN 		<p>W imieniu organizacji zrzeszających akceptantów płatności kartowych na rynku polskim, chcielibyśmy zwrócić uwagę, iż propozycja wykluczenia systemów trójstronnych spod maksymalnych stawek opłaty interchange jest rozwiązaniem niekonsultowanym z rynkiem, które umożliwić będzie dwóm organizacjom kartowym działającym w Polsce w systemie quasi-trójstronnym stosowanie nieograniczonych stawek interchange dla płatności kartowych z użyciem instrumentów płatniczych z logo tychże organizacji.</p> <p>Niniejszym apelem, wnosimy o rozważenie argumentacji przemawiającej za niewyłączeniem systemów trójstronnych spod maksymalnych stawek opłat interchange.</p> <p>Brak potrzeby wprowadzania wyłączenia dla</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z wyjaśnieniami do uwagi z pkt 1, w zakresie 2 części odniesienia.</p>

		<p>systemów trójstronnych ze względu na pozytywny efekt w zakresie rozwoju obrotu bezgotówkowego:</p> <ul style="list-style-type: none">- 4% wzrost ilości kart płatniczych porównanie grudzień 2014 r. do grudnia 2013 r. ,- 25 % wzrostu liczby transakcji bezgotówkowych w 2014 r., 17% wzrost liczby akceptantów w 2014 r.,- 22% wzrost liczby terminali POS porównanie grudzień 2014 r. do grudnia 2013 r. <p>Wyłączenie systemów trójstronnych spod regulacji ustawowej może odnieść odwrotny skutek, umożliwiając wzrost udziału w rynku kart o najwyższych kosztach oraz powrót (w niektórych segmentach rynku oraz bankach) do polityki budowania portfela kart opartych na instrumentach płatniczych o wysokich marżach (najbardziej korzystnych dla banków).</p> <p>Pragniemy zwrócić uwagę, iż stworzona Rozporządzeniem unijnym możliwość wyłączenia systemów trójstronnych spod określonego w Rozporządzeniu reżimu dot. opłat interchange, sprowadza się w praktyce polskiej do wyłączenia dwóch organizacji kartowych - Diners Club i American Express. Wyłączenia tego próbuje się dokonać bez przeprowadzenia pełnej analizy wpływu omawianego wyłączenia na wszystkie branże, w których wykorzystywane są karty tych organizacji. W konsekwencji, skutkować to może negatywnym wpływem tego rozwiązania na niektóre branże, w postaci istotnego wzrostu opłat z tytułu akceptacji tych kart w tych branżach.</p>	
--	--	---	--

		<p>Zwracamy uwagę, iż karty systemów trójstronnych są wykorzystywane w szczególności w branży turystycznej, gastronomicznej i hotelarskiej. Na przykładzie danych jednej ze spółek branży hotelarskiej zrzeszonej w Izbie Gospodarczej Hotelarstwa Polskiego, można wskazać, że wartość przychodów zrealizowanych za pomocą kart Diners Club i American Express stanowiła 11,8 % całkowitej wartości przychodów zrealizowanych za pomocą wszystkich kart. Tak wysoki udział w transakcjach opłacanych kartami Diners Club i American Express znacznie przekracza przyjęty w projekcie ustawy próg 3% udziału w przychodach, warunkujący czasowe wyłączenie systemów trójstronnych spod reżimu dot. wysokości opłat interchange. Ponadto, ponoszone przez tę spółkę opłaty związane z korzystaniem przez gości z kart wskazanych wyżej dwóch organizacji, w stosunku do adekwatnych opłat na rzecz organizacji Visa i Mastercard, były około dziesięciokrotnie wyższe (Visa i Mastercard - ok. 0,3%; Diners Club i American Express - 3%).</p> <p>Również w branży lotniczej udział systemów trójstronnych kształtuje się w granicach 10%. Przedsiębiorcy w branży lotniczej to nie tylko linie lotnicze, ale też szereg agencji pośredniczących w transakcjach zakupu biletów lotniczych.</p> <p>Dane te w sposób jednoznacznych wskazują na nieadekwatność informacji przedstawionych w projekcie zmiany ustawy o usługach płatniczych w stosunku do przykładowo podanej wyżej, rzeczywistej sytuacji w reprezentowanych przez</p>	
--	--	---	--

		<p>IGHP oraz BARIP branżach.</p> <p>Warto też zauważyć, że akceptanci z sektora małych i średnich przedsiębiorców nie mają możliwości prowadzenia samodzielnych negocjacji z organizacjami kartowymi, szczególnie na rynku, na którym konkurencja powszechnie akceptuje płatności kartami trójstronnymi.</p> <p>Na koniec należy podkreślić, że głównym celem działań europejskich organów ustawodawczych w zakresie kart płatniczych i kredytowych jest łagodzenie obciążeń rynku opłatami z tytułu korzystania z tanich kart. Natomiast proponowane zmiany ustawy o usługach płatniczych zmierzają w odwrotnym kierunku, uprzywilejowując dodatkowo niektórych uczestników rynku, pod hasłem niewłaściwie pojętego rozwoju konkurencji.</p> <p>Stoimy na stanowisku, że jeżeli ustawodawca, zarówno polski, jak i europejski, zdecydowali się na regulowanie rynku poprzez ustanawianie maksymalnego pułapu opłat interchange, to wszyscy gracze na tym rynku powinni działać na tych samych zasadach i warunkach.</p> <p>Rozwiązania zaproponowane w projekcie poselskim pozwalają również sądzić, że w Polsce promuje się rozwiązania mające na celu ułatwienie prowadzenia działalności biznesowej tylko dwóm podmiotom wymienionym z nazwy w uzasadnieniu do projektu poselskiego, nie licząc się ze zdaniem pozostałych uczestników rynku obrotu bezgotówkowego, na których proponowane wyłączenie będzie miało najbardziej negatywny</p>	
--	--	--	--

		<p>wpływ.</p> <p>Mając również na uwadze publiczny apel Pani Premier o to aby „nie robić prawa na kolanie”, wzywamy do konsekwentnej jego realizacji, poprzez niedopuszczanie do procedowania projektów aktów prawnych bez udziału adresatów podejmowanych inicjatyw legislacyjnych, jak również bez jakichkolwiek badań dotyczących możliwego wpływu proponowanych rozwiązań zarówno na akceptantów płatności bezgotówkowych, konsumentów, jak też na sam rozwój lub potencjalne zahamowanie rozwoju obrotu bezgotówkowego w Polsce.</p> <p>W związku z powyższym, zwracamy się do Wysokiej Izby o niewyłączenie systemów trójstronnych spod maksymalnych stawek opłat interchange.</p>	
Visa Europe		<p>Visa Europe przyjmuje do wiadomości ustanowienie dwóch organów nadzorczych mających nadzorować stosowanie i egzekwowanie przepisów Rozporządzenia MIF w Polsce, tj.: Komisji Nadzoru Finansowego ("KNF") w odniesieniu do instytucji płatniczych oraz Prezesa Narodowego Banku Polskiego ("NBP") w odniesieniu do schematów płatniczych. Jednak, Visa Europe obawia się, że może to powodować trudności po stronie Visa Europe i jej członków, w przypadku wydawania sprzecznych opinii, interpretacji lub obowiązków przez KNF i NBP.</p> <p>Visa Europe z zadowoleniem przyjmuje proponowane wymogi w zakresie nadzoru, to</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podział organizacji nadzoru w Polsce w przedmiocie zapewnienia egzekwowalności rozporządzenia (UE) 2015/751, zasadniczo został zaproponowany przy uwzględnieniu charakteru organizacji krajowego rynku finansowego oraz różnorodności podmiotów objętych zakresem unijnej regulacji. Rozwiązanie takie jest zgodne z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/751, który uprawnia Państwa Członkowskie do wyznaczenia więcej niż jednego organu właściwego w sprawie zapewnienia egzekwowalności przepisów tego rozporządzenia.</p> <p>Dostawcy usług płatniczych podlegają w Polsce nadzorowi KNF, który już jest wyposażony w</p>

		<p>znaczy, że poprawiony projekt uznaje fakt, iż międzynarodowe schematy płatnicze już będące pod nadzorem innego europejskiego organu nadzoru, tj. Eurosystemu i Europejskiego Banku Centralnego i Bank of England w przypadku Visa Europe, co do zasady są zwolnione z obowiązku uzyskania zgody NBP na funkcjonowanie w Polsce. Odmienna sytuacja stanowiłaby nakładanie się na siebie wymogów w zakresie nadzoru i wychodziłaby poza praktyki nadzorcze Europejskiego Banku Centralnego i Bank of England.</p> <p>Jednakże, Visa Europe nadal stanowczo nie podziela stanowiska, zgodnie z którym realizacja Rozporządzenia MIF jest wykorzystywana jako uzasadnienie przyznania Prezesowi NBP szerokich kompetencji nadzorczych nad schematami płatniczymi. Nie ma potrzeby, aby NBP posiadał ogólne kompetencje nadzorcze w celu realizacji swoich funkcji polegających na monitorowaniu i egzekwowaniu zgodności z przepisami Rozporządzenia MIF. Nie tylko jest to regulacja dysproporcjonalna, ale również będzie powodować rozbieżności z dotychczasowymi ramami nadzoru europejskiego, w szczególności dla ogólnoeuropejskich schematów płatniczych takich jak Visa Europe. Visa Europe stoi na stanowisku, że nadzór i przestrzeganie przepisów Rozporządzenia MIF są w istocie odrębnymi zagadnieniami i powinny być przedmiotem odrębnych konsultacji.</p> <p>Ponadto, uznając zasadę, że międzynarodowe</p>	<p>instrumentarium niezbędne do zapewnienia zgodności ich funkcjonowania z przepisami prawa. Tym samym naturalne wydaje się, aby tę sferę pozostawić w gestii KNF. Z kolei systemy kart płatniczych, dotąd niepodlegające w Polsce nadzorowi, tworzą infrastrukturę, która pozostaje w ścisłym zainteresowaniu banków centralnych, z uwagi na ich wpływ na ryzyko systemowe, wpływ na funkcjonowanie systemu płatniczego czy też zaufanie do waluty. Tym samym wydaje się, że pomimo wydzielenia tej części podmiotowej rozporządzenia (UE) 2015/751 pod nadzór banku centralnego, zapewni to efektywniejsze funkcjonowanie regulacji w obrocie prawnym.</p> <p>Wydaje się, że propozycja legislacyjna, uwzględniająca przyjęty podział nadzoru, nie powinna rodzić ryzyka prawnego, w postaci odmiennego podejścia organów nadzoru do wspólnej sfery funkcjonowania podmiotów i systemów na rynku usług płatniczych. Niemniej projektodawca dokona modyfikacji projektu ustawy, tak aby podnoszone przez wnoszącego uwagę wątpliwości nie powstały na gruncie funkcjonowania regulacji.</p> <p>Aktualne w niniejszym zakresie pozostają również wyjaśnienia do uwagi z pkt 3.</p>
--	--	--	--

			<p>schematy płatnicze mogą być nadzorowane przez inny właściwy organ nadzoru w Unii Europejskiej, taki jak Europejski Bank Centralny, Visa Europe stoi na stanowisku, że takie podmioty nie powinny podlegać dodatkowym wymogom w zakresie przekazywania informacji dotyczących nadzoru, wychodzącym poza wymogi określone w Rozporządzeniu MIF.</p>	
--	--	--	--	--

2. Omówienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym².

Projekt został skierowany do konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym równocześnie ze skierowaniem go na Komitet Stały Rady Ministrów

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w ww. trybie.

(nazwa podmiotu, który zgłosił zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa wraz z podaniem daty zgłoszenia; wpisu należy dokonać według kolejności wpływu zgłoszeń)

² W przypadku braku konieczności zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym należy wpisać „nie dotyczy”

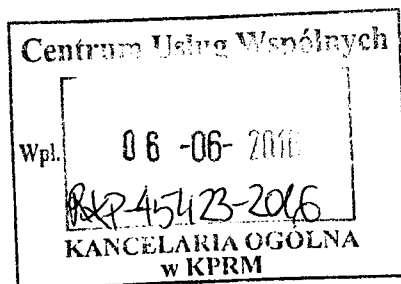

Warszawa, 3 czerwca 2016 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1290.2015 / 11 / rj

dot.: RM-10-59-16 z 1 czerwca 2016 r.

KPRM

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach
płatniczych oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego
do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Aleksander Stepkowski

Do wiadomości:

Pan Paweł Szafamacha
Minister Finansów

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW

z dnia

w sprawie kryteriów oceny schematu płatniczego, szczegółowego zakresu informacji zawartych we wnioskach, o których mowa w art. 132zn ust. 1 i art. 132zo ust. 3 ustawy o usługach płatniczych oraz dokumentów dołączanych do tych wniosków, szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju dokumentów przekazywanych do Narodowego Banku Polskiego w przypadku, o którym mowa w art. 132zo ust. 2 ustawy o usługach płatniczych oraz szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w art. 132zr ust. 1 i 3 ustawy o usługach płatniczych

Na podstawie art. 132zw ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) kryteria oceny schematu płatniczego;
- 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o wydanie zgody na prowadzenie schematu płatniczego, o których mowa w art. 132zn ust. 1 i art. 132zo ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zwanej dalej „ustawą” oraz dokumentów dołączanych do tych wniosków;
- 3) szczegółowy zakres informacji oraz rodzaj dokumentów przekazywanych do Narodowego Banku Polskiego w przypadku, o którym mowa w art. 132zo ust. 2 ustawy;
- 4) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w art. 132zr ust. 1 i 3 ustawy.

§ 2. Prezes Narodowego Banku Polskiego dokonuje oceny zasad funkcjonowania schematu płatniczego w oparciu o ustalenia, czy zasady te:

- 1) są zgodne z ustawą i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1916, z 2015 r. poz. 1764, 1830 i 1893 oraz z 2016 r. poz.

płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2015/751”;

- 2) precyzyjnie określają prawa i obowiązki organizacji płatniczej, uczestników, użytkowników usług płatniczych oraz podmiotów, którym powierzone zostały zadania związane z funkcjonowaniem schematu płatniczego, w tym dostawców infrastruktury technicznej;
- 3) w zakresie dostępu do schematu płatniczego określone zostały według obiektywnych, równych i proporcjonalnych kryteriów;
- 4) uwzględniają plan ciągłości działania schematu płatniczego, umożliwiający utrzymanie funkcji krytycznych schematu;
- 5) w zakresie zarządzania ryzykiem zapewniają sprawność i bezpieczeństwo funkcjonowania schematu płatniczego oraz systemów płatności i innych schematów, z którymi jest powiązane funkcjonowanie schematu płatniczego oraz określają czy informacja o występującym w schemacie ryzyku jest przekazywana uczestnikom oraz użytkownikom usług płatniczych;
- 6) w zakresie związanym z funkcjonowaniem instrumentów płatniczych zapewniają zabezpieczenie interesów użytkowników, w tym przez zapewnienie ochrony tajemnicy, o której mowa w art. 11 ust. 3 ustawy, w szczególności wrażliwych danych płatniczych oraz w odpowiedni sposób zabezpieczają przed nieuprawnionym użyciem instrumentu płatniczego przez osobę trzecią;
- 7) zapewniają monitorowanie transakcji płatniczych;
- 8) zapewniają przejrzystość przepływu środków pieniężnych;
- 9) zapewniają sprawność i bezpieczeństwo przetwarzania, rozliczania i rozrachunku zleceń płatniczych składanych przy użyciu instrumentów płatniczych;
- 10) nie powodują zagrożeń dla stabilności systemu płatniczego;
- 11) zapewniają skuteczność, rzetelność i przejrzystość zarządzania schematem;
- 12) w zakresie systemu informatycznego i stosowanych technologii zapewniają:
 - a) odpowiedni poziom niezawodności tych systemów informatycznych i stosowanych technologii,
 - b) właściwe zabezpieczenie przed nieuprawnionym dostępem lub ingerencją z zewnątrz,
 - c) integralność i bezpieczeństwo przetwarzanych informacji, w tym przez stosowanie bezpiecznych, szyfrowanych kanałów komunikacji.

§ 3. Informacje zawarte we wniosku, o którym mowa w art. 132zn ust. 1 ustawy, oraz dokumenty dołączane do niego, obejmują:

- 1) dane o nazwie schematu płatniczego i rodzajach wydawanych instrumentów płatniczych;
- 2) wskazanie walut, w których będzie przeprowadzane przetwarzanie i rozliczanie transakcji płatniczych;
- 3) regulacje wewnętrzne regulujące zasady funkcjonowania schematu płatniczego;
- 4) procedurę przystąpienia, uczestnictwa i wystąpienia uczestnika w ramach schematu płatniczego;
- 5) procedurę udostępniania uczestnikom zasad funkcjonowania schematu płatniczego;
- 6) dane o podmiotach, z którymi organizacja płatnicza współpracuje w zakresie funkcjonowania schematu płatniczego;
- 7) dane o nazwie i siedzibie każdego podmiotu, który jest odpowiedzialny za określone działanie schematu płatniczego, funkcji, za które odpowiedzialny jest dany podmiot oraz zakresie odpowiedzialności danego podmiotu;
- 8) dane o infrastrukturze, systemach płatności i schematach płatniczych, z którymi będzie związane funkcjonowanie schematu, a także podmiocie obsługującym transakcje, w rozumieniu art. 2 pkt 28 rozporządzenia (UE) 2015/751, jeżeli schemat płatniczy jest czterostronnym systemem kart płatniczych, o którym mowa w art. 2 pkt 17 rozporządzenia (UE) 2015/751;
- 9) sposób rozliczania i rozrachunku transakcji wynikających z funkcjonowania schematu płatniczego;
- 10) dane o przepływie środków pieniężnych pomiędzy podmiotami uczestniczącymi w schemacie oraz użytkownikami usług płatniczych;
- 11) dane o strukturze organizacyjnej organizacji płatniczej, wraz ze schematem graficznym;
- 12) procedurę identyfikowania i rozwiązywania konfliktu interesów członków zarządu i innych pracowników organizacji płatniczej w związku z funkcjonowaniem schematu płatniczego;
- 13) rozwiązania organizacyjne funkcjonujące w ramach organizacji płatniczej w zakresie struktury i procedur podejmowania decyzji dotyczącej działalności polegającej na przetwarzaniu transakcji płatniczych oraz sposób ustalania kosztów tej działalności, jeżeli działalność ta nie została powierzona podmiotowi trzeciemu;
- 14) zasady i tryb nawiązywania współpracy z akceptantami w ramach schematu płatniczego;

- 15) zasady związane z postępowaniem reklamacyjnym w ramach schematu płatniczego;
- 16) politykę zarządzania ryzykiem, w tym zidentyfikowanych rodzajów ryzyka, zasad przekazywania informacji uczestnikom i użytkownikom o ryzyku, procedury aktualizacji polityki zarządzania ryzykiem;
- 17) procedurę postępowania w przypadku wystąpienia incydentu;
- 18) procedurę monitorowania i rejestrowania transakcji płatniczych;
- 19) zasady związane z funkcjonowaniem instrumentu płatniczego, w szczególności wskazujące na proces wydania, przekazywania użytkownikom indywidualnych zabezpieczeń, określania limitów transakcji, blokowania i odblokowywania instrumentu, wygaszania sesji, nieudanych prób logowania, inicjowania transakcji, przetwarzania transakcji, przekazywania użytkownikom informacji o transakcjach, proces wycofania instrumentu z obrotu;
- 20) zasady wydawania i akceptowania instrumentów płatniczych;
- 21) zasady związane z ochroną tajemnicy, o której mowa w art. 11 ust. 3 ustawy, w tym ochroną wrażliwych danych płatniczych;
- 22) wskazanie zidentyfikowanych funkcji krytycznych oraz planu ciągłości działania;
- 23) wskazanie rozwiązań technologicznych, z uwzględnieniem architektury systemów informatycznych, w tym:
 - a) produkcyjnego i zapasowego środowiska teleinformatycznego,
 - b) zabezpieczeń technicznych i narzędzi,
 - c) sposobu monitorowania transakcji,
 - d) przepływu danych,
 - e) stosowanego oprogramowania,
 - f) bezpieczeństwa danych i systemów;
- 24) sposób udzielania personelowi organizacji płatniczej dostępu do systemów teleinformatycznych i innych zasobów, na których są przechowywane lub procesowane dane objęte tajemnicą płatniczą;
- 25) metodykę przeprowadzania testów bezpieczeństwa systemów informatycznych;
- 26) zasady dotyczące funkcjonowania systemu opłat, innych niż opłata interchange i opłata systemowa, i kar w relacjach pomiędzy wszystkimi podmiotami w prowadzonym schemacie płatniczym;
- 27) rodzaje i stawki opłat obowiązujących w ramach prowadzonego schematu płatniczego, w tym dotyczące opłaty systemowej;

28) sposób naliczania opłaty systemowej.

§ 4. Jeżeli schemat płatniczy jest jednocześnie systemem kart płatniczych, dokumenty i informacje dołączane do wniosku, o którym mowa w art. 132zn ust. 1, obejmują także:

- 1) ustaloną stawkę opłaty interchange z tytułu pojedynczej transakcji płatniczej oraz zasady naliczania tej opłaty; jeżeli w ramach schematu płatniczego stosowane są niejednolite opłaty interchange – wskazanie przedziału stosowanych stawek;
- 2) sposób naliczania opłaty z tytułu kompensaty netto, przy uwzględnieniu wysokości ustalonych stawek dla każdego rodzaju instrumentu, w podziale na waluty;
- 3) sposób rozdzielności systemu kart płatniczych i podmiotów obsługujących transakcje, o której mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2015/751.

§ 5. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 132zo ust. 2, organizacja płatnicza dołącza dokumenty i informacje obejmujące:

- 1) potwierdzenie dokonania oceny zasad funkcjonowania schematu płatniczego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) dokumentację, która została poddana ocenie przez odpowiedni organ nadzoru państwa członkowskiego lub odpowiedni organ Unii Europejskiej;
- 3) dane i procedury, o których mowa w § 3 pkt 1, 2, 5, 15, 21.

2. Jeżeli schemat płatniczy jest jednocześnie systemem kart płatniczych, organizacja płatnicza przekazuje informacje i dokumenty, o których mowa w § 4.

§ 6. 1. Organizacja płatnicza przekazuje informacje o całkowitej liczbie i wartości przetworzonych i rozliczonych krajowych transakcji płatniczych, o których mowa w art. 132zr ust. 1 ustawy, w tym informacje o nieautoryzowanych transakcjach płatniczych, z uwzględnieniem podziału w zakresie:

- 1) rodzaju instrumentu płatniczego;
- 2) urzędzeń bądź aplikacji, za pośrednictwem których inicjowana jest transakcja płatnicza;
- 3) waluty rozliczeniowej.

2. Informacja o zdarzeniach, o których mowa w art. 132zr ust. 1 ustawy, obejmuje:

- 1) nazwę schematu płatniczego oraz organizacji płatniczej;
- 2) opis zdarzenia, ze wskazaniem:
 - a) daty i godziny wystąpienia zdarzenia,
 - b) daty i godziny zakończenia zdarzenia,
 - c) daty i godziny wykrycia zdarzenia,

- d) przyczyny zdarzenia,
 - e) wpływu zdarzenia na funkcjonalność operacyjną schematu płatniczego, ze wskazaniem czasu niedostępności,
 - f) opisu przebiegu zdarzenia;
- 3) opis skutku zdarzenia;
 - 4) opis działania podjętego w celu usunięcia zdarzenia;
 - 5) planowane działania w celu zapobieżenia wystąpieniu podobnych przypadków w przyszłości.

§ 7. Organizacja płatnicza przekazuje informacje w zakresie stosowanych wysokości opłat interchange, o których mowa w art. 3 i art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/751, z uwzględnieniem podziału w zakresie:

- 1) rodzaju i nazwy instrumentu płatniczego;
- 2) waluty rozliczeniowej;
- 3) wartości wykonanych transakcji płatniczych;
- 4) całkowitej wartości naliczonych opłat z tytułu opłaty interchange;
- 5) całkowitej wartości naliczonych opłat z tytułu kompensaty netto;
- 6) całkowitej wartości naliczonej opłaty systemowej;
- 7) maksymalnej zastosowanej procentowej wartości stawki interchange z tytułu pojedynczej transakcji;
- 8) liczby wykonanych transakcji.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 132zw ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, kryteriów oceny schematu płatniczego, szczegółowego zakresu informacji zawartych we wnioskach, o których mowa w art. 132zn ust. 1 i art. 132zo ust. 3 ustawy oraz dokumentów dołączanych do tych wniosków, szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju dokumentów przekazywanych do Narodowego Banku Polskiego w przypadku, o którym mowa w art. 132zo ust. 2 ustawy oraz szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w art. 132zr ust. 1 i 3 ustawy.

Przy wydaniu niniejszego rozporządzenia minister właściwy do spraw instytucji finansowych kieruje się koniecznością zapewnienia prawidłowości, bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania schematu płatniczego oraz infrastruktury, systemów płatności i schematów płatniczych powiązanych oraz koniecznością zapewnienia kompletności i wiarygodności przekazywanych informacji i dokumentów.

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie, są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej, tj. do sprawowania przez Prezesa NBP nadzoru systemowego nad schematami płatniczymi, wprowadzonego nowelizacją ustawy.

§ 1 projektu rozporządzenia określa jego zakres przedmiotowy.

W § 2 wskazano szczegółowe wytyczne w oparciu, o które Prezes NBP dokonuje oceny zasad funkcjonowania schematu płatniczego. Te szczegółowe wytyczne precyzują trzy kryteria ogólne dokonywanej oceny schematu, wskazane w art. 132zn ust. 5 ustawy tj.: zgodność z prawem, bezpieczeństwo i sprawność funkcjonowania schematu płatniczego.

Wśród wytycznych szczegółowych oceny schematu wskazano m.in. na brak zagrożenia dla stabilności systemu płatniczego, gdyż wprowadzony nowelizacją ustawy nadzór nad funkcjonowaniem schematów płatniczych jest konsekwencją jednego z głównych zadań NBP, polegającego na działaniu na rzecz stabilności systemu płatniczego. Ponadto zasady

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1916, z 2015 r. poz. 1764, 1830 i 1893 oraz z 2016 r. ...

funkcjonowania schematu powinny chronić również interesy użytkowników instrumentów płatniczych wydawanych i akceptowanych w ramach schematu, a także zapewniać prawidłowe rozliczanie i rozrachunek transakcji płatniczych, dokonywane w systemach płatności powiązanych ze schematem.

§ 3 projektu określa zakres informacji, jakie powinny znaleźć się w dokumentach dołączanych do wniosku o wydanie zgody na prowadzenie schematu płatniczego lub zgody na zmianę w jego funkcjonowaniu, składanego zgodnie z art. 132zn ust. 1 ustawy. Wskazany w przepisie zakres informacji ma dać podstawę do dokonania oceny zgodności z prawem, sprawności i bezpieczeństwa funkcjonowania schematu płatniczego, w tym ustalenia, czy funkcjonowanie systemu nie stwarzania zagrożeń dla uczestników oraz dla stabilności systemu płatniczego. Informacje dotyczą zasad funkcjonowania samego schematu, jak i zasad współpracy schematu z innymi podmiotami, w tym systemami płatności, w których dokonywany będzie rozliczanie i rozrachunek transakcji, współpracy z innymi schematami oraz współpracy z akceptantami. Zgodnie z wytycznymi, w oparciu o które niniejsze rozporządzenie ma zostać wydane, obejmujące również zapewnienie przez schemat płatniczy prawidłowości działania powiązanych systemów płatności, w zakresie przekazywanych zgodnie z § 3 informacji, zawarto także zasady rozliczania i rozrachunku transakcji, co odbywa się w systemach płatności.

§ 4 dotyczy wyłącznie schematów płatniczych będących systemami kart płatniczych. W przypadku tego rodzaju schematów obok informacji, o których mowa w § 3, organizacje kartowe będą przekazywać do NBP również informacje w zakresie stosowanych w ramach systemu stawek i zasad pobierania opłaty interchange fee oraz zasad rozdzielności systemu i podmiotów obsługujących transakcje przetwarzanych w tym systemie.

W § 5 rozporządzenia określono zakres informacji, jakie mają być przekazywane do Prezesa NBP przez organizacje płatnicze, w przypadku których zasady funkcjonowania prowadzonego przez nich schematu obowiązujące na terytorium RP zostały już poddane ocenie innego organu nadzoru państwa członkowskiego lub organu Unii Europejskiej. Wskazano na dokument potwierdzający dokonanie wskazanej oceny, dokumentację podlegającą tej ocenie oraz najistotniejsze z punktu widzenia sprawowanego nadzoru systemowego nad schematami płatniczymi, informacje przekazywane przez krajowe organizacje płatnicze, w tym zasady dotyczące uczestnictwa w schemacie, współpracy schematu z akceptantami, wydawania i akceptacji instrumentów płatniczych w ramach

schematu. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu organizacje kartowe prowadzące system kart płatniczych przekazują dodatkowo informacje wskazane w § 4 rozporządzenia.

§ 6 precyzuje wynikający z art. 132zr ustawy obowiązek przekazywania informacji o przetworzonych i rozliczonych w ramach schematu, transakcji płatniczych. Uwzględniono osobną informację o transakcjach nieautoryzowanych, z uwagi na istotny charakter tej informacji pod względem bezpieczeństwa funkcjonowania schematu oraz użytkowników. Organizacje płatnicze będą zobowiązane do przekazywania tych wartości w podziale na rodzaj instrumentu, urządzenie inicjujące transakcję oraz walutę. Ust. 2 precyzuje zakres informacji dotyczących incydentu zaistniałego w ramach schematu, przekazywanego zgodnie z ww. przepisem ustawy, z uwzględnieniem m.in. informacji o planowanych działaniach zmierzających do zapobiegnięcia podobnemu incydentowi w przyszłości.

W **§ 7** wskazano według jakich kryteriów organizacje kartowe będą zobowiązane podawać informacje o wysokości stosowanych opłat interchange fee.

§ 8 określa termin wejścia w życie przepisów rozporządzenia, który wynosi 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) dlatego też projekt nie podlega procedurze notyfikacji.

Regulacja mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady Nr 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, w związku z art. § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979), projekt zostanie

udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt rozporządzenia w sprawie kryteriów oceny schematu płatniczego, szczegółowego zakresu informacji zawartych we wnioskach, o których mowa w art. 132zn ust. 1 i art. 132zo ust. 4 ustawy o usługach płatniczych oraz dokumentów dołączanych do tych wniosków, szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju dokumentów przekazywanych do Narodowego Banku Polskiego w przypadku, o którym mowa w art. 132zo ust. 2 ustawy o usługach płatniczych oraz szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w art. 132zr ust. 1 i 3 ustawy o usługach płatniczych.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Magdalena Tomczyk, magdalena.tomczyk@mf.gov.pl, tel. 694 45 02</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>02.06.2016 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac ...</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 132zw ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, kryteriów oceny schematu płatniczego, szczegółowego zakresu informacji zawartych we wnioskach, o których mowa w art. 132zn ust. 1 i art. 132zo ust. 4 ustawy oraz dokumentów dołączanych do tych wniosków, szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju dokumentów przekazywanych do NBP w przypadku, o którym mowa w art. 132zo ust. 2 ustawy oraz szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w art. 132zr ust. 1 i 3 ustawy. Przy wydaniu niniejszego rozporządzenia minister właściwy do spraw instytucji finansowych kieruje się koniecznością zapewnienia prawidłowości, bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania schematu płatniczego oraz infrastruktury, systemów płatności i schematów płatniczych powiązanych oraz koniecznością zapewnienia kompletności i wiarygodności przekazywanych informacji i dokumentów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projekcie rozporządzenia wskazano szczegółowe wytyczne w oparciu, o które Prezes NBP dokonuje oceny zasad funkcjonowania schematu płatniczego. Te szczegółowe wytyczne precyzują trzy kryteria ogólne dokonywanej oceny schematu, wskazane w art. 132zn ust. 5 ustawy tj.: zgodność z prawem, bezpieczeństwo i sprawność funkcjonowania schematu płatniczego. Wśród wytycznych szczegółowych oceny schematu wskazano m.in. na brak zagrożenia dla stabilności systemu płatniczego, gdyż wprowadzony nowelizacją ustawy nadzór nad funkcjonowaniem schematów płatniczych jest konsekwencją jednego z głównych zadań NBP, polegającego na działaniu na rzecz stabilności systemu płatniczego. Ponadto zasady funkcjonowania schematu powinny chronić również interesy użytkowników instrumentów płatniczych wydawanych i akceptowanych w ramach schematu, a także zapewniać prawidłowe rozliczanie i rozrachunek transakcji płatniczych, dokonywane w systemach płatności powiązanych ze schematem.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych i jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z wejściem w życie rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Narodowy Bank Polski.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW

z dnia

w sprawie kryteriów oceny zasad funkcjonowania systemu płatności, szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie zgody na prowadzenie systemu płatności oraz szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w art. 17b i art. 18 ust. 6a ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami

Na podstawie art. 19b ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246 i 1036, z 2015 r. poz. 978 oraz z 2016 r. poz. 615 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) kryteria oceny zasad funkcjonowania systemu płatności;
- 2) szczegółowy zakres informacji oraz rodzaj dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie zgody na prowadzenie systemu płatności;
- 3) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w art. 17b i art. 18 ust. 6a ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, zwanej dalej „ustawą o ostateczności rozrachunku”.

§ 2. Prezes Narodowego Banku Polskiego dokonuje oceny zasad funkcjonowania systemu płatności w oparciu o ustalenia, czy zasady te:

- 1) są zgodne z ustawą i ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 , z późn. zm.¹⁾);
- 2) precyzyjnie określają prawa i obowiązki podmiotu prowadzącego system płatności, uczestników oraz podmiotów, którym powierzone zostały zadania związane z funkcjonowaniem systemu płatności, w tym dostawców infrastruktury technicznej;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1916, z 2015 r. poz. 1764, 1830 i 1893 oraz z 2016 r. poz. ...

- 3) w zakresie dostępu do systemu płatności określone zostały według obiektywnych, równych i proporcjonalnych kryteriów;
- 4) uwzględniają plan ciągłości działania systemu płatności, umożliwiający utrzymanie funkcji krytycznych systemu;
- 5) w zakresie zarządzania ryzykiem zapewniają sprawność i bezpieczeństwo funkcjonowania systemu płatności oraz systemów płatności i innej infrastruktury, z którymi powiązane jest funkcjonowanie systemu płatności oraz określają czy informacja o występującym w systemie ryzyku jest przekazywana uczestnikom;
- 6) zapewniają monitorowanie realizacji zleceń rozrachunku;
- 7) zapewniają właściwe zabezpieczenie ekspozycji kredytowej podmiotu prowadzącego system płatności oraz wszystkich uczestników;
- 8) zapewniają sprawność i bezpieczeństwo rozliczania i rozrachunku zleceń rozrachunku;
- 9) nie powodują zagrożeń dla stabilności systemu płatniczego;
- 10) zapewniają skuteczność, rzetelność i przejrzystość zarządzania systemem płatności;
- 11) w zakresie systemu informatycznego i stosowanych technologii zapewniają:
 - a) odpowiedni poziom niezawodności tych systemów informatycznych i stosowanych technologii,
 - b) właściwe zabezpieczenie przed nieuprawnionym dostępem lub ingerencją z zewnątrz,
 - c) integralność i bezpieczeństwo przetwarzanych informacji, w tym przez stosowanie bezpiecznych, szyfrowanych kanałów komunikacji.

§ 3. Dokumenty i informacje dołączane do wniosku o udzielenie zgody na prowadzenie systemu płatności obejmują:

- 1) regulacje wewnętrzne regulujące zasady funkcjonowania systemu płatności;
- 2) procedurę udostępniania uczestnikom zasad funkcjonowania systemu płatności;
- 3) dane o potencjalnych uczestnikach oraz o podmiotach, z którymi podmiot prowadzący system płatności zamierza współpracować, w tym w zakresie płynności;
- 4) typy zleceń rozrachunku przetwarzanych w systemie;
- 5) opis przepływu komunikatów w systemie płatności;
- 6) dane o przepływie środków pieniężnych pomiędzy uczestnikami i podmiotem prowadzącym system płatności;
- 7) dane o strukturze organizacyjnej podmiotu prowadzącego system płatności, wraz ze schematem graficznym;

- 8) procedurę identyfikowania i rozwiązywania konfliktu interesów członków organu zarządzającego i innych pracowników podmiotu prowadzącego system płatności w związku z funkcjonowaniem systemu płatności;
- 9) procedurę monitorowania i rejestrowania realizacji zleceń rozrachunku;
- 10) procedurę dotyczącą zarządzania ekspozycjami kredytowymi;
- 11) procedurę związaną z niewykonaniem zobowiązań przez uczestników;
- 12) wskazanie zidentyfikowanych funkcji krytycznych systemu płatności oraz planu ciągłości działania systemu płatności;
- 13) procedurę postępowania w przypadku wystąpienia incydentu;
- 14) wskazanie rozwiązań technologicznych, z uwzględnieniem architektury systemów informatycznych, w tym:
 - a) produkcyjnego i zapasowego środowiska teleinformatycznego,
 - b) zabezpieczeń technicznych i narzędzi,
 - c) sposobu monitorowania realizacji zleceń rozrachunku,
 - d) przepływu danych,
 - e) stosowanego oprogramowania,
 - f) bezpieczeństwa danych i systemów;
- 15) sposób udzielania personelowi podmiotu prowadzącego system płatności dostępu do systemów teleinformatycznych i innych zasobów, na których są przechowywane lub procesowane dane dotyczące zleceń rozrachunku;
- 16) metodykę przeprowadzania testów bezpieczeństwa systemów informatycznych,
- 17) zasady dotyczące funkcjonowania systemu opłat i kar w relacjach pomiędzy wszystkimi uczestnikami i podmiotem prowadzącym system płatności;
- 18) rodzaje i stawki opłat obowiązujących w ramach prowadzonego systemu płatności.

§ 4. Dokumenty i informacje dołączane w przypadku, o którym mowa w art. 17b ustawy obejmują dokumenty wskazane w art. 17 ust. 2 pkt 1 lit. c–f i pkt 3 ustawy oraz dokumenty i informacje wskazane w § 3 pkt 4–6, 9–14 i 16, przy czym w odniesieniu do informacji i dokumentów wskazanych w § 3 pkt 14 i 16 dotyczą obszaru funkcjonowania związanego z porozumieniem o międzysystemowej realizacji zleceń rozrachunku.

§ 5. 1. Dokumenty i informacje dołączane w przypadku, o którym mowa w art. 18 ust. 4 i 6 ustawy obejmują dokumenty wskazane w art. 17 ust. 2 ustawy oraz dokumenty i informacje wskazane w § 3.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 18 ust. 6 ustawy, jeżeli podejrzenie dotyczy możliwości powstania między dwoma podmiotami prawnych powiązań określających zasady realizacji między nimi zleceń rozrachunku istotnych ze względu na ryzyko systemowe, dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują dokumenty wskazane w art. 17a ustawy.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 18 ust. 4 ustawy, w miejsce dokumentów i informacji, o których mowa w ust. 1, może być złożone oświadczenie o aktualności informacji i dokumentów złożonych przez podmiot prowadzący system płatności wraz z wnioskiem o wydanie zgody na prowadzenie systemu płatności, wnioskiem o wydanie zgody na zmianę zasad funkcjonowania systemu płatności lub złożonych w innym trybie.

§ 6. 1. Dokumenty i informacje dołączane w przypadku, o którym mowa w art. 18 ust. 5 ustawy obejmują dokumenty wskazane w art. 17 ust. 2 pkt 1 i 3, ustawy oraz dokumenty i informacje wskazane w § 3 pkt 1, 3–16, przy czym w odniesieniu do informacji i dokumentów wskazanych w § 3 pkt 3 obejmują one dokumenty i informacje o podmiotach, z którymi podmiot prowadzący system płatności zamierza współpracować, w tym w zakresie płynności.

2. W miejsce dokumentów i informacji, o których mowa w ust. 1, może być złożone oświadczenie o aktualności informacji i dokumentów złożonych przez podmiot prowadzący system płatności wraz z wnioskiem o wydanie zgody na prowadzenie systemu płatności, wnioskiem o wydanie zgody na zmianę zasad funkcjonowania systemu płatności lub złożonych w innym trybie.

§ 7. Podmiot prowadzący system płatności przekazuje informacje o:

- 1) dostępności i wydajności operacyjnej systemu płatności;
- 2) całkowitej liczbie i wartości zrealizowanych zleceniach rozrachunku, z uwzględnieniem podziału w zakresie:
 - a) typu zlecenia rozrachunku,
 - b) sesji rozliczeniowej,
 - c) waluty rozliczeniowej,
 - d) zleceń rozrachunków nierozliczonych w dacie waluty,
 - e) powiązań operacyjnych z innymi systemami płatności;
- 3) pokrycia ekspozycji kredytowych wobec uczestników krytycznych.

§ 8. Informacja o zdarzeniach, o których mowa w art. 18 ust. 6a pkt 1 ustawy, obejmuje:

- 1) nazwę systemu płatności oraz podmiotu prowadzącego system;
- 2) opis zdarzenia, ze wskazaniem:
 - a) daty i godziny wystąpienia zdarzenia,
 - b) daty i godziny zakończenia zdarzenia,
 - c) daty i godziny wykrycia zdarzenia,
 - d) przyczyny zdarzenia,
 - e) wpływu zdarzenia na funkcjonalność operacyjną systemu płatności, ze wskazaniem czasu niedostępności,
 - f) opisu przebiegu zdarzenia;
- 3) opis skutku zdarzenia;
- 4) opis działania podjętego w celu usunięcia zdarzenia;
- 5) planowane działania w celu zapobieżenia wystąpieniu podobnych przypadków w przyszłości.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 19b ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246 i 1036 oraz z 2015 r. poz. 978), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, kryteriów oceny zasad funkcjonowania systemu płatności, szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie zgody na prowadzenie systemu płatności oraz szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w art. 17b i art. 18 ust. 6a ustawy.

Przy wydaniu niniejszego rozporządzenia minister właściwy do spraw instytucji finansowych kieruje się koniecznością zapewnienia prawidłowości, bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania systemów płatności oraz powiązanej infrastruktury, systemów płatności i schematów płatniczych, jak również koniecznością zapewnienia kompletności i wiarygodności przekazywanych informacji i dokumentów.

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie, są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej, tj. do sprawowania przez Prezesa NBP nadzoru systemowego nad systemami płatności, określonego w ustawie.

§ 1 projektu rozporządzenia określa jego zakres przedmiotowy.

W § 2 wskazano szczegółowe wytyczne w oparciu, o które Prezes NBP dokonuje oceny zasad funkcjonowania systemu płatności. Te szczegółowe wytyczne precyzują trzy kryteria ogólne dokonywanej oceny systemu, wskazane w art. 18 ust. 1 ustawy (*a contrario*) tj.: zgodność z prawem, bezpieczeństwo i sprawność funkcjonowania schematu płatniczego.

Wśród wytycznych szczegółowych oceny systemu wskazano m.in. na brak zagrożenia dla stabilności systemu płatniczego, gdyż sprawowany nadzór nad funkcjonowaniem systemów płatności jest konsekwencją jednego z głównych zadań NBP, polegającego na działaniu na rzecz stabilności systemu płatniczego. Ponadto zasady funkcjonowania systemu płatności powinny również odpowiednio regulować kwestie zarządzania różnymi rodzajami ryzyka, jakie mogą występować w związku z funkcjonowaniem systemu płatności. Właściwe zarządzanie ryzykiem z jednej strony zabezpiecza interesy uczestników systemu (instytucji

finansowych), z drugiej infrastruktury i podmiotów, które pośrednio są powiązane z funkcjonowaniem systemów, w tym z klientami, zlecającymi transfer środków pieniężnych w obrocie bezgotówkowym. Wskazać również należy na kryteria odnoszące się do obowiązku zachowania transparentności kluczowych zasad względem uczestników. Zasady funkcjonowania systemu płatności powinny w szczególności precyzyjnie określać prawa i obowiązki wszystkich podmiotów związanych z funkcjonowaniem systemu, zapewniać przekazywanie uczestnikom informacji o występującym ryzyku w systemie, czy też zapewniać przejrzyste zarządzanie systemem płatności.

§ 3 projektu określa zakres informacji, jakie powinny znaleźć się w dokumentach dołączanych do wniosku o udzielenie zgody na prowadzenie systemu płatności. Wskazany w przepisie zakres informacji ma dać podstawę do dokonania oceny zgodności z prawem, sprawności i bezpieczeństwa funkcjonowania systemu płatności. Przede wszystkim przedmiotowy przepis wskazuje na dokumenty wymienione w art. 17 ust. 2 ustawy. Ponadto wymagane będzie przedstawienie szczegółowych informacji o przetwarzaniu zleceń rozrachunku w systemie, począwszy od typów zleceń realizowanych w ramach systemu, poprzez zasady ich składania, przepływie komunikatów, aż do informacji o finalizacji procesu rozrachunku, wieńczącego transfer środków pieniężnych pomiędzy uczestnikami. Do wniosku powinny również zostać dołączone dokumenty wskazujące na informacje związane z rozwiązaniami technologicznymi, w tym architekturą systemów informatycznych, stosowanych w ramach systemu. Jest to niezbędne do oceny, czy planowana infrastruktura informatyczna będzie odporna na występujące zagrożenia w cyberprzestrzeni, a także pozwoli zachować bezpieczeństwo danych. Wymagane będą również dokumenty w zakresie zabezpieczenia systemu płatności i jego uczestników przez skutkiem negatywnych zjawisk, jakie mogą wystąpić w związku z funkcjonowaniem systemu płatności. Obejmują one swoim zakresem m.in. procedurę identyfikacji funkcji krytycznych oraz odpowiedni plan ciągłości działania, czy też postępowanie na wypadek niewykonania zobowiązań przez uczestników.

§ 4 dotyczy dokumentów i informacji dołączanych w przypadku zawierania pomiędzy co najmniej dwoma systemami płatności porozumienia o międzysystemowej realizacji zleceń rozrachunku. Z uwagi na doniosłość skutków, jakie wywołują wzajemnie wobec siebie powiązane systemy, niezbędna jest analiza praktycznie tych samych aspektów, które dotyczą pojedynczego systemu płatności, aczkolwiek w ujęciu odnoszącym się do planowanego powiązania między systemami. W związku z tym wymagania w zakresie dokumentów

i informacji dołączanych w niniejszym przypadku są zbieżne z wymaganiami określonymi w § 3, odnoszącym się do wniosku o wydanie zgody na prowadzenie systemu płatności, z wyłączeniem zakresu spraw, które nie dotyczą porozumienia, tj. przede wszystkim związanymi z uczestnictwem.

§ 5 dotyczy dokumentów i informacji dołączanych w przypadku dokonywania przez Prezesa NBP bieżącej oceny funkcjonowania systemu płatności oraz w przypadku powzięcia przez Prezesa NBP podejrzania, że system funkcjonuje bez uzyskania zgody Prezesa NBP. Wówczas będzie istniał obowiązek przekazania wszelkich dokumentów i informacji, które wymagane są przy wniosku o uzyskanie zgody na prowadzenie systemu płatności. Niemniej przewiduje się, że w przypadku dokonywania przez Prezesa NBP bieżącej oceny funkcjonowania systemu płatności, podmiot prowadzący system będzie mógł poprzestać na złożeniu oświadczenia o aktualności informacji i dokumentów złożonych uprzednio, np. w toku postępowania o udzielenie zgody na prowadzenie systemu płatności.

§ 6 dotyczy dokumentów i informacji dołączanych w przypadku dokonywania przez Prezesa NBP bieżącej oceny funkcjonowania systemu płatności, który stanowi prawne powiązania pomiędzy dwoma podmiotami i został uprzednio uznany za system. Zasadniczo wymagane będzie przedstawienie dokumentów i informacji zbieżnych z wymaganiami określonymi w § 3, odnoszącym się do wniosku o wydanie zgody na prowadzenie systemu płatności, z wyłączeniem zakresu spraw, które nie znajdują zastosowania w relacjach bilateralnych, a dotyczą przede wszystkim uczestnictwa. Również jak w przypadku, o którym mowa w art. 18 ust. 4 ustawy, przewiduje się, że podmiot prowadzący przedmiotowy system będzie mógł poprzestać na złożeniu oświadczenia o aktualności informacji i dokumentów złożonych uprzednio.

§ 7 precyzuje wynikający z art. 18 ust. 6a pkt 2 ustawy obowiązek przekazywania informacji w zakresie danych statystycznych dotyczących bieżącego funkcjonowania systemu. Podmiot prowadzący system płatności będzie zobowiązany do przedstawienia informacji o dostępności i wydajności systemu, a także o liczbie i wartości zrealizowanych zleceniach rozrachunku, z uwzględnieniem podziału na typy zleceń, sesje rozliczeniowe, waluty, zlecenia rozliczone w innym dniu niż data waluty, czy też zlecenia, które zostały zrealizowane w ramach międzystanowego porozumienia o wspólnej realizacji zleceń rozrachunku.

W § 8 zakres informacji dotyczących incydentu zaistniałego w ramach systemu, przekazywanego zgodnie z art. 18 ust. 6a pkt 1 ustawy, z uwzględnieniem m.in. informacji o planowanych działaniach zmierzających do zapobieżenia podobnemu incydentowi w przyszłości.

§ 9 określa termin wejścia w życie przepisów rozporządzenia, który wynosi 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) dlatego też projekt nie podlega procedurze notyfikacji.

Regulacja mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady nr 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, w związku z art. § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia w sprawie kryteriów oceny zasad funkcjonowania systemu płatności, szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie zgody na prowadzenie systemu płatności oraz szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w art. 17b i art. 18 ust. 6a ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Tomczyk, magdalena.tomczyk@mf.gov.pl, tel. 694 45 02</p>	<p>Data sporządzenia 02.06.2016 r.</p> <p>Źródło: Ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac ...</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 19b ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246 i 1036, z 2015 r. poz. 978 oraz z 2016 r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, kryteriów oceny zasad funkcjonowania systemu płatności, szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie zgody na prowadzenie systemu płatności oraz szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w art. 17b i art. 18 ust. 6a ustawy. Przy wydaniu niniejszego rozporządzenia minister właściwy do spraw instytucji finansowych kieruje się koniecznością zapewnienia prawidłowości, bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania systemów płatności oraz powiązanej infrastruktury, systemów płatności i schematów płatniczych, jak również koniecznością zapewnienia kompletności i wiarygodności przekazywanych informacji i dokumentów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projekcie wskazano szczegółowe wytyczne w oparciu, o które Prezes NBP dokonuje oceny zasad funkcjonowania systemu płatności. Te szczegółowe wytyczne precyzują trzy kryteria ogólne dokonywanej oceny systemu, wskazane w art. 18 ust. 1 ustawy (*a contrario*) tj.: zgodność z prawem, bezpieczeństwo i sprawność funkcjonowania schematu płatniczego.

Wśród wytycznych szczegółowych oceny systemu wskazano m.in. na brak zagrożenia dla stabilności systemu płatniczego, gdyż sprawowany nadzór nad funkcjonowaniem systemów płatności jest konsekwencją jednego z głównych zadań NBP, polegającego na działaniu na rzecz stabilności systemu płatniczego. Ponadto zasady funkcjonowania systemu płatności powinny również odpowiednio regulować kwestie zarządzania różnymi rodzajami ryzyka, jakie mogą występować w związku z funkcjonowaniem systemu płatności. Właściwe zarządzanie ryzykiem z jednej strony zabezpiecza interesy uczestników systemu (instytucji finansowych), z drugiej infrastruktury i podmiotów, które pośrednio są powiązane z funkcjonowaniem systemów, w tym z klientami, zlecającymi transfer środków pieniężnych w obrocie bezgotówkowym. Wskazać również należy na kryteria odnoszące się do obowiązku zachowania transparentności kluczowych zasad względem uczestników. Zasady funkcjonowania systemu płatności powinny w szczególności precyzyjnie określać prawa i obowiązki wszystkich podmiotów związanych z funkcjonowaniem systemu, zapewniać przekazywanie uczestnikom informacji o występującym ryzyku w systemie, czy też zapewniać przejrzyste zarządzanie systemem płatności.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Systemy płatności	8	www.nbp.pl http://www.nbp.pl/systemplatni czy/nadzor/polityka.pdf#page=30	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem uzgodnień oraz konsultacji publicznych w toku procedury przewidzianej dla postępowania legislacyjnego zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin Pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979).

Stanowisko przedstawione przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w toku konsultacji publicznych będzie równoznaczne z zasięgnięciem przez projektodawcę opinii i wypełnieniem tym samym obowiązku z art. 19a ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246, z późn. zm.), nakładającego na projektodawcę obowiązek zasięgnięcia opinii.

Regulacja mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady nr 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa.
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych i jednostek samorządu terytorialnego.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z wejściem w życie rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Narodowy Bank Polski.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW

z dnia

**w sprawie szczegółowego zakresu przekazywanych danych statystycznych przez
podmioty, o których mowa w art. 68f ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami
finansowymi, oraz informacji o zaistniałych incydentach**

Na podstawie art. 68f ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres i termin przekazywanych przez podmioty, o których mowa w art. 68f ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanej dalej „ustawą”, danych statystycznych związanych z bieżącym funkcjonowaniem prowadzonego depozytu papierów wartościowych lub systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, a także dokonywania rozrachunku lub rozliczeń, których przedmiotem są instrumenty finansowe;
- 2) szczegółowy zakres informacji o zaistniałych incydentach przekazywanych przez podmioty, których mowa w art. 68f ust. 1 ustawy.

§ 2. 1. Podmiot prowadzący depozyt papierów wartościowych, system rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub system rozrachunku w zakresie działalności rozrachunkowej przekazuje Prezesowi Narodowego Banku Polskiego, zwanego dalej „Prezesem NBP”, dane o:

- 1) liczbie i wartości transakcji podlegających rozrachunkowi;
- 2) liczbie oraz wartości nominalnej i rynkowej zarejestrowanych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi;
- 3) uczestnictwie, w tym uczestnictwie pośrednim oraz pozycjach posiadanych przez uczestników, z wyszczególnieniem kategorii uczestnika;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586, z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505, 1513, 1634, 1844 i 1890 oraz z 2016 r. poz. 65, 615 i ...

- 4) powiązaniach operacyjnych z systemami, w rozumieniu art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246 i 1036, z 2015 r. poz. 978 oraz z 2016 r. poz. ...);
- 5) dostępności i wydajności operacyjnej depozytu papierów wartościowych, systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub systemu rozrachunku;
- 6) pokrycia ekspozycji kredytowych uczestników krytycznych.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są przekazywane z uwzględnieniem rodzaju instrumentu finansowego, określonego zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane kwartalnie, do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu kończącym dany kwartał, przy czym dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, są przekazywane według stanu na ostatni dzień kończący dany kwartał.

§ 3. 1. Podmiot prowadzący system rozrachunku przekazuje Prezesowi NBP, w zakresie działalności rozliczeniowej, dane o:

- 1) liczbie i wartości transakcji podlegających rozliczeniu;
- 2) liczbie oraz wartości nominalnej i rynkowej zarejestrowanych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi;
- 3) uczestnictwie, w tym uczestnictwie pośrednim oraz pozycjach posiadanych przez uczestników, z wyszczególnieniem kategorii uczestnika;
- 4) środkach zgromadzonych w ramach prowadzonego systemu zabezpieczenia płynności rozliczeń, w tym systemu gwarantowania rozliczeń transakcji, uwzględniając zabezpieczenia wnoszone przez uczestników oraz sposób zainwestowania tych środków przez podmiot prowadzący system rozrachunku;
- 5) powiązaniach operacyjnych z systemami, w rozumieniu art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami;
- 6) dostępności i wydajności operacyjnej systemu rozrachunku;
- 7) pokrycia ekspozycji kredytowych wobec uczestników krytycznych.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są przekazywane z uwzględnieniem rodzaju instrumentu finansowego, określonego zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane kwartalnie, do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu kończącym dany kwartał, przy czym dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, są przekazywane według stanu na ostatni dzień kończący dany kwartał.

§ 4. Podmiot prowadzący depozyt papierów wartościowych, system rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub system rozrachunku przekazuje niezwłocznie Prezesowi NBP informację o incydencie, o którym mowa w art. 68f ust. 2 ustawy, obejmującą:

- 1) nazwę depozytu papierów wartościowych, systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub systemu rozrachunku oraz podmiotu prowadzącego depozyt lub system;
- 2) opis incydentu, ze wskazaniem:
 - a) daty i godziny wystąpienia incydentu,
 - b) daty i godziny zakończenia incydentu,
 - c) daty i godziny wykrycia incydentu,
 - d) przyczyny incydentu,
 - e) wpływu incydentu na funkcjonalność operacyjną depozytu lub systemu, ze wskazaniem czasu niedostępności,
 - f) opisu przebiegu incydentu;
- 3) opis skutku incydentu;
- 4) opis działania podjętego w celu usunięcia incydentu;
- 5) planowane działania w celu zapobieżenia wystąpienia podobnych przypadków w przyszłości.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 68f ust. 4 ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, szczegółowego zakresu przekazywania danych statystycznych przez podmioty, o których mowa w art. 68f ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz informacji o zaistniałych incydentach.

Przy wydaniu niniejszego rozporządzenia minister właściwy do spraw instytucji finansowych kieruje się koniecznością zapewnienia prawidłowości, bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania depozytów papierów wartościowych, systemów rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi oraz systemów rozrachunku.

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie, są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej, tj. do sprawowania przez Prezesa NBP nadzoru systemowego nad ww. podmiotami, określonego w ustawie.

§ 1 projektu rozporządzenia określa jego zakres przedmiotowy.

§ 2 precyzuje wynikający z art. 68f ust. 1 ustawy obowiązek przekazywania informacji w zakresie danych statystycznych dotyczących bieżącego funkcjonowania depozytu papierów wartościowych, systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub systemu rozrachunku, w zakresie działalności rozrachunkowej. Podmioty prowadzące ww. systemy będą zobowiązane do przedstawienia informacji o dostępności i wydajności systemu, a także o liczbie i wartości transakcji podlegających rozrachunkowi oraz o liczbie i wartości nominalnej i rynkowej zarejestrowanych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, z uwzględnieniem rodzaju instrumentu finansowego zgodnego z klasyfikacją ustawową, jak również dane o uczestnictwie oraz powiązaniach operacyjnych z inną infrastrukturą rynku finansowego.

Przedmiotowy przepis określa również, że dane powinny być przekazywane kwartalnie, do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu kończącym dany kwartał.

W § 3 określono zakres danych statystycznych dotyczących bieżącego funkcjonowania systemu rozrachunku, w zakresie działalności rozliczeniowej. Podmioty prowadzące systemy rozrachunku będą zobowiązane w niniejszym zakresie do przedstawienia informacji

o dostępności i wydajności systemu, a także o liczbie i wartości transakcji podlegających rozliczeniu oraz o liczbie i wartości nominalnej i rynkowej zarejestrowanych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, z uwzględnieniem rodzaju instrumentu finansowego zgodnego z klasyfikacją ustawową, jak również o środkach zgromadzonych w ramach prowadzonego systemu zabezpieczenia płynności rozliczeń. Podobnie jak w przypadku określonym w § 2, podmioty prowadzące system rozrachunku będą zobowiązane również do przedstawienia informacji o uczestnictwie oraz powiązaniach operacyjnych z inną infrastrukturą rynku finansowego.

W § 4 zakres informacji dotyczących incydentu zaistniałego w ramach systemu, przekazywanego zgodnie z art. 68f ust. 2 ustawy, z uwzględnieniem m.in. informacji o planowanych działaniach zmierzających do zapobiegnięcia podobnemu incydentowi w przyszłości.

§ 5 określa termin wejścia w życie przepisów rozporządzenia, który wynosi 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) dlatego też projekt nie podlega procedurze notyfikacji.

Regulacja mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady Nr 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, w związku z art. § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979), projekt zostanie

udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu</p> <p>w sprawie szczegółowego zakresu przekazywanych danych statystycznych przez podmioty, o których mowa w art. 68f ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz informacji o zaistniałych incydentach.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Magdalena Tomczyk, Magdalena.Tomczyk@mf.gov.pl tel.22 694 45 02</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>2 czerwca 2016 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>wykonanie przewidzianego w art. 68f ust. 4 ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 68f ust. 4 ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. poz. 94, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, szczegółowego zakresu przekazywanych danych statystycznych przez podmioty, o których mowa w art. 68f ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz informacji o zaistniałych incydentach.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przy wydaniu niniejszego rozporządzenia minister właściwy do spraw instytucji finansowych kieruje się koniecznością zapewnienia prawidłowości, bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania depozytów papierów wartościowych, systemów rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi oraz systemów rozrachunku.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt rozporządzenia nie wynika z implementacji aktów prawnych Unii Europejskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty prowadzące depozyt papierów wartościowych, system rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub system rozrachunku		http://www.nbp.pl/systemplatni_czy/nadzor/polityka.pdf#page=31	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem uzgodnień oraz konsultacji publicznych w toku procedury przewidzianej dla postępowania legislacyjnego zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin Pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979).

Regulacja mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem

	przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: bez zmian	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z wejściem w życie rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Narodowy Bank Polski i Komisję Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		